



CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

mardi

dinsdag

21-12-2004

21-12-2004

Après-midi

Namiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>Vlaams Belang</i>	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

BUDGETS	2
Budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 2005 (1370/1-3)	2
- Projet de budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 2005 (1371/1-43)	2
- Budgets des recettes et des dépenses pour l'année budgétaire 2005. Exposé général (1369/1)	2
- Projet de loi contenant le troisième ajustement du budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 2004 (1488/1-3)	2
<i>Discussion générale</i>	2
<i>Orateurs: Dirk Van der Maelen, rapporteur, Luk Van Biesen, Pieter De Crem, président du groupe CD&V, Gerolf Annemans, président du groupe Vlaams Belang, Carl Devlies, Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget et des Entreprises publiques, Jean-Jacques Viseur, Daniel Bacquelaine, président du groupe MR, Melchior Wathelet, président du groupe cdH, Bart Tommelein, Hagen Goyvaerts, Georges Lenssen, Thierry Giet, président du groupe PS, Alfons Borginon, Jean-Marc Nollet, Hendrik Bogaert</i>	
ANNEXE	71
DECISIONS INTERNES	71
DEMANDES D'INTERPELLATION	71
DEPOTS	71
COMMUNICATIONS	71
COMMISSIONS	71
RAPPORTS	71
GOUVERNEMENT	72
DEPOT D'UN PROJET DE LOI	72
BUDGET GENERAL DES DEPENSES	72
COUR D'ARBITRAGE	73
ARRETS	73
RECOURS EN ANNULATION	73
QUESTIONS PREJUDICIELLES	74
AVIS	74
CONSEIL CENTRAL DE L'ECONOMIE	74

INHOUD

BEGROTINGEN	2
Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2005 (1370/1-3)	2
- Ontwerp van Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2005 (1371/1-43)	2
- Begrotingen van ontvangsten en uitgaven voor het begrotingsjaar 2005. Algemene toelichting (1369/1)	2
- Wetsontwerp houdende derde aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2004 (1488/1-3)	2
<i>Algemene bespreking</i>	2
<i>Sprekers: Dirk Van der Maelen, rapporteur, Luk Van Biesen, Pieter De Crem, voorzitter van de CD&V-fractie, Gerolf Annemans, voorzitter van de Vlaams Belang-fractie, Carl Devlies, Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting en Overheidsbedrijven, Jean-Jacques Viseur, Daniel Bacquelaine, voorzitter van de MR-fractie, Melchior Wathelet, voorzitter van de cdH-fractie, Bart Tommelein, Hagen Goyvaerts, Georges Lenssen, Thierry Giet, voorzitter van de PS-fractie, Alfons Borginon, Jean-Marc Nollet, Hendrik Bogaert</i>	
BIJLAGE	71
INTERNE BESLUITEN	71
INTERPELLATIEVERZOEKEN	71
INGEKOMEN	71
MEDEDELINGEN	71
COMMISSIES	71
VERSLAGEN	71
REGERING	72
INGEDIEND WETSONTWERP	72
ALGEMENE UITGAVENBEGROTING	72
ARBITRAGEHOF	73
ARRESTEN	73
BEROEP TOT Vernietiging	73
PREJUDICIËLE VRAGEN	74
ADVIES	74
CENTRALE RAAD VOOR HET BEDRIJFSLEVEN	74

SEANCE PLENIERE**PLENUMVERGADERING**

du

van

MARDI 21 DECEMBRE 2004

DINSDAG 21 DECEMBER 2004

Après-midi

Namiddag

La séance est ouverte à 14.31 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 14.31 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Johan Vande Lanotte.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.
Een reeks mededelingen en besluiten moet ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Collega's, ik verklaar de vergadering voor geopend. Ik betreur dat deze vergadering met een kwartier vertraging is begonnen. Er was geen minister aanwezig tussen 14.15 uur en 14.30 uur. Ik wil het de Kamer niet aandoen, maar ik was bijna verleid om de vergadering te schorsen tot 17.00 uur. Ik heb het niet gedaan, want ik kan dat de Kamer niet aandoen. Het zal in de toekomst toch gedaan zijn om met een kwartier vertraging te beginnen. Iedereen kent het uur.

Nous avons ouvert la séance un peu plus tard que prévu parce qu'aucun ministre n'était disponible. J'ai pensé un moment lever la séance jusqu'à 17 heures, mais je ne pouvais pas faire cela à la Chambre. J'attends du gouvernement qu'il soit toujours ponctuel à l'ouverture de la séance.

Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, de premier komt niet voor de algemene bespreking van de begroting?

Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Où est le premier ministre?

De **voorzitter**: Ik weet het niet. Ik heb laten telefoneren, maar ik heb de vice-premier hier voor ogen.

Le **président**: Je ne sais pas.

Gerolf Annemans (Vlaams Belang): U weet het niet? Kijk eens aan. U weet ook niet waar de eerste minister zit?

De **voorzitter**: Neen.

Gerolf Annemans (Vlaams Belang): U weet het niet. U vindt ook niet dat hij hier moet zijn voor de algemene bespreking?

De **voorzitter**: Als ik alles moet weten wat ik geacht zou zijn te weten,...

Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik vroeg naar uw mening. De vraag is toch duidelijk. Vindt u niet dat de eerste

Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Le président n'estime-t-il

minister aanwezig moet zijn bij de algemene bespreking van de begroting?

pas que le premier ministre devrait être présent lors de la discussion générale ?

De **voorzitter**: De vice-premier en minister van Begroting is aanwezig en ik weet niet juist wat er zal gebeuren.

Le **président**: Le vice-premier ministre et ministre du Budget est présent.

Gerolf Annemans (Vlaams Belang): U vindt dus van niet. Dank u.

Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Le président semble donc juger que l'absence du premier ministre n'est pas grave. J'en prends acte.

Budgets Begrotingen

01 Budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 2005 (1370/1-3)

- Projet de budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 2005 (1371/1-43)
- Budgets des recettes et des dépenses pour l'année budgétaire 2005. Exposé général (1369/1)
- Projet de loi contenant le troisième ajustement du budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 2004 (1488/1-3)

01 Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2005 (1370/1-3)

- Ontwerp van Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2005 (1371/1-43)
- Begrotingen van ontvangsten en uitgaven voor het begrotingsjaar 2005. Algemene toelichting (1369/1)
- Wetsontwerp houdende derde aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2004 (1488/1-3)

Je vous propose de consacrer une seule discussion à ces budgets et projets. (*Assentiment*)
Ik stel u voor een enkele bespreking aan deze begrotingen en ontwerpen te wijden. (*Instemming*)

Discussion générale **Algemene bespreking**

La discussion générale est ouverte.
De algemene bespreking is geopend.

Wij vatten de algemene bespreking aan van de begroting 2005.
Nous entamons la discussion générale du budget 2005.

Ik heb de rapporteurs Dirk Van der Maelen, Hendrik Bogaert en Luk Van Biesen. Is het werk verdeeld?

01.01 **Dirk Van der Maelen**, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, vorige week hebben de heer Bogaert en ik afgesproken te verwijzen naar het schriftelijk verslag.

01.01 **Dirk Van der Maelen**, rapporteur: J'ai convenu avec mon collègue M. Bogaert que nous nous référerons à notre rapport écrit.

De **voorzitter**: Geldt dat ook voor de heer Van Biesen?

Le **président**: Cela vaut-il également pour M. Van Biesen?

01.02 **Luk Van Biesen** (VLD): Inderdaad, mijnheer de voorzitter.

01.02 **Luk Van Biesen** (VLD): Oui.

De **voorzitter**: Collega's, blijkbaar werd een consensus bereikt onder de rapporteurs om te verwijzen naar het schriftelijk verslag.

01.03 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wens een vraag te stellen met betrekking tot de procedure. Tijdens de bespreking van de programmawet dook het probleem op van de kwetsueuse en bij tijden niet-aanwezige aanwezigheid van de regering.

Vermits de eerste minister niet aanwezig is bij het begin van de algemene bespreking moet hij in elk geval donderdagavond, op het ogenblik van de stemming van de begroting, namens de regering aanwezig zijn.

De **voorzitter**: Mijnheer De Crem, ik zal de eerste minister op de hoogte brengen van uw verzoek. De vice-eerste minister heeft uw verzoek gehoord.

01.04 Luk Van Biesen (VLD): Mijnheer de voorzitter, de eerste minister neemt op dit ogenblik deel aan de gemeenschappelijke vergadering van het adviescomité voor Europese Aangelegenheden.

De **voorzitter**: Dat is correct; de eerste minister geeft een debriefing van de Top van Brussel. Ik moest die vergadering overigens voorzitten.

01.05 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik heb het niet goed begrepen.

De **voorzitter**: De eerste minister geeft een debriefing aan de gemeenschappelijke vergadering van het adviescomité voor Europese Aangelegenheden over de Top van Brussel. U kent de procedure. Voor de Top heeft een gedachtewisseling plaats, nadien volgt een debriefing. De datum en uur van de vergadering waren reeds lang geleden vastgelegd. Ik moest deze commissie voorzitten maar zit thans deze plenaire vergadering voor.

01.06 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik dacht dat de commissievergaderingen waren afgeschaft in afwachting van de plenaire vergadering van de Kamer. Dat blijkt niet het geval te zijn.

De **voorzitter**: Het gaat in dit geval over een gemeenschappelijke commissie met de Senaat, de Kamer en het Europees Parlement, mijnheer Annemans.

01.07 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): We moeten die Senaat afschaffen, voorzitter.

De **voorzitter**: Dan blijft nog steeds het probleem van de vergadering met de leden van het Europees Parlement.

01.08 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Op het ogenblik dat de Kamer in plenaire vergadering de begroting bespreekt, meer bepaald de algemene bespreking over het geheel van de begroting, moet de eerste minister aanwezig zijn.

01.03 Pieter De Crem (CD&V): Je constate que le premier ministre est absent. J'espère qu'il sera tout de même là jeudi, pour le vote final.

01.04 Luk Van Biesen (VLD): Le premier ministre assiste à la réunion commune du Comité d'avis chargé de Questions européennes.

Le **président**: Il y a en effet, comme toujours, un debriefing sur le sommet européen de la semaine dernière.

Le **président**: Il s'agit d'une commission conjointe de la Chambre, du Sénat et du Parlement européen.

01.06 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Il faut supprimer le Sénat.

Le **président**: Le Parlement européen aussi, alors?

01.08 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): A mon avis, le premier ministre doit être présent lors de la discussion générale du budget. Je pensais que les réunions de commission étaient suspendues pendant la séance plénière.

De **voorzitter**: Mijnheer Annemans, er werd uitzondering gemaakt voor deze commissie omdat ze leden van drie assemblees verenigt. Dat is de enige reden. Ik vermoed dat het niet al te lang zal duren. Dat heb ik niet in de hand.

01.09 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, die briefings zijn wat ze zijn. Ik zie dat de eerste minister nu ook brieven schrijft. Dat is wel een totaal andere aangelegenheid: nieuwjaarsbrieven en kerstboodschappen. Ik zal u de vraag morgen stellen op de Conferentie van voorzitters. Aangezien de eerste minister hier niet kan zijn bij de algemene bespreking, vraag ik namens mijn fractie dat de eerste minister aanwezig is bij de stemming en de stemverklaringen over de begroting donderdag.

01.09 Pieter De Crem (CD&V): Etant donné que le premier ministre n'est pas présent pour la discussion générale, je demande officiellement au nom de mon groupe qu'il soit présent lors du vote de jeudi. Je vais évoquer ce point lors de la Conférence des présidents de demain.

De **voorzitter**: Ik vind dat niet abnormaal, verre van. Voor nu is er een geldige verontschuldiging.

Le **président**: Je ne trouve pas cette demande anormale. Le premier ministre a en tout cas une excuse valable pour son absence d'aujourd'hui.

01.10 Pieter De Crem (CD&V): Ik neem uw appreciatie dan als engagement dat u ervoor zal zorgen dat de eerste minister hier zal zijn.

01.10 Pieter De Crem (CD&V): Je note que le président ne trouve 'pas anormal' que nous demandions la présence du premier ministre lors du vote final de jeudi.

De **voorzitter**: Ik neem nu reeds contact op. Dat zal donderdagavond zijn, vermoed ik. We zullen wel zien om hoe laat.

01.11 Pieter De Crem (CD&V): Dank u wel.

(...)

De **voorzitter**: Kerstnacht is de nacht daarna. Wij hebben gezegd dat wij een algemene bespreking zouden hebben.

Sont inscrits dans la discussion générale: M. Giet, de heer Tommelein, M. Viseur, M. Bacquelaïne, de heer Annemans, de heer Goyvaerts, de heer Devlies, de heer Bogaert, eventueel de heer De Crem, et M. Nollet.

Je vais établir l'ordre de passage des orateurs à la tribune en essayant d'alterner les langues et les partis.

Mijnheer Devlies, u hebt het woord als eerste spreker in de algemene bespreking van de begrotingen die wij hebben aangekondigd en waarvan de bespreking nu is aangevat.

01.12 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, bij de begrotingsbesprekingen voor het jaar 2004 stelden wij reeds vast dat de regering-Verhofstadt II ambities had die duidelijk minder waren dan de ambities van Verhofstadt I. Doelstellingen zoals de actieve welvaartsstaat of de modelstaat België kwamen nog nauwelijks aan bod. Toen reeds stelden we vast dat de werkloosheid steeg, de tewerkstellingsgraad daalde en er geen einde kwam aan de inkorting van de actieve loopbaan. In die omstandigheden is het natuurlijk moeilijk om te spreken over een actieve welvaartsstaat, als uit de cijfers het tegengestelde blijkt.

01.12 Carl Devlies (CD&V): Lors de l'examen du budget 2004 à la fin de l'année dernière, on s'était déjà rendu compte que le gouvernement Verhofstadt II nourrissait des ambitions nettement plus modestes que le gouvernement Verhofstadt I^{er}. Il n'est plus question de "l'État-providence actif" et du projet de faire de la Belgique "un État modèle". L'an dernier déjà, le taux

Het jaar 2004 bracht geen verbetering. Integendeel, wij werden geconfronteerd met voortdurend stijgende werkloosheidscijfers, dit ondanks de economische groei. Op fiscaal vlak noteerden wij in 2002 het hoogste belastingniveau ooit in België. In 2003 was er een lichte ontspanning, maar 2004 kondigt zich volgens de gegevens van de Europese Unie opnieuw aan als een jaar van stijgende fiscale druk. Op begrotingsvlak bleek uit het verslag van de Nationale Bank dat de begroting 2003 afgesloten werd met een structureel tekort van 0,9%. Ook voor 2004 wordt een structureel tekort voorspeld, hierover zullen we binnen enkele weken meer duidelijkheid hebben. Voor 2005 stevent men, volgens de laatste voorspellingen gepubliceerd in de berichten van de Nationale Bank van december van dit jaar, af op een structureel tekort van 0,5 procent.

Anderzijds stel ik vast dat de minister van Begroting in kranteninterviews spreekt over een structureel overschot van 0,2%. Ik zou toch willen wijzen op de onverklaarbare ommekeer in de strategische opstelling van de minister. Deze bedenkingen sluiten aan bij de interpellatie die ik gehouden heb in de commissie bij de aanvang van de begrotingsbesprekingen, waarbij ik gewezen heb op de inhoud van de open brief die u, mijnheer de minister, op 3 januari 2004 net na de goedkeuring door de Kamer van de begroting 2004, liet publiceren. Die brief werd mee ondertekend door uw toenmalige collega in de federale regering, Frank Vandenbroucke.

De door u in deze brief geformuleerde kritische analyse sloot aan bij de kritiek van verschillende internationale instellingen, het IMF, de OESO en de Europese Unie en bij de kritiek die door de banken werd geformuleerd. In deze brief werd onder meer vermeld dat een duurzaam structureel evenwicht dient te worden nagestreefd om dan geleidelijk naar het in 2001 vereiste begrotingsoverschot te gaan. Als dat niet lukt, wordt het Zilverfonds een lege doos. Daarnaast werd gewezen op de noodzaak van structurele maatregelen teneinde de werkgelegenheidsgraad te verbeteren. Het jaar 2004 zou een scharnierjaar worden met noodzakelijke beslissingen om op termijn onze sociale welvaartsstaat veilig te stellen.

Wat stellen we vandaag vast? Het jaar 2004 was opnieuw een verloren jaar. Gelukkig kunnen we ons optrekken aan de economische groei die een cyclisch gegeven is, zoniet zouden we naast de catastrofe op tewerkstellingsvlak ook een catastrofe op begrotingsvlak gekend hebben in 2004.

Het zou een scharnierjaar geworden zijn. Structureel worden er geen maatregelen genomen ondanks het feit dat de vergrijzingsgolf met haar budgettaire gevolgen, die verwacht wordt vanaf 2007-2008, erg dichtbij komt. Er is de open brief geweest van Frank Vandenbroucke op 19 oktober 2004, die inhoudelijk volledig aansluit bij uw eigen brief van 3 januari 2004. Hij spreekt daarin zijn terechte ontgoocheling uit over het uitblijven van een ommekeer in het beleid.

U neemt niet alleen – voorzichtig natuurlijk – afstand van de inhoud van die brief, maar bovendien slaat u de jongste weken een totaal nieuwe toon aan, meer in de lijn van de paarse communicatie, waarbij u met de meest rooskleurige voorstelling van zaken komt, waarbij u met verwijzingen voor de dag komt naar een becijferingmethode die zogenaamd gehanteerd wordt door een of andere dienst bij de Europese Commissie en die u toestaat te concluderen dat uw

de chômage a augmenté et la durée de la carrière active a encore diminué. Cette année encore, le taux de chômage a continué d'augmenter, malgré la reprise de la croissance économique. Entre-temps, la pression fiscale a atteint le niveau le plus élevé de l'histoire de la Belgique.

Selon le rapport de la Banque Nationale, l'exercice budgétaire 2003 se solde par un déficit structurel de 0,3%. Un déficit, dont on connaîtra le montant dans quelques semaines, est également prévu pour 2004. La Banque Nationale prévoit un déficit structurel de 0,5% pour 2005. Le ministre du Budget affirme néanmoins qu'il y aura un excédent budgétaire de 0,2%.

La position stratégique du ministre a basculé d'une manière aussi frappante qu'inexplicable. Dans une lettre ouverte datée de janvier 2004 et cosignée par son collègue fédéral de l'époque, M. Vandenbroucke, il se livrait encore à une analyse critique de la situation de notre pays et tentait de démontrer qu'il fallait viser un équilibre budgétaire structurel et durable pour obtenir par la suite un excédent. L'année 2004, disait le ministre, serait une 'année charnière' pour notre Etat providence et des mesures structurelles seraient nécessaires pour relever le taux d'emploi.

Force est de constater aujourd'hui que cette année fut de nouveau une année perdue. Sans la reprise cyclique de la croissance économique, elle eût été catastrophique non seulement en matière d'emploi, mais aussi pour le budget.

Malgré la vague de vieillissement qui s'annonce, aucune mesure structurelle n'a été prise. Dans une lettre ouverte du mois d'octobre, M. Frank Vandenbroucke, co-auteur de la lettre ouverte du mois

begroting voor 2005 een structureel overschot zou vertonen van 0,2%. Tot nu toe konden wij de begroting voor 2005 omschrijven met de titel "niets is wat het lijkt." Evenwicht op de begroting, werd er aangekondigd. Dat is onjuist. De schuldafbouw gebeurt niet in absolute cijfers, enkel relatief, en dan nog met kunstgrepen. Belastingverlagingen waren aangekondigd maar het gaat integendeel nu over belastingverhogingen. Werkgelegenheid was een prioriteit. De actieve welvaartsstaat werd vooropgesteld. Het tegenovergestelde wordt gerealiseerd. Het Zilverfonds zou een spaarpot zijn. Wat stellen wij vast? Het is een lege doos.

Nu gaat u in feite een stap verder. Waar u vroeger een inventieve interpretatie gaf van bestaande cijfers evolueert u naar het meedelen van cijfers die niet bestaan. In een interview met Knack spreekt u over een structureel overschot van 0,2% en u brengt daar geen nuances bij aan. U doet het zonder voorbehoud. Ik zou durven zeggen dat u op één jaar tijd bent overgegaan van het realistische pragmatisme...

de janvier et aujourd'hui ministre flamand, a exprimé sa déception quant à l'absence de changement de cap politique. Le ministre du Budget s'efforce toutefois aujourd'hui d'embellir la situation. Sur la base d'une méthode de calcul utilisée par l'un ou l'autre service de la Commission européenne, il annonce un excédent budgétaire pour 2005.

Les apparences sont totalement trompeuses dans ce budget. L'équilibre budgétaire n'est pas atteint; la dette n'est réduite que par des artifices; des augmentations plutôt que des réductions d'impôts sont opérées; il n'y a pas de création d'emplois et le fonds de vieillissement est une coquille vide.

Par le passé, les chiffres réels étaient présentés de manière créative, alors qu'aujourd'hui on nous fournit sans explication aucune des chiffres qui n'ont rien de réel. Nous avons ainsi pu lire dans le magazine "Knack" que le ministre Vande Lanotte prévoit, sans émettre la moindre réserve, un surplus structurel de 0,2%.

01.13 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, ik wil er alleen op wijzen dat de heer Devlies hier toch wat vreemd spreekt. De heer Devlies is diegene die voor hij in de Kamer zijn toelichting gaf, ze wijdverspreid in de kranten heeft geplaatst en het twee weken later hier gezegd heeft. Als ik dat al in Knack heb gezegd, zult u ten minste ook moeten aanvaarden dat ik het eerst in een uitgebreide nota in de commissie heb toegelicht, met alle nuances van dien die ik ook aan de kranten heb bekendgemaakt.

Dus, als u zegt dat het andere cijfers zijn, is dat gewoon niet juist. U weet dat wij de cijfers gebruiken volgens de gebruikelijke methode – dat staat ook in de nota van de Nationale Bank – niet meer en niet minder, waarbij de Nationale Bank een onderscheid maakt tussen de cijfers en het structurele gegeven, met de methodiek die wij gebruikt hebben, met dat verschil dat wij de minst negatieve methodiek gebruikt hebben. Indien wij de volledige methodiek van de Nationale Bank gebruikten, zouden de cijfers nog anders en beter zijn. Dus, nu zeggen dat wij ongenueanceerde en onbestaande cijfers produceren, mijnheer Devlies, is niet van het niveau dat wij van u in de commissie gewoon zijn.

U hoeft er niet mee akkoord te gaan, maar de cijfers die er staan, zijn de cijfers die ook door de Nationale Bank worden gebruikt. Het enige waarmee de Nationale Bank niet akkoord gaat op dit moment, is de

01.13 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Cette critique n'est pas fondée. J'ai d'abord nuancé et expliqué les chiffres en détail en commission et j'ai également donné des informations nuancées dans l'interview du magazine "Knack". Je me base tout simplement sur les chiffres de la Banque Nationale. A cet égard, les chiffres seraient encore plus favorables si nous appliquions la méthode de calcul de la Banque Nationale à la lettre.

Le seul élément que la Banque Nationale n'approuve pas est le résultat budgétaire réel escompté. Or, il est déjà arrivé par le passé que la Banque Nationale se livre à des prévisions négatives avant de devoir ultérieurement les corriger dans un sens positif. Les exemples ne manquent pas à cet

prognose van het reëel budgettair resultaat. Op dat punt, mijnheer Devlies, spreken de cijfers en de ervaring in ons voordeel. Nu zegt de Nationale Bank dat het resultaat +0,4 bedraagt voor 2003. U weet dat de prognose -0,2 bedroeg. Het feit dat de Nationale Bank een jaar voordien een prognose maakt die negatief is, betekent niet dat het resultaat ook effectief negatief zal zijn. In het verleden heeft de Nationale Bank vier keer een negatieve prognose gemaakt en vier keer met haar eigen cijfers aangetoond dat het resultaat beter was dan de prognose.

01.14 Carl Devlies (CD&V): Ik heb duidelijk het onderscheid gemaakt tussen de besprekingen in de commissie, waar ik verwezen heb naar de berekeningsmethode die u gehanteerd hebt en die onzes inziens betwistbaar is – ik heb duidelijk gezegd dat u die berekeningsmethode hebt toegelicht in de commissie – en kranteninterviews en het interview met Knack, waarin u geen enkele nuance aanbrengt en zonder meer stelt dat er een structureel overschot van 0,2% voorzien is, terwijl de Nationale Bank in dezelfde week een rapport publiceert waaruit blijkt dat volgens haar prognose het structureel tekort voor het jaar 2005 0,5% zal bedragen. Dat is een verschil van 0,7% tussen de beweringen van de minister en de prognoses van de Nationale Bank.

Dat geeft mij de indruk dat u op een jaar tijd bent overgegaan van het realistisch pragmatisme, waarvoor ik een zekere sympathie heb, naar het voluntarisme, meer bepaald het paarse voluntarisme, waarbij men de zin voor realiteit verliest en doet alsof ideeën automatisch worden gerealiseerd, maar waarbij op termijn een zware vertrouwensbreuk kan groeien met de bevolking, zoals wij in de voorbije jaren hebben kunnen vaststellen.

Ik hoop dat u niet verder gaat op dat spoor. Ik wens u ook even te confronteren met de uitspraak van Guy Quaden, de gouverneur van de Nationale Bank, die uw regering en uzelf zeker niet ongenegen is. Ik verwijst naar het jaarverslag 2004 over het jaar 2003 van de Nationale Bank, waarin sprake is van een structureel tekort voor het jaar 2003 van 0,9%. Nu zegt de heer Quaden letterlijk dat men, rekening houdend met de hoge economische groei in 2004 en 2005, niet helemaal tevreden mag zijn met een wankel evenwicht. De voortdurende daling van het primaire saldo toont volgens hem aan dat het begrotingsevenwicht vooral te danken is aan de Europese Centrale Bank, met andere woorden aan de lage rente. “De rentevoeten zullen niet eeuwig zo laag blijven. Het begrotingsevenwicht”, aldus de heer Quaden, “is, weliswaar minder dan vroeger, nog altijd afhankelijk van maatregelen waarvan de opbrengst moeilijk te ramen is, en van tijdelijke maatregelen”. De gouverneur verwijst bijvoorbeeld naar de opbrengst van de Europese spaarrichtlijn, de verkoop van gebouwen en de effectisering van belastingenschulden.

Hiermee ben ik aanbeland bij de begroting 2005. Wij hebben de gelegenheid gehad om uitvoerig van gedachten te wisselen in de commissie. Ik dank u ook voor de directheid en de openheid waarmee u aan de discussies in de commissie participeert. Niettemin kan ik niets anders dan uit de vele cijfers waarover wij beschikken over de begroting 2005, slechts één conclusie trekken: niets is wat het lijkt.

Mijn eerste stelling is dat niets is wat het lijkt met betrekking tot het

égard.

01.14 Carl Devlies (CD&V): Lors des discussions en commission, j'ai déjà souligné clairement le caractère contestable de la méthode de calcul utilisée, mais je ne retrouve aucune explication nuancée dans l'interview de "Knack". Je constate toutefois que la Banque Nationale se base sur un déficit structurel de 0,5% et le ministre Vande Lanotte sur un excédent structurel de 0,2%, soit une différence de 0,7%! J'ai le sentiment que le ministre a progressivement évolué d'un pragmatisme réaliste à une forme de voluntarisme typique de la coalition violette qui, à terme, lui vaudra de perdre la confiance des citoyens. J'espère que le gouvernement ne continuera pas sur sa lancée.

M. Quaden, gouverneur de la Banque Nationale, a déclaré que compte tenu de la croissance économique importante de 2004 et 2005, il ne fallait pas se réjouir de cet équilibre fragile. La diminution du solde primaire indique selon lui que l'équilibre budgétaire est essentiellement dû à la faiblesse des taux d'intérêt. Par ailleurs, l'équilibre budgétaire est par trop tributaire de mesures non récurrentes ou provisoires telles que la directive européenne sur l'épargne et la vente d'immeubles.

Comme je l'ai déjà dit, les apparences sont trompeuses dans le budget 2005 et cela vaut à plusieurs niveaux.

Il n'est pas question d'équilibre budgétaire lorsqu'on intègre les recettes uniques. L'on a d'abord tablé sur un solde net à financer

begrotingsevenwicht. Zelfs als ik de eenmalige ontvangsten meereken, is er op basis van uw eigen cijfers in de algemene toelichting geen begrotingsevenwicht. Op de eerste bladzijde van de algemene toelichting wordt een netto te financieren saldo van 1.859.000.000 euro vooropgesteld. Verder leest men dat dit een geflatteerd cijfer is en dat een bedrag van 2.200.000.000 euro niet werd ingecalculleerd. In feite bedraagt het netto te financieren saldo of het bedrag dat met schuldopname moet worden gefinancierd 4.059.000.000 euro. Dat is ook het cijfer dat in de beleidsnota van de heer Reynders, de minister van Financiën, wordt vooropgesteld.

Bovendien moet men bij die cijfers rekening houden met het doorschuiven van uitgaven van 2005 naar 2006 en naar derden. Ik zal hiervan geen opsomming maken; wij hebben daarover uitvoerig in de commissie gedebatteerd. Er zijn betwistbare ontvangsten en de 388 miljoen euro voor de gevolgen van een half jaar Europese spaarrichtlijn zijn daarvan de meest merkwaardige. Er is vanzelfsprekend ook de inhouding van belastinggelden ten laste van de natuurlijke personen; in de cijfers van de minister van Financiën wordt voor 2005 voorzien in een bedrag van 1.412.000.000 euro, dat na inkohieringen zal moeten worden terugbetaald. Er zijn ook technische zaken, zoals het spelen met ordonnanties; de vastleggingen zijn twee jaar na elkaar veel hoger dan de ordonnanties. Er is de onderbenutting van kredieten. En er is natuurlijk een hele reeks van nieuwe lasten en belastingverhogingen, andermaal voor een bedrag van meer dan 1 miljard euro. In totaal gaat het over een bedrag van plusminus 3,45 miljard euro.

Ik wijs ook op de continue daling, vanaf 2000, van het primaire saldo, de graadmeter bij uitstek om een begroting te evalueren. Indien deze trend zich voortzet, kan een implosie van de begroting worden verwacht op een termijn van twee tot drie jaar.

Niets is wat het lijkt. Ik kom tot het tweede hoofdstuk, de schuldafbouw. Het is interessant eens naar de cijfers te kijken die in de begrotingsdocumenten staan, in de algemene toelichting, maar laten wij de absolute cijfers even nagaan. Op pagina 297 staat dat de rijksschuld tussen 1999 en september 2004 is geëvolueerd van 241 miljard euro naar 271 miljard euro. Tijdens de periode van 31 december 2003 tot september 2004 is er een toename met 8 miljard euro, van 263 miljard naar 271 miljard euro.

U zult aanvoeren dat ik ook naar de tabel met de nettoschuld op bladzijde 300 moet kijken. In die tabel stel ik een gelijkaardige evolutie vast met een stijging van 246 miljard naar 262 miljard tussen 1999 en 2004. In de periode van 21 december 2003 tot september 2004 stel ik een toename vast van 4,5 miljard euro van 257,9 naar 262,4 miljard euro. Het moet duidelijk zijn dat in absolute cijfers de schuld blijft stijgen, en dat ondanks eenmalige operaties zoals de operatie met de hypothecaire leningen Credibe ten belope van 2,65 miljard. Dat betekent dat we in de toekomst een vordering verliezen. Die vordering wordt thans geactualiseerd, maar in de toekomst verliezen we ze. Dat is een verschuiving van 2,65 miljard naar de toekomst. Een andere eenmalige operatie is de overname door de regionale huisvestingsmaatschappijen van het gewestelijk deel van de ALESH-schuld ten belope van 3, 51 miljard. De schuld blijft bestaan, maar situeert zich thans bij de huisvestingsmaatschappijen. Dat zijn kunstmatige ingrepen om de schuld te verlagen. Desalniettemin

de 1.859.000.000 euros, puis l'on a souligné qu'un montant de 2.200.000.000 euros n'avait pas été inclus dans les chiffres. Le solde net à financer s'élève donc en définitive à 4.059.000.000 euros, comme indiqué d'ailleurs dans la note de politique générale du ministre Reynders.

Des dépenses sont également reportées à 2006 et sur des tiers. De plus, certaines recettes sont discutables, comme les 388 millions d'euros après six mois de directive européenne sur l'épargne. Un montant de 1.412.000.000 euros est également prévu en impôts non remboursés, mais il faudra cependant le rembourser après enrôlement. Il y a aussi la manipulation des ordonnances, la sous-exploitation des crédits et une série de nouvelles majorations d'impôts à concurrence de plus d'1 milliard d'euros. Il s'agit au total d'un montant de 3,45 milliards d'euros.

Les apparences sont tout aussi trompeuses en ce qui concerne la réduction de la dette. La dette publique est passée de 241 milliards d'euros à 271 milliards d'euros entre 1999 et 2004. Entre le 31 décembre 2003 et septembre 2004, on note une hausse de 8 milliards d'euros.

En ce qui concerne la dette nette, elle est passée entre 1999 et 2004 de 246 milliards d'euros à 262 milliards d'euros. Du 31 décembre 2003 à septembre 2004, elle a crû de 4,5 milliards d'euros. En chiffres absolus, la dette continue donc de croître, malgré des opérations ponctuelles comme celle des prêts hypothécaires Credibe, qui a consisté à reporter à plus tard 2,65 milliards. La reprise de la dette FADELS de 3,51 milliards est une de ces opérations ponctuelles. A cet égard, le budget 2004 me préoccupe car le solde net à financer s'y monte à 7,72 milliards.

moeten we vaststellen dat de schuld in absolute cijfers voortdurend stijgt. In dat verband maak ik me zorgen over de begroting 2004. Uit de nota van minister Reynders kan ik immers opmaken dat het netto te financieren saldo voor 2004 7, 702 miljard bedraagt.

Niets is wat het lijkt, ook niet inzake hoofdstuk 3: de belastingverlaging. We stellen vast dat belastingverhogingen elkaar in snel tempo opvolgen en onmiddellijk uitvoerbaar zijn, terwijl de belastinghervorming, die belastingverlagingen omvat, eerst loopt over de prefinanciering door de Belgische Staat. Ik verwijs naar de discussie die we een aantal weken geleden met de eerste minister hebben gevoerd, en de discussie die we morgen wellicht zullen voeren met de minister van belastingverhogingen Reynders. Mijnheer de vice-premier, ik zal u met die discussie niet lastigvallen. Ik vraag me echter af in welke mate u zelf betrokken was bij de geplande aanslag op de spaarboekjes waarbij de Belgische Staat tussen 2006 en 2008 een renteloos krediet van 900 miljoen euro zal kunnen opbouwen ten koste van de kleine spaarders.

Niets is wat het lijkt: versie 4 de actieve welvaartsstaat. Ik zal geen cijfers geven over de werkloosheid. Zij zijn dramatisch genoeg. Ik verwijs alleen naar een interessante informatie die ik gevonden heb in de algemene toelichting van de begroting 2003. Die toelichting geeft ons een idee over de manier waarop men die 200.000 nieuwe jobs die de eerste minister had beloofd, zou realiseren. Op bladzijde 49 van de algemene toelichting staat dat de werkende bevolking in 2003 met 3.100 eenheden is toegenomen.

De tewerkstelling bij de overheid is echter toegenomen met 9.900 eenheden. Dat betekent dat er in de private sector netto 6.800 jobs verloren zijn gegaan in het jaar 2003. Ik vraag mij af of het de methode is van de regering Verhofstadt-II om de tewerkstelling in de publieke sector op te drijven en in de private sector te laten dalen. Er zijn nog regimes die dat in het verleden hebben gedaan, maar dat is deze regimes slecht gekomen.

Niets is wat het lijkt. Rubriek 5: het Zilverfonds, waarover onze eerste minister allerlei zaken durft te zeggen. Ik las in een recent interview dat volgens de eerste minister onze pensioenen vandaag niet alleen meer gefinancierd worden door de sociale bijdragen, maar ook door het Zilverfonds. Vermits het woord "leugen" hier niet mag worden gebruikt, ga ik dat ook niet doen, maar ik denk toch wel dat onze gepensioneerden...

(...): Het is een kerstboodschap.

01.15 **Carl Devlies** (CD&V): De minister legt een nieuwjaarsboodschap af, terwijl de eerste minister een kerstboodschap aflegt. Dat is het verschil.

Als onze gepensioneerden binnen enkele jaren door de woestijn gaan op zoek naar dat Zilverfonds, dan zullen zij zien dat het Zilverfonds een fata morgana is, iets dat niet bestaat. Het Zilverfonds is een boekhoudkundige truc en de laatste mensen die daaraan twijfelden, zelfs in de commissie voor de Financiën, zijn daarvan ondertussen ook overtuigd. Dit is een louter boekhoudkundige truc.

Ik wil toch nog even het verhaal van het Belgacom-fonds doen om dit

En matière de baisse d'impôts également, les apparences sont trompeuses. Les augmentations de prélèvements se succèdent à un rythme soutenu et sont immédiatement exécutoires alors que les réductions d'impôts sont tributaires d'un préfinancement par l'Etat belge. De plus, on peut se demander si le ministre a été associé à l'opération des petits livrets d'épargne qui devrait permettre à l'Etat de constituer un crédit sans intérêts de 900 millions entre 2006 et 2008.

L'Etat-providence n'est pas non plus, en réalité, ce qu'il est en apparence. Les chiffres du chômage sont dramatiques mais ce qui est encore plus important, c'est la manière dont le gouvernement veut créer les 200.000 emplois nouveaux qu'il a promis.

Dans l'exposé général, on peut lire que la population active a augmenté en 2003 de 3.100 unités: dans le secteur public, 9.900 emplois ont été créés tandis que, dans le secteur privé, 6.800 emplois ont été perdus. S'agit-il là de la méthode Verhofstadt II? Davantage d'emplois dans le public mais moins dans le privé? Dans le passé, les régimes qui appliquaient cette méthode ont mal fini...

Le Fonds de vieillissement n'est pas non plus ce qu'il paraît. Il ne s'agit ni plus ni moins d'une manipulation comptable.

01.15 **Carl Devlies** (CD&V): Petit à petit, ses plus fervents adeptes commencent eux aussi à s'en rendre compte. A titre d'illustration: les cinq milliards d'euros du fonds Belgacom que le gouvernement a reçus pour la reprise du fonds de pension. Cette somme a été portée au budget 2003 pour parvenir à un solde de financement positif. Toutefois, en 2004, l'argent du fonds Belgacom

te illustreren. Wat daar gebeurd is, is immers zo fantastisch creatief. U herinnert zich de 5 miljard euro die de Belgische Staat heeft ontvangen voor de overname van het Belgacom-fonds. Wat is daarmee gebeurd? Die 5 miljard euro werd ingeschreven op de begroting 2003 om het vorderingssaldo te beïnvloeden waardoor de minister tot een positief vorderingssaldo kwam van 0,4%. De Nationale Bank komt echter tot een structureel tekort van 0,9%. Het verschil zit hem in het Belgacom-pensioenfonds.

Het verhaal is daarmee niet gedaan. Het wordt pas fantastisch in het jaar 2004, wanneer dat Belgacom-fonds, de 5 miljard euro die werden gebruikt voor de begroting van 2003, ineens terugkomt en gestort wordt in het Zilverfonds. Kunt u zich dat inbeelden? Niemand begrijpt hoe dat mogelijk is. Hoe kan men een bedrag, dat reeds werd aangewend in de begroting van 2003, gebruiken in 2004 door het te storten in het Zilverfonds? Het antwoord is zeer eenvoudig: door een nieuwe schuld aan te gaan en op die manier de rijksschuld te laten stijgen. Dat is zeer eenvoudig. Daarom is het netto te financieren saldo voor het 2004 zo negatief. Men heeft die 5 miljard euro naar het Zilverfonds getransfereerd en daarvoor moest men de schuld laten toenemen. Europa kwam echter te hulp want Europa bekijkt onze cijfers geconsolideerd.

Dat betekent dat er langs de ene kant 5 miljard euro in het Zilverfonds komt en dat langs de andere kant de schuld stijgt met 5 miljard euro. Netto is dat een nuloperatie. Mij lijkt deze operatie echter een operatie van camouflage te zijn waarbij men in de eerste plaats de illusie creëert dat de begroting 2003 met een evenwicht afsluit en bovendien de illusie creëert bij de bevolking dat het Zilverfonds met 5 miljard euro is toegenomen. Dit zijn illusies die men creëert en dit zal men duur bekopen want u mag de bevolking niet onderschatten. De mensen hebben door welke trucs hier worden gehanteerd.

Ik zou nog heel even wil stilstaan bij een ander thema, iets dat wel is wat het lijkt. Wat zou wel kunnen zijn wat het lijkt? Welnu, de transfers tussen Vlaanderen, Brussel en Wallonië. De totale transfer van het Vlaams Gewest naar de andere Gewesten bedraagt in 2003 6,6 miljard euro. Dat is 1,26 miljard euro meer dan in 1999 en is in dezelfde periode toegenomen van 3,9 tot 4,2% van het Vlaamse primaire inkomen van gezinnen en ondernemingen. Dat percentage kende een licht dalende evolutie in de tweede helft van de jaren '90, maar neemt de laatste jaren opnieuw toe door een toename van zowel de stroom naar Wallonië als die naar Brussel. In 2003 vloeiende 24% tegenover 15% in 1990 van de totale stroom vanuit Vlaanderen voort uit de verrichtingen van de federale overheid, 20% - 26% in 1990 - uit de financiering van de Gewesten en Gemeenschappen en 56% - 59% in 1990 - uit de sociale zekerheid. Hoewel de sociale zekerheid de voornaamste verwekker van financiële transfers tussen de Gewesten blijft, neemt het aandeel ervan in de totale stroom sinds het midden van de jaren '90 geleidelijk af. Het aandeel van de federale overheidsfinanciën nam in die periode stelselmatig toe, terwijl dat van de financiering van Gemeenschappen en Gewesten daalde.

In de sociale zekerheid is de transfer vooral te wijten aan het groot en oplopend aandeel van Vlaanderen in de financiering van de sociale zekerheid - 64% in 2003. Het Vlaams aandeel in de uitgaven is iets lager dan het bevolkingsaandeel, meer bepaald 56,6% in 2003. In Vlaanderen zijn de uitgaven voor kinderbeijlagen - 55% in 2003 - en

a subitement été versé au Fonds de vieillissement. Utiliser deux fois la même somme n'est possible que par un alourdissement de la dette publique. Cette opération blanche - une aggravation de la dette de 5 milliards d'euros et une augmentation du Fonds de vieillissement de 5 milliards d'euros - a pour seul but de créer l'illusion d'un équilibre budgétaire en 2003 et d'une provision dans le Fonds de vieillissement. L'Europe a observé et cautionné.

Les transferts entre la Flandre, Bruxelles et la Wallonie sont, par contre, bien réels. En 2003, 6,6 milliards sont allés de la Flandre aux autres Régions, soit 1,26 milliard de plus qu'en 1999. Après une légère diminution au cours de la deuxième moitié des années nonante, le montant des transferts recommence à augmenter ces dernières années. De la somme totale provenant de la Flandre, 24% sont transférés au gouvernement fédéral, 20% aux Communautés et Régions et quelque 56% à la sécurité sociale. Des simulations portant sur la période 2003-2030 indiquent que la suppression durable des transferts n'est possible que moyennant une croissance économique à Bruxelles et en Wallonie. Quelle est la position du vice-premier ministre par rapport à la problématique des transferts?

Le principe du hamster doré, dont nous avons tellement entendu parler, a été totalement abandonné. Le budget 2005 ne prévoit pas la moindre marge. Sans mesures structurelles, ce budget débouchera sur un fiasco en cas de conjoncture économique défailante. Quoi qu'il en soit, les années 2006 et 2007 s'annoncent difficiles en termes de budget, surtout si le gouvernement souhaite maintenir la réduction de l'impôt des personnes physiques.

vooral werkloosheid, inclusief brugpensioenen, loopbaanonderbreking en dergelijke - 50,7% in 2003 - aan de lage kant. Inzake ziekte en invaliditeit - 57,3% - liggen de uitgaven juist onder het bevolkingsaandeel. Qua pensioenen - 58,7% - ligt het Vlaams aandeel in de uitgaven hoger dan het bevolkingsaandeel. De transfer in de federale begroting is vooral te wijten aan de relatief grote belastingontvangsten in Vlaanderen en in mindere mate aan het relatief groter aandeel van Wallonië in de tewerkstelling bij de federale overheid.

De transfers in de financiering van de Gewesten en de Gemeenschappen hebben vooral te maken met de financiering via de BTW-dotatie die wordt verdeeld op basis van het aantal leerlingen en niet op basis van de fiscale bijdrage en in mindere mate met de nationale solidariteitsbijdrage aan Gewesten waar de gemiddelde opbrengst van de personenbelasting lager ligt dan het nationaal gemiddelde.

Uit simulaties gemaakt voor de periode 2003-2030 blijkt dat een duurzame vermindering van de transfers niet mogelijk is zonder een langdurige periode van hogere, economische groei en een sterkere toename van de werkgelegenheid in Wallonië en Brussel dan in Vlaanderen.

Mijnheer de minister, meent u niet dat de transfers uit de hand lopen? Wat is uw standpunt daarover? Kan het onderwerp worden besproken met de commissie voor de Financiën en de Begroting? Het lijkt mij dat het moment gekomen is, zeker nu door de Vlaamse regering nieuwe cijfers ter beschikking werden gesteld, om daarover een fundamentele discussie te voeren in onze commissie.

Tot slot wil ik erop wijzen dat het goudhamsterprincipe, een heel belangrijk principe tijdens de periode Verhofstadt I, verdwenen is. Ik hoor op de banken zeggen dat de goudhamster dood zou zijn. Ik weet het niet en vraag het dus aan de minister. De huidige begroting voorziet echter niet in de minste marge. U neemt een risico met deze begroting. Laten we hopen dat de economische groei gunstig evolueert. Dat hopen we allemaal. Een en ander is echter meer afhankelijk van conjuncturele invloeden.

Veronderstel dat de conjunctuur zou sputteren en dat er geen structurele maatregelen zijn genomen, dan wordt de begroting een fiasco. Ik vrees in dat geval het ergste voor de begrotingen van de volgende jaren. De jaren 2006 en 2007 worden immers heel moeilijke begrotingsjaren, zeker indien de regering haar engagementen met betrekking tot de verlaging van de personenbelasting nakomt, wat betekent dat ook de bedrijfsvoorheffing dient te worden aangepast aan de nieuwe belastingtarieven.

01.16 Jean-Jacques Viseur (cdH): Monsieur le président, je vais tenter de m'exprimer car j'ai perdu ma voix!

Le **président:** Pour la plupart d'entre nous, c'est effectivement une question de voix!

01.17 Jean-Jacques Viseur (cdH): Pourtant, c'est notre instrument de travail au sens propre comme au sens figuré!

Le **président:** Oui, il y a "voix" et "voix". Et puis il y a des voies qui sont bouchées!

01.18 Jean-Jacques Viseur (cdH): Il y a des voies qui sont impénétrables, comme celle du budget!

Le **président**: Vous savez pourquoi, n'est-ce pas!

01.19 Jean-Jacques Viseur (cdH): Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, chers collègues, je voudrais tout d'abord faire une remarque générale sur la procédure.

Nous disons partout - et c'est vrai depuis la grande charte en Angleterre voici quelques siècles - que l'acte essentiel du rapport entre l'exécutif et le législatif est la démarche budgétaire. Donc, il est particulièrement important que cette démarche se fasse dans les meilleures conditions possible. Or, nous avons montré, à travers notre Règlement - dont je considère que sur ce plan il est absurde - mais aussi à travers la négligence du gouvernement, que nous ne prenions pas au sérieux cet acte indispensable.

Je rappelle que la règle veut que le budget soit l'occasion d'un débat essentiel qui se déroule dans chacune des commissions, à partir de la note de politique générale qui est déposée par chacun de ministres; note de politique générale dans laquelle il explique pourquoi, à partir des éléments budgétaires qui sont rassemblés, il peut développer la politique qu'il considère comme étant celle qu'il doit mener.

C'est la raison pour laquelle d'ailleurs, les notes de politique générale accompagnent et même peuvent précéder le dépôt du budget, puisqu'elles interviennent et doivent être déposées immédiatement après le discours sur l'état de l'union, en tout cas avant le 15 octobre.

Force est de constater que, pour un certain nombre de ministres, cette note de politique générale est le cadet de leurs soucis. Certains l'ont déposée, non pas le 15 octobre ni le 1^{er} novembre, mais dans le courant de la semaine dernière. Cela n'est pas acceptable.

Par conséquent, et c'est là que notre Règlement mériterait d'avoir été utilisé par Ubu Roi, les avis qui devaient être donnés par chacune des commissions à la commission des Finances sont arrivés après le vote du budget en commission.

J'estime que ce n'est ni acceptable ni respectueux de l'importance du budget dans notre système. A cet égard, j'en appelle à deux modifications.

Tout d'abord, je demande que nous modifiions notre Règlement afin que le vote en commission des Finances n'ait lieu qu'après le dépôt des avis de toutes les commissions permanentes. Ensuite, il faudrait que le gouvernement s'engage clairement à déposer ses notes de politique générale à temps, si possible le 15 octobre et au plus tard avec le dépôt du budget. S'il est possible de déposer le budget le 31 octobre comme vous l'avez fait, il doit être tout aussi possible de déposer les notes de politique générale en même temps. J'attire votre attention sur ce dernier point.

A travers la discussion budgétaire, nous nous livrons en fait à une comédie. Il est dangereux de réduire notre assemblée à un théâtre - qui joue d'ailleurs des pièces de plus en plus surréalistes et de moins

01.19 Jean-Jacques Viseur (cdH): Sinds de Magna Carta is de begrotingsopmaak essentieel in de betrekkingen tussen de regering en het Parlement. Die opdracht dient dan ook in de best mogelijke omstandigheden te worden vervuld.

Voor een aantal ministers is dat echter duidelijk de minste van hun zorgen, want ze dienden pas vorige week hun beleidsnota in, hoewel die samen met of vóór de begroting, tegen 15 oktober, had moeten worden ingediend.

Bovendien werden de adviezen en suggesties die alle vaste commissies aan de commissie voor de Financiën moeten bezorgen, pas na de stemming over de begroting door die commissie ingediend.

Daarom pleit ik voor een wijziging van het Reglement van de Kamer, zodat de stemming over de begroting in de commissie voor de Financiën pas kan plaatsvinden nadat de vaste commissies hun adviezen hebben overgezonden en ik vraag dat de regeringsleden zich ertoe zouden verbinden hun beleidsnota's te zijner tijd en uiterlijk op hetzelfde ogenblik als de begroting in te dienen.

Deze begrotingsbespreking is een gevaarlijke komedie. Zonder beleidsnota dreigt men te verzeilen in een formele regeling waarbij een aantal democratische aanknopingspunten verdwijnen. Ik hoop dat de regering haar verantwoordelijkheid op zich zal nemen.

In het jaarverslag van de Hoge Raad van Financiën, dat de periode 2003/2004 bestrijkt, worden de kosten van de

en moins réalistes! Le jour où l'on accepte qu'une politique soit ratifiée par une majorité sans explications et sans notes de politique générale, on entre dans un système purement formel. De la démocratie formelle à la perte des réflexes démocratiques, il n'y a qu'un pas que l'on pourrait franchir. J'espère que nous avons assisté cette année pour la dernière fois à une mauvaise farce et que le gouvernement aura à cœur de remplir correctement ses obligations en la matière.

Après ce préambule, je me concentrerai sur quelques éléments. Le premier, je le tire de l'avis du Conseil supérieur des Finances dans son rapport annuel 2004. Dans ses recommandations, le Conseil a considéré que les coûts budgétaires du vieillissement, estimés dans un rapport récent pour la période 2003-2030, s'élèvent à 3,4% du PIB, comparativement aux 2,7% estimés il y a un an pour la même période. Nous constatons ainsi un dérapage de 0,7% des prévisions; 60% de ce dérapage se situeront dans la période 2003-2007 et sont essentiellement imputables à l'accélération de la croissance des dépenses publiques en soins de santé.

Cette constatation est importante sur le plan budgétaire. Chaque année, les évaluations de l'impact du vieillissement sont de plus en plus lourdes.

Sur une période aussi proche que 2003-2007 - nous ne parlons pas de la période 2030-2050 -, un dérapage de 0,4% du PIB s'inscrit évidemment dans une logique qui montre que l'impact du vieillissement, notamment sur les dépenses en soins de santé, est un élément qui, en Belgique comme d'ailleurs dans tous les pays voisins, va rapidement influencer complètement la politique budgétaire des pouvoirs publics. Il n'y a pas beaucoup de solutions dans la mesure où les dernières comparaisons internationales montrent que nos dépenses en cette matière se situent à un niveau inférieur à celui de nos principaux pays voisins: l'Allemagne, la France et les Pays-Bas dépensent davantage. La part publique et la part privée restent dans une proportion qu'il est difficile d'inverser ou de modifier.

Ce poids du vieillissement est pourtant, dans ces années 2003-2007, moins lourd que celui que nous connaissons à partir de 2007-2008. Ce sont encore des cohortes relativement réduites de gens nés juste avant et pendant la guerre qui arrivent aujourd'hui à l'âge de 65 ans. Les enfants du baby-boom, nés à partir de 1945, vont atteindre l'âge de la retraite ou de la préretraite ou vont se retirer du marché de travail à partir des années 2005-2010. Ils sortiront complètement du marché du travail pour prendre leur pension à partir de 2010.

Ce sont donc dix années qui vont peser extrêmement lourd parce qu'il va falloir les combiner avec la hausse croissante des soins de santé. Nous mesurons à quel point cette hausse est importante, avec un effet assez rassurant sur le plan de la vie mais assez inquiétant sur le plan purement macro-économique. En effet, l'espérance de vie sera plus longue pour ces cohortes qui vont désormais sortir du marché du travail.

La situation économique globale rend donc les contraintes sur le budget beaucoup plus lourdes qu'il y a quelques années. C'est d'ailleurs ce que pense le Conseil supérieur des Finances puisqu'il dit et je cite: "Ce renforcement des contraintes pesant sur la politique

vergrijzing op 3,4% van het BBP geraamd. Dat komt neer op een verschil van 0,7% met de vooruitzichten. 60% daarvan zal vallen in de periode 2003/2007 en is toe te schrijven aan de versnelde toename van de overheidsuitgaven voor gezondheidszorg.

Vanaf 2007/2008 zal de vergrijzing almaar zwaarder gaan doorwegen. In de tien volgende jaren zullen ook de behoeften inzake geneeskundige verzorging toenemen.

De Hoge Raad van Financiën stelt dat de verstrakking van de randvoorwaarden van het budgettair beleid op middellange termijn kan worden geïllustreerd aan de hand van haar weerslag op de primaire uitgaven en dus op de beschikbare beleidsruimte vanaf 2005, in de veronderstelling van een gemiddelde jaarlijkse groei van de economie van 2,4% over de periode 2004-2007, en van een geraamd tekort van maximum 2,3% van het BBP in 2004. Hij wijst erop dat het groeiscenario van de sociale uitgaven voor Entiteit I een drastische inkrimping van de budgettaire ruimte inhoudt en dat dit een verdringingseffect van deze uitgaven in de gezondheidszorg op de overige primaire uitgaven van Entiteit I heeft. Hij raamt de budgettaire inspanning van Entiteit I die hiertoe in de periode 2005-2007 geleverd dient te worden op minstens 3,0 miljard euro (1% van het BBP).

Welke conclusie kan men trekken uit dit standpunt dat noch alarmerend, noch overdreven optimistisch is, maar de analyse van het begrotingsbeleid weergeeft? De begroting 2005 getuigt van een laksheid die op termijn de federale overheid en de openbare financiën in gevaar kan brengen.

Vanaf 1995 heeft men ernaar

budgetaire à moyen terme peut être illustré à l'aune de son impact sur les dépenses primaires et donc sur les marges budgétaires disponibles à partir de 2005, dans l'hypothèse d'une croissance économique moyenne de 2,4% de l'économie pour la période 2004-2007 ainsi que d'un déficit public 2004 estimé à 2,3% du PIB au maximum."

Dans cette approche, l'environnement conjoncturel, qui est favorable, n'empêche pas une détérioration. Le Conseil supérieur des Finances, après avoir fait allusion au programme de stabilité qui prévoyait un strict équilibre budgétaire structurel atteint au niveau de l'entité 1, rappelle que le scénario de croissance des dépenses sociales implique une amputation substantielle de la marge budgétaire de l'entité 1, qu'il y a un effet d'éviction de ces dépenses en soins de santé sur les autres dépenses primaires de l'entité 1, ce qui aura des conséquences importantes. Sur la base des données disponibles, le Conseil supérieur des Finances estime, dans sa conclusion, à 3 milliards d'euros au minimum en termes réels, c'est-à-dire 1% du PIB, l'effort budgétaire de l'entité 1 qu'il conviendra de réaliser au cours de la période 2005-2007. Je reviendrai sur ce point tout à l'heure. En tout cas, cela suppose un effort important de l'entité 2.

Que tirer comme conclusion de cette position qui n'est ni alarmiste, ni exagérément optimiste mais qui est le reflet de l'analyse de la politique budgétaire? Il y a, dans le budget 2005, l'affirmation d'un laxisme budgétaire qui est dangereux, à terme, pour l'Etat fédéral et les finances publiques.

Comme je l'ai dit, on constate aujourd'hui un plus grand laxisme que ce n'était le cas durant les années précédentes. Nous en avons d'ailleurs la preuve lorsque l'on considère l'évolution du solde primaire. Ce débat est important. Je rappelle qu'à partir des années 1995, la logique qui a été développée visait à maintenir un solde primaire élevé pour structurellement faire face, d'abord, à la lourdeur du coût du remboursement des intérêts de la dette publique et, ensuite, à la préparation du choc du vieillissement que nous allons connaître dans les années à venir.

Il faut bien constater que cette évolution du solde primaire qui a atteint un maximum en l'an 2001 avec 7,1%, connaît une détérioration extrêmement inquiétante. En effet, pour l'entité 1, le solde primaire annoncé sera de 3,7%. Cela signifie un relâchement important des politiques en ce domaine.

Si j'excepte l'année 2001 qui correspond à une année de croissance économique exceptionnelle, que l'on ne retrouvera pas sur les longues séries, je constate qu'avec un taux de croissance beaucoup plus faible que pour l'année 2004, les années 2002 et 2003 ont connu des soldes primaires importants, respectivement de 6,1% et 5,8%.

L'année 2004 se situe plutôt dans les bonnes cuvées sur le plan de la croissance du PIB. L'année 2005 peut être considérée, en tout cas du point de vue des prévisions, comme bonne pour la Belgique, même si nous devons rester attentifs au fait que la plupart des pays voisins sont en train de réduire leurs prévisions de croissance pour 2005. Mais se contenter, dans cette logique, d'un solde primaire de 3,7% pour le budget du pouvoir fédéral en 2005, c'est incontestablement se situer en dessous d'une ambition normale face aux défis qui nous

gestreefd een hoog primair saldo te behouden om de terugbetaling van de interesten op de openbare schuld en de vergrijzing te kunnen bekostigen.

Het primair saldo kent echter een onrustwekkende teruggang. Wat de groei van het BBP betreft, is 2004 eerder een goed jaar. Als men dus beweert dat de begroting voor 2005 in evenwicht is, vergeet men dat het doel niet is bereikt. Dit bestond erin een marge te ontwikkelen op grond van een aanzienlijk primair saldo van Entiteit 1. Op termijn zal die toestand de voorstanders van de privatisering van de gezondheidszorg in hun overtuiging steunen.

Er wordt dus van een significant primair saldo afgestapt, wat de financiering van de uitgaven die samenhangen met de vergrijzing op de helling zet. In de periode 2007-2010 dreigt zo een aantal moeilijke keuzes te moeten worden gemaakt. De wettelijke pensioenen bieden in dat verband geen manoeuvreerruimte.

Het tekort van de overheidsfinanciën bedraagt, wat de overheidsschuld betreft, bijna 100% van het BBP. Ook hier dus geen manoeuvreerruimte. Door van een significant primair saldo van 6% af te stappen, belanden we in een benarde situatie die ons morgen zuur zal opbreken.

attendent.

Présenter ce budget 2005 comme un budget équilibré ou comme une réalisation optimale - j'ai lu pour la sixième année consécutive que la situation budgétaire était en boni -, c'est oublier que, nonobstant une conjoncture favorable, on n'a pas atteint le but, conformément au programme de stabilité, visant à développer une marge et à stabiliser les comptes de l'Etat sur la base d'un solde primaire important de l'entité 1. Par conséquent, dans les prochaines années, il va falloir soit recommencer l'effet boule de neige à l'envers, soit affronter dans des conditions politiques difficiles la croissance des soins de santé et favoriser la thèse de ceux qui veulent les privatiser.

J'attire simplement l'attention sur le fait que cette absence d'une logique de solde primaire important aura des conséquences importantes sur les dépenses de vieillissement et qui risquent d'amener à très courte échéance – je ne parle pas des années 2020 mais des années 2007 à 2010 – à des choix difficiles, des choix extrêmement lourds qui pourraient conduire au sacrifice de cette politique de soutien en matière sociale qui est la base même de notre démarche politique. C'est d'autant plus inquiétant que les marges de manœuvre dont nous bénéficions sont plus faibles que celles dont disposent les autres pays confrontés au problème du vieillissement.

On n'insistera jamais assez sur le fait que nous occupons la onzième place parmi les pays de l'Union des Quinze en ce qui concerne le niveau de nos pensions légales. Cela signifie que la situation en matière de pensions légales n'est pas un facteur d'ajustement possible. J'ajoute que la durée normale de la carrière reste fixée en Belgique – je sais bien que c'est théorique – à 45 ans. Il n'y a donc pas de marge non plus. En France, la carrière moyenne est fixée à 37 ans et demi, ce qui laisse une certaine marge par rapport au vieillissement de la population.

Je termine en disant que l'ampleur du déficit des finances publiques se trouve plutôt dans le haut de la fourchette avec pratiquement 100% du PIB au niveau de la dette publique. On ne peut pas dire que nous avons là une marge d'ajustement; tandis qu'en France ou en Allemagne, on se situe aux alentours de 50 ou 60% du PIB en matière de déficit, ce qui leur permet de dégager une véritable marge. Conclusion: en abandonnant la logique d'un surplus primaire important de 6%, dont nous avons vanté les effets lors de notre entrée dans l'euro, nous nous mettons dans une position difficile qui promet des lendemains particulièrement douloureux, d'autant que certaines constatations doivent être faites au sujet de l'autre partie de l'entité 1, à savoir la sécurité sociale.

Une première réflexion que tout le monde peut faire sur la sécurité sociale, ...

01.20 Johan Vande Lanotte, ministre: (...)

01.21 Jean-Jacques Viseur (cdH): Cet incident paraissant aplani, votre capacité de régler les incidents à l'intérieur de l'opposition est exceptionnelle! Je reviens à l'analyse de la sécurité sociale.

Première réflexion à ce sujet: il est évident que les dépenses en matière de sécurité sociale ne sont pas contrôlées de manière

01.21 Jean-Jacques Viseur (cdH): Wat de sociale zekerheid betreft, laat de boekhoudkundige controle van de uitgaven te wensen over. Het feit dat men in een tijdspanne van drie weken van

optimale du point de vue comptable. Le fait de voir, en trois semaines, un déficit passer de 850 à 300 puis à 634 millions d'euros montre à quel point nous nous trouvons devant une situation peu claire.

À ce propos, monsieur le ministre, j'ai une réflexion à faire. Il y a deux ans, nous avons voté à la Chambre une modification de la comptabilité publique qui devait entrer en vigueur en 2005. Non seulement la loi-programme que nous avons votée la semaine dernière limite nos ambitions puisque nous reportons à nouveau l'entrée en vigueur d'un an mais, en plus, cette entrée en vigueur ne sera pas automatique.

01.22 Johan Vande Lanotte, ministre: (...)

01.23 Jean-Jacques Viseur (cdH): Il est temps. Je vous suis, mais je ne suis pas sûr que vous nous direz la même chose l'année prochaine. L'analyse faite par la Cour des comptes des difficultés rencontrées par certains SPF à se plier à la nécessité d'audits internes montre qu'il y a encore d'énormes efforts à faire. Or, c'est capital. Nous devons donner le bon exemple à l'ensemble des entités publiques. Si nous réussissons à aboutir sur ce plan et à appliquer la loi pour l'État fédéral, la sécurité sociale devra s'adapter pour modifier complètement la situation.

Ce qui m'inquiète à propos de la sécurité sociale en l'état actuel, c'est qu'on ne sait pas si ce déficit est dû à un excès de consommation, à un accroissement de la consommation ou à une plus grande rapidité dans le retour des factures, notamment des hôpitaux.

01.24 Johan Vande Lanotte, ministre: En ce qui concerne la comptabilité, j'ai dit à la commission du Budget que je voulais bien en discuter. Je pense en effet qu'il faut modifier certaines pratiques. Nous avons initié un programme d'informatisation assez important.

Le projet tel quel nécessitait, pour sa mise en œuvre, des prestations énormes des fonctionnaires, notamment pour réaliser l'inventaire. Je crois donc que la réforme devrait être repensée. C'est aussi l'avis des Régions et des Communautés qui vivent la même expérience. Cela ne signifie pas que nous ne faisons rien mais nous nous adaptons. C'était une première chose.

Deuxièmement, pour la Sécu, le service qui suit le budget a calculé que l'arriéré de paiement des factures n'a pas été un facteur déterminant. Des calculs ont été faits pour évaluer le temps nécessaire à l'entrée des factures. Fait important: le niveau de facturation correct a augmenté. Par le passé, lorsque nous avions 100% de factures, 98,99% d'entre elles étaient honorées. Actuellement, ce pourcentage est plus élevé et, avec le rattrapage des factures incorrectes, nous étions même arrivés l'an passé à 101%. Ces analyses sont claires.

Il est exact qu'au niveau des hôpitaux, les patients disposent d'un très long délai avant d'être invités à payer. L'estimation de la situation actuelle est donc beaucoup plus difficile. Ceci dit, si nous imposons des délais plus courts, nous allons au devant de problèmes sociaux. Ce n'est donc pas évident.

Cette demande de rentrée des factures par les patients, par les

een tekort van 850 eerst naar een tekort van 300 en dan van 634 miljoen euro is gegaan, toont aan dat de situatie allesbehalve duidelijk is. Krachtens de programmawet wordt de invoering van de twee jaar geleden gewijzigde openbare comptabiliteit met een jaar uitgesteld, en bovendien zal zij niet automatisch worden ingevoerd.

01.23 Jean-Jacques Viseur (cdH): Uit de door het Rekenhof verrichte analyse blijkt dat er nog heel wat werk voor de boeg is. Momenteel weten wij niet of het tekort toe te schrijven valt aan de toename van de facturen dan wel aan het feit dat zij snel worden ingediend.

01.24 Minister Johan Vande Lanotte: Het informatiseringsprogramma werd opgestart en wij stellen vast dat de ambtenaren daar teveel tijd moeten aan besteden, en daarom moet de begroting worden herbekeken.

Wat de sociale zekerheid betreft, gaat er altijd enige tijd over heen alvorens de facturen binnenkomen.

Tevoren werden slechts 98% van de facturen daadwerkelijk uitbetaald. Nu is dat 100%. Zowel ziekenhuizen als individuen beschikken over maanden om hun rekeningen in te dienen, wat een raming er niet makkelijker op maakt. Als we die regeling zouden wijzigen, zou zulks echter tot sociale problemen kunnen leiden. Bovendien zullen gedurende minstens een jaar veertien maanden in rekening worden gebracht, wat automatisch tot een tekort zal leiden.

hôpitaux, par n'importe qui, est une chose difficile à maîtriser. Certes, il faudrait changer cela mais il ne faut pas changer la comptabilité pour autant. C'est une autre méthodologie de calcul. Le vrai problème est que, de toute façon, il y aura une année où 14 mois seront pris en compte. Ce qui, bien entendu, dans notre budget n'est pas évident, aussi longtemps que nous n'avons pas de grands surplus. Cela signifie un déficit dans l'immédiat, du fait de l'introduction de ce nouveau système.

01.25 Jean-Jacques Viseur (cdH): Il est vrai que l'année d'ajustement sera une année difficile. Ce n'est cependant pas la première fois que l'INAMI fera un emprunt pour combler l'écart entre la rentrée des factures.

Ceci dit, toute la réflexion en ce qui concerne les soins de santé doit se baser sur des données régulières, bien contrôlées et efficaces. Je n'incrimine pas le ministre mais la situation fait qu'en quelques semaines, on a varié de 850 à 300, puis à 600 millions. Cela montre bien qu'il y a là un problème et ses causes sont sans doute l'accélération d'un certain nombre d'entrées de factures. Mais comment voulez-vous prendre des mesures à temps lorsque vous avez des situations comptables aussi incertaines à ce niveau-là?

De toute façon, situation comptable floue ou pas, rectification des rentrées des factures d'hôpitaux ou pas, il reste que les dépenses en soins de santé ont tendance à s'alourdir. Ce constat est généralisé en Europe occidentale et, même si les dépenses sont mieux maîtrisées en Belgique qu'ailleurs, elles vont peser lourd dans les années à venir. Je laisse à mes collègues le soin d'entrer dans les détails de l'analyse des crédits budgétaires.

A ce stade, je dois constater une faiblesse dans la détermination que l'on pouvait attendre du gouvernement pour son budget. Ce budget est trop laxiste par rapport aux besoins que nous connaissons dans le futur; il n'est pas adapté à l'important défi du vieillissement et est marqué par les relations de plus en plus conflictuelles entre les entités 1 et 2, avec une détérioration évidente des relations avec les Communautés et les Régions.

Etant donné qu'une action en suspension est en cours, je ne reviendrai pas sur les 13,07% prélevés sur le pécule de vacances. Mais les difficultés rencontrées montrent que l'on demande à l'entité 2 de venir au secours de l'entité 1 dans l'effort budgétaire. Monsieur le ministre, vous avez rencontré les ministres du Budget des entités fédérées. Je ne sais pas vers quelle solution on se dirige mais la loyauté fédérale implique le respect des compétences de chacun en cette matière. Les politiques initiées au niveau des Régions et des Communautés ne doivent pas être considérées comme servant simplement d'appui à la politique de l'entité 1, de l'Etat fédéral! Ces politiques doivent bénéficier d'une véritable légitimité.

Les démarches entreprises ces dernières semaines ont porté atteinte à la légitimité des rapports entre entité 1 et entités fédérées. Ce n'est pas sain dans un Etat fédéral! Les entités fédérées doivent elles-mêmes s'imposer une certaine rigueur dans leur trajectoire budgétaire. Elles ne peuvent pas reproduire au niveau régional les dérives passées de l'Etat fédéral. Il n'en reste pas moins que les respecter signifie d'abord s'imposer à soi-même certaines règles de

01.25 Jean-Jacques Viseur (cdH): Het is niet de eerste keer dat het RIZIV een lening aangaat. Indien men op tijd oplossingen wil aandragen, zijn goed gecontroleerde en stabiele gegevens noodzakelijk. De toename van de uitgaven in de gezondheidszorg, die in België tamelijk goed worden beheerst, is een duidelijke tendens die op de toekomst weegt en waarmee rekening moet worden gehouden. Op dit ogenblik springt de regering al te laks om met de noden die de vergrijzing van de bevolking meebrengt. Men vraagt aan Entiteit 2 om Entiteit 1 te hulp te schieten. Volgens de federale logica zou meer rekening met eenieders bevoegdheden moeten worden gehouden.

De initiatieven van de voorbije week vormden een aanslag op de bevoegdheden van de deelstaten. Men mag de uitwassen van het federale niveau niet op de deelstaten afwentelen. De slechtere betrekkingen zijn nefast voor de Staat. Een samenwerkingsakkoord is wenselijk, maar men moet er zich voor hoeden de deelstaten voor het hoofd te stoten, zoniet mag men zich aan een negatieve reactie verwachten. Deze begroting gaat ervan uit dat de opleving van de conjunctuur vanzelf ontvangsten zal meebrengen. Dat is onvoorzichtig en al te optimistisch, vandaar dat we tegen zullen stemmen.

rigueur et ne pas transférer vers les autres entités l'effort budgétaire.

Selon moi, cette détérioration des relations est une mauvaise chose pour notre Etat car elle incite à des revendications moins légitimes dans le chef des entités fédérées. L'équilibre entre les deux, l'aboutissement d'un accord de coopération est la meilleure voie. L'Etat fédéral ne doit pas heurter les entités fédérées sous peine de déclencher des réactions légitimes, comme le rejet de la contrainte. Faisons plutôt place à la négociation et à la prise en compte des politiques menées par chacun.

Ce sont les remarques générales que je voulais faire à l'égard de ce budget. Il n'est pas bon, il posera des problèmes dans les années à venir et il se résume à un pari extraordinaire basé sur un accroissement de recettes dû à l'amélioration de la conjoncture. On peut être optimiste et volontariste, mais en matière budgétaire, cela va à l'encontre de l'attitude prudente qui est de mise. Tant mieux si la conjoncture s'améliore et que des recettes supplémentaires en découlent. Cependant, en matière de budget, on ne peut faire un pari aussi optimiste sur l'avenir.

C'est la raison pour laquelle notre défiance à l'égard de ce budget n'a pas été ébranlée, malgré les divers documents qui ont été déposés.

01.26 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, enkele maanden geleden waren de verwachtingen hooggespannen voor de State of the Union van de eerste minister. Iedereen herinnert zich nog dat hij toen het heft in handen moest nemen en een oplossing moest vinden voor Brussel-Halle-Vilvoorde, voor DHL en de begroting. DHL is opgelost: DHL is weg. Snel en efficiënt werd dat deel van de begrotingsverklaring opgelost. De reden hiervoor is dat in dit land niet te besturen valt met Franstaligen die geen enkele verantwoordelijkheid kennen voor hun welstand, geen enkele dankbaarheid kennen voor degene die die welstand bekostigt. Voor hen is België één grote ivoren toren waar zij in hun peperduur geschilderde kabinetten op de bovenverdieping zitten terwijl onderaan de Vlaamse economie draait met Vlaamse ondernemingen die gebukt gaan onder één van de zwaarste fiscale en parafiscale lasten van de wereld.

Uw begroting was een bittere pil voor iedereen die ondanks alles zijn geloof had behouden in Guy Verhofstadt, de vroegere begrotingsminister. Guy Verhofstadt probeerde met zijn regeringsverklaring het land opnieuw te bedelven onder, enerzijds, een mengeling van arrogante zelfoverschatting en, anderzijds, het alsmaar herhaalde mantra van de 6 keer op rij - zeg maar 5 keer - dat de begroting in evenwicht was.

Het is een bittere pil omdat die begrotingsevenwichten slechts tot stand kwamen met keer op keer eenmalige veilingen van staatsbezittingen. Zelfs daarmee werd nooit meer bereikt dan het evenwicht, als enige criterium. Een harde realiteit werd daarmee verzweigen, namelijk het primair saldo. Dat zijn de staatsfinanciën zonder meer, zonder het effect van de gunstige rentestanden. Die rentestanden gaan sinds 2000 nu reeds 5 keer op rij in sterk dalende lijn. De toestand is volgens ons structureel ongezond. De gunstige factoren worden opgesoupeerd in een door de Parti Socialiste gedicteerde onverminderde braspertij. Iedere vorm van debat

01.26 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Lorsque, voici quelques mois, le premier ministre était attendu au Parlement où il devait prononcer son discours sur "l'état de l'union", on nourrissait de grands espoirs car, à cette occasion, il devait proposer une solution pour Bruxelles-Hal-Vilvorde, DHL et le budget. Aujourd'hui, le problème de DHL est résolu puisque la multinationale de courrier express a quitté nos contrées. Si ce problème mentionné dans la déclaration gouvernementale a été résolu si rapidement et efficacement, c'est tout simplement parce qu'il est impossible de gouverner avec les francophones!

Ce budget a été une pilule amère pour ceux qui malgré tout faisaient encore confiance à Guy Verhofstadt, autrefois ministre du Budget. Mais avec sa déclaration gouvernementale, notre premier ministre a une fois encore fait étalage d'une arrogante surestimation de soi et psalmodié la mantra du budget en équilibre. Mais cet équilibre a évidemment été réalisé en bradant le

daarover wordt weggelachen door een keizer zonder kleren, een Verhofstadt zonder gezonde overheidsfinanciën.

Frank Vandenbroucke heeft, als Cassandra, op Sociale Zaken af en toe nog wel eens een kanttekening gemaakt, maar die werd met instemming van Steve Stevaert en Guy Verhofstadt verwijderd. Hij werd vervangen door Demotte van de Parti Socialiste. Nu zit er dus iemand op Sociale Zaken die voor politiek correct denkend België wel betrouwbaar is. Toen Vandenbroucke dit jaar toch nog iets van zich liet horen, werd hij onmiddellijk verguisd. Er werd hem frustratie en onwetendheid toegedicht. Toen hij dan het mes in de wonde van de socialistische partij begon rond te draaien door zich af te vragen waar de overschotten waren op de begroting zonder dewelke het Zilverfonds een lege doos is, viel er een beleefde stilte en vroeg iedereen zich af waar Stevaert was om deze man terug te fluiten. Waar was Stevaert? Hij zat in Havana, waar men hem belde en van waaruit hij de stekker van Vandenbroucke uittrok. Sindsdien horen we Vandenbroucke alleen nog over Onderwijs spreken.

Hij is de woestijn ingestuurd want hij heeft de oercode van het Belgisch regime verstoord, de code van de omerta. Dat is trouwens de enige code die Verhofstadt nog accepteert, namelijk die van de stilte. Wie iets zegt is ofwel geen goede Belg, of is verzuurd. Die moet uit zijn loopgraaf komen. Guy Verhofstadt is nu de grote installateur van de taboes geworden terwijl hij in de jaren '90 de belofte was van de taboes die zouden worden doorbroken.

Een van de taboes in de begroting is natuurlijk de rol van de Vlaamse bijdrage in de schuldafbouw. De begroting wordt in evenwicht ingediend, maar zelfs dat is in de eerste plaats de verdienste van de Vlaamse overheid in haar entiteit II. Zij boekt volgend jaar een extra groot overschot om de federale overheid uit de nood te helpen. Via rigoureuze besparingen en eenmalige operaties slaagt Vlaanderen er niet alleen in te voldoen aan de strengste norm van de Hoge Raad voor de Financiën maar ook om een conjunctuurprovisie aan te leggen. Aan Vlaanderen wordt een extra inspanning van 95,6 miljoen euro als bijdrage aan de schuldafbouw gevraagd die ze in principe schijnbaar wil leveren als de Vlaamse overheid sterk bezuinigt op de personeelskosten. De Vlaamse regering koppelt hier wel de voorwaarde aan dat ook de andere deelstaten extra budgettaire inspanningen zullen leveren. Gebeurt dat niet, dan verlaagt zij haar overschot en is het evenwicht in de begroting van de globale overheid meteen zoek. Het ziet er dus niet goed uit voor de begroting 2005 want de Waalse regering en de Franse gemeenschapsregering weigeren categoriek hun bijdrage te leveren in het kader van de schuldafbouw, in totaal 90 miljoen euro. Volgens Daerden is een dergelijke inspanning onmogelijk zonder vroegere beslissingen terug te moeten schroeven, zoals de loonsverhogingen voor onderwijzers, dotaties voor schoolgebouwen, begeleiding van werklozen en ik neem aan ook het herschilderen van de ministeriële kabinetten. Dit toont nog maar eens de eenzijdigheid van de Belgische loyaliteit aan. Vlaanderen levert zijn bijdrage aan de federale begroting en aan de schuldafbouw. Wallonië weigert hiervoor maatregelen te nemen. Vlaanderen kan zijn onderwijzers geen loonsverhoging toestaan omwille van de federale noodwendigheden. Wallonië kan zijn federale bijdrage niet voldoen omwille van de toegestane loonsverhogingen aan de onderwijssector. Dat is de Belgische logica waarin wij leven, collega's. Dat is de realiteit.

patrimoine de l'Etat...

La situation est structurellement malsaine. Les taux d'intérêt baissent pour la cinquième année consécutive mais la marge bénéficiaire qui en découle est systématiquement dépensée sur ordre du PS. Et le gouvernement élude sarcastiquement tout débat à ce sujet. Notre ancien ministre des Affaires sociales, Frank Vandenbroucke, émettait de temps à autre certaines critiques mais il a été aussitôt évincé pour être remplacé par le ministre PS, Rudy Demotte. Lorsqu'il s'est ensuite demandé où étaient les excédents budgétaires censés alimenter le Fonds de vieillissement, il a été bâillonné. Depuis, il ne parle plus que d'enseignement.

Vandenbroucke a été écarté parce qu'il a brisé la loi du silence. En effet, quiconque émet des critiques n'est pas un bon belge ou est aigri.

Certains dossiers sont tabous, comme celui de la contribution flamande à la réduction de la dette publique. Le gouvernement flamand épargne pour venir au secours du fédéral. Mais il demande que les autres entités fédérées participent aussi à l'effort. A défaut, il réduira son excédent et le budget global de l'Etat se retrouvera aussitôt en déséquilibre. Mais la Région wallonne et la Communauté française refusent de manière déloyale de contribuer au désendettement.

La Flandre aide à désendetter le pays et ne peut dès lors augmenter les salaires de ses enseignants. La Wallonie refuse de contribuer à cause des augmentations de salaire accordées au secteur de l'éducation. Voilà la vérité que Guy Verhofstadt veut étouffer.

Jef Vuchelen, un des plus ardents

Als Guy Verhofstadt het debat, de confrontatie daarover wil versmachten, dan is hij echt vergeten waar het allemaal om begonnen is. Er rest het land niets anders dan de zielige restanten van de vroegere Verhofstadt bijeen te vegen en te treuren over zoveel gebroken beloftes, over zoveel verzwonden illusies. Een van de heftigste medestanders van de vroegere Verhofstadt, Jef Vuchelen, verwoordde het als volgt: "Dit was de tweede paarse begroting. Noch deze, noch de vorige begroting hebben echt kunnen overtuigen. Er blijven in afwachting van de volgende verkiezing, die voorzien zijn voor de zomer 2007, ten hoogste 2 begrotingen over. De begroting 2007 zal worden gemaakt in het najaar 2006 en dat zal een verkiezingsbegroting zijn. Uiteindelijk moet al onze hoop zijn gevestigd op de begroting die volgend jaar zal worden opgesteld. De huidige begroting ontnam ons echter iedere hoop die wij nog hadden".

Dat zijn indringende woorden, nietwaar, vanwege een brother in arms van Guy Verhofstadt, een man die aan de wieg van de VLD heeft gestaan in tijden dat Verhofstadt hoop in plaats van vertwijfeling bracht, hoop in plaats van verbittering, hoop in plaats van ontgoocheling. En dan volgt dus in de stilte van de kerstperiode als kers op de taart van die ontgoochelende Verhofstadt: de kerstboodschap van zijne liberale majesteit.

Gisterenavond was ik op de gemeenteraad in het stadhuis van Antwerpen en ik zag een teletekstbericht. Ik dacht: die man is aan het freaken. Ik ben naar huis gesneld voor de volledige Belga-berichten. Vanmorgen deed ik mijn krant open en dacht ik: neen, het is niet waar; het is niet te geloven, het kan niet waar zijn, die heeft in Bastogne te lang in de kou gestaan of zo, die heeft weer te veel aan de Slangovitch gezeten of zo, ik weet het niet. Dat kan enkel het dwaze, totaal van verstand beroofde product zijn van een spin doctor. Die krampachtige kerstboodschap is werkelijk het zieligste wat ooit vertoond is in het theater van paars. De leugen wordt in een kerstboodschap gegoten!

Ik heb hier net al grappend in de marge van de plenaire vergadering het woord "kerstboodschappen" als werkwoord gelanceerd: ik kerstboodschap, jij kerstboodschapt, hij kerstboodschapt. Er is sprake van een interreligieuze conferentie. Dat kan toch niet waar zijn?! We hadden al een stuk of drie conferenties waarin Verhofstadt als in een vergeetput alle maatschappelijke debatten steekt waarmee hij in strop geraakt is, waarvoor hij geen voorstellen meer heeft en waarvoor hij geen oplossingen kan aandragen. We hadden al vooral de communautaire interregionale of intercommunautaire conferenties, maar nu hebben we dus, waarschijnlijk omdat men voor dat probleem geen enkele oplossing meer kan verwachten van de paarse constructie, een interreligieuze conferentie. De conferentie is als een tovermiddel van iemand die alles voor zich uitschuift en die, wanneer het moment van de confrontatie daar is, het land oproept om geen confrontatie aan te gaan en alle confrontaties te vermijden.

Het lijstje van wat Verhofstadt nog niet heeft gedaan, is al geen kort lijstje. Dat heeft hij nu weer voor de zoveelste keer aangevuld met zijn lijstje van beloftes die hij doet, projecten die hij opzet, projecten die hij aan de Vlamingen voorspiegelt. Ik en vele Vlamingen met ons zouden nog eens graag het lijstje zien van de zaken die hij al wel heeft gerealiseerd. Daarvan krijgen wij nooit een lijstje.

défenseurs du précédent gouvernement Verhofstadt, n'est pas convaincu par ce budget ni par le précédent. Le budget 2007 sera établi pendant l'année électorale 2006, ce qui signifie que la coalition violette ne dispose plus que d'une seule possibilité pour établir un bon budget. C'est ce que dit un homme qui, avec Guy Verhofstadt, a porté le VLD sur les fonds baptismaux.

Le discours de fin d'année crispé du premier ministre est la scène la plus affligeante à laquelle il m'ait été donné d'assister au théâtre violet. Une fois encore, nous avons eu droit à une belle liste de promesses. Et pourquoi pas une liste des objectifs déjà réalisés, pour une fois? Le premier ministre a perdu le contact avec la population et a trop longtemps gouverné en s'opposant à elle. En prenant connaissance des derniers sondages, il s'est sans doute demandé pourquoi le Vlaams Belang continuait de se renforcer, alors qu'il fait du si bon travail.

Comment et quand se range-t-on du côté du Vlaams Belang? Ceux qui pensent que les impôts flamands doivent servir les intérêts flamands appartiennent au Vlaams Belang. Ceux qui défendent les valeurs familiales, la sécurité en rue, la liberté d'expression, la liberté d'entreprise et la liberté d'enseignement appartiennent au Vlaams Belang. Ceux qui pensent que les vannes de l'immigration doivent être fermées appartiennent au Vlaams Belang. Ceux qui estiment que les illégaux et les criminels doivent être renvoyés chez eux appartiennent au Vlaams Belang.

Mme Onkelinx ne voit aucune raison de modifier la loi accélérant la procédure de naturalisation, même si tous les partis flamands sont en faveur de cette modification. Cela n'a rien d'étonnant, car la loi produit

Ik heb veel gelezen over ivoren torens. Ik heb al veel gelezen over tirannen en despoten alsook over wegzakkende democratische regeringsleiders die boos zijn over het in hun ogen gebrek aan respect van het volk voor al hun weldaden. De geschiedenis staat vol van dat soort Versailles, van dat soort kampementen van Waterloo, van dat soort Berlijnse bunkers en van een Wetstraat 16. Te lang is er tegen het volk geregeerd en dan beseft iemand als Verhofstadt op de duur niet meer wat er echt gaande is. Dat is een kenmerk van dat soort leiders.

Zij schrijven dan inderdaad van die kerstboodschappen waarin het wezen van de politiek – de confrontatie van ideeën, de standpunten voor en tegen, het poneren van waarden en van de eigen mening, de politieke krachtmeting, het zoeken naar legitimatie van een stabiele, waardevolle meerderheid – wordt miskend en verdacht gemaakt en als de oorzaak van alle kwalen wordt beschreven. Dat mochten we in de kerstboodschap vernemen, terwijl men niet meer ziet dat de premier van het eigen volk is afgesneden door zijn eigen beleid. Hij ziet niet meer dat de kern van de kwaal het beleid zelf is of, meer nog, de afwezigheid van het beleid. De afwezigheid van meningsverschillen en tegenstellingen is een zielig concept. Het is een remedie die zelfs niet meer in de VLD door Verhofstadt is waar te maken. Waarom zou hij het dan nog als remedie aan het land, laat staan aan heel de wereld – voor zover ik kan lezen – willen opdringen? Zijn eigen VLD kan hij niet eens op één lijn krijgen. Wat komt hij dan de leugen produceren alsof politiek het omgekeerde is van de confrontatie van meningen, het omgekeerde van het poneren van waarheden en het omgekeerde van de confrontatie van ideeën.

Ik neem aan dat dit soort dwaze paniek, de bevlogen onzin van die kerstboodschap, allemaal het gevolg zou kunnen zijn van de peilingen die de premier de voorbije maanden en vooral de jongste weken hebben bereikt. Hij vraagt zich waarschijnlijk af waarom dat Vlaams Belang zo groot wordt. Hoe is hij, die het allemaal zo goed heeft gedaan en zoveel zaligheid over zichzelf en zijn partij heeft gebracht, zo ver kunnen zinken? Hoe is hij zo ver kunnen wegzinken en hoe komt het dat het Vlaams Belang zo groot is geworden?

Hoe en wanneer, collega's, wordt iemand "Vlaams Belanger"? Hoe en wanneer wordt iemand een man of een vrouw van het Vlaams Belang? Ik zal het u zeggen. Als u gelooft dat de belastingen en de parafiscale lasten die de Vlamingen betalen in de eerste plaats moeten dienen om de belangen te dienen en de sociale problemen op te lossen van de Vlamingen en niet noodzakelijk van de Walen, dan bent u vrouw of een man van en voor het Vlaams Belang. Als u gelooft dat de overheid van de Vlamingen de familiewaarden, de veiligheid op straat, de vrijheid van mening, de vrijheid van denken, het respect voor het leven, de vrijheid van ondernemen en de vrijheid van onderwijs moet waarborgen in plaats van aantasten, dan bent u potentieel een man of een vrouw van en voor het Vlaams Belang. Als u gelooft dat de overheid van de Vlamingen de immigratiekranen, zoals gezinshereniging, misbruik van politiek asiel en illegale inwijking, moet dichtdraaien en als u gelooft dat de overheid van de Vlamingen voor de rest klare en duidelijke boodschappen moet uitsenden naar vreemdelingen en inwijkelingen, dat zij illegalen en criminelen moet terugsturen en alle anderen de boodschap moet geven dat zij zich moeten aanpassen of terugkeren, dan bent u een

exactement l'effet escompté: générer des votes PS, surtout à Bruxelles.

Quiconque estime que les députés VLD qui ont voté contre la motion Mortelmans méritent une pénalisation électorale, a sa place au Vlaams Belang, tout comme ceux qui estiment que les antennes paraboliques dans nos quartiers d'émigrés devraient capter nos émissions culturelles au lieu des chaînes d'imams saoudiens. Ou ceux qui estiment que Steve Stevaert, le chef-cuisinier qui vend du vent, doit payer la facture de l'adoption du droit de vote des étrangers. Ou encore ceux qui sont d'avis que les Flamands ont le droit de connaître la vérité sur les charges fiscales, le prix des carburants, la taxe Elia ou l'entrée en douce de la Turquie dans l'Union européenne.

Si vous pensez que le gouvernement flamand doit servir les Flamands, alors vous êtes du et pour le Vlaams Belang. Il serait préférable de vous interroger sur les causes de votre manque de crédibilité plutôt que de tirer à boulets rouges sur les messagers et de rendre suspecte la confrontation des idées.

man van en voor het Vlaams Belang.

Laurette Onkelinx beheerste enkele dagen geleden nog de krantentitels met haar antwoord op een interpellatie van collega Mortelmans. Zij ziet geen enkele reden om de snel-Belg-wet aan te passen - dat was de krantentitel - terwijl alle Vlaamse partijen, de meerderheid in deze Kamer, zich hebben uitgesproken voor de aanpassing van de snel-Belg-wet, zelfs tot drie keer toe. Ik denk dat zelfs onze collega Van der Maelen dat deed, weliswaar voor de verkiezingen van 2003. Stevaert heeft zich zelfs enkele weken geleden nog uitdrukkelijk daarvoor uitgesproken.

Mevrouw Onkelinx ziet geen enkele reden, ook geen enkele parlementaire meerderheidsredenen, geen enkele democratische redenen om de snel-Belg-wet te veranderen of aan te passen. Die wet doet trouwens precies wat zij ervan verwachtte, namelijk PS-stemmen maken, vooral in Brussel, bij de vleet Parti-socialiste-stemmen creëren.

Over dat antwoord van mevrouw Onkelinx werd hier in deze Kamer gestemd. Als u gelooft dat niet alleen Onkelinx, maar ook alle VLD-parlementsleden die de motie van Mortelmans hebben weggestemd, een electorale afgang moeten tegemoet gaan, dan bent u een man of een vrouw van en voor het Vlaams Belang.

Als u gelooft dat de eigenaars van die tienduizenden schotelantennes, die als een schild boven de migrantenwijken van onze grootsteden staan, in plaats van naar de Saudische imamsatellieten te kijken zich beter wat op onze cultuur zouden afstemmen, dan bent u een vrouw of een man van het Vlaams Belang.

Als u gelooft dat Steve Stevaert, die Vlaamse kloon van Fidel Castro, die chef-kok van de gebakken lucht, die met zijn sp.a en samen met alle Franstalige partijen in dit Parlement als enige Vlaamse partij het stemrecht voor vreemdelingen heeft kunnen doorvoeren in Vlaanderen en die dat niet gratis heeft kunnen doen, daarvoor ooit de politieke rekening moet betalen, dan bent u een vrouw of een man van en voor het Vlaams Belang.

Als u gelooft dat de burgers van Vlaanderen recht hebben op de waarheid over de fiscale lasten, over de gestegen brandstofprijzen, dagelijks aan de pomp, dat de ondernemingen recht hebben op de waarheid over de Elia-heffingen, dat Vlaanderen recht heeft op de waarheid over de onzichtbare en uitgestelde en overgehevelde belastingverlagingen, als u vindt dat de Vlamingen recht hebben op de waarheid over het binnensluizen van Turkije in de Unie, over het zwichten voor de Turkse chantage, iets wat Van Miert vandaag "het doodsoordeel voor een politieke Europese Unie" noemt, als u vindt dat de Vlamingen recht hebben op de waarheid over die 10.000 asielzoekers die deze week, en dit keer zonder wetgeving, door Dewael "en stoemelings" zullen geregulariseerd worden, als u vindt dat de Vlamingen recht hebben op een lijstje van wat Verhofstadt reeds heeft gerealiseerd in plaats van hetgeen hij nu weer belooft, als u kortom vindt dat de Vlamingen recht hebben op de waarheid in plaats van op de leugen, dan bent u een man of een vrouw van en voor het Vlaams Belang.

Goede collega's, tot slot, als u gelooft dat de overheid van de

Vlamingen de belangen van de Vlamingen moet dienen en van de Vlamingen eerst, kortom als u gelooft dat de overheid van de Vlamingen de overheid van de Vlamingen zelf moet zijn, dan bent u een man of een vrouw van en voor het Vlaams Belang.

Collega's, als u dus zoekt naar de diagnose van het Belgische ziektebeeld, wijs dan niet naar de boodschapper, de bescheiden groeiende boodschapper die het Vlaams Belang wil zijn, maar kijk dan naar uzelf. Zoek naar de bronnen van uw eigen ongeloofwaardigheid in plaats van de confrontatie van ideeën, deze essentie van democratie, verdacht te maken in een kerstboodschap.

Ik geef nog een laatste, concreet en zichtbaar voorbeeld, de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, volgens mij de ware bron van paniek bij Guy Verhofstadt, want het komt dichterbij en de Franstaligen hebben al bedreigd met het conflict. Herinnert u zich nog, collega's, de Pieter De Crem van 2 augustus, die toen nog militeerde om CD&V-voorzitter te worden. Ik citeer hem hier graag uit De Standaard van 2 augustus, waarin hij het politieke najaar beschouwde: "Er staan verschillende dossiers op de agenda. Eerst is er natuurlijk de zaak van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Op 15 september sta ik bij De Croo met een concreet wetsvoorstel en de vraag om het zo snel mogelijk te behandelen, de week nadien zit het in de Commissie en is de bal aan het rollen." Herinnert u zich nog Geert Bourgeois van voor de verkiezingen, verkozen op de lijst van CD&V-N-VA?

01.27 Luk Van Biesen (VLD): Dit heeft niets te maken met de begroting.

01.28 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Ik heb het niet over de begroting, ik heb het over de geloofwaardigheid van deze begroting.

De **voorzitter**: Mijnheer Van Biesen, u moet aanvaarden dat er hier dicta zijn.

01.29 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Mijn punt blijft: dit dossier van Brussel-Halle-Vilvoorde is de lakmoesproef die men kan nemen om te zien wat politieke geloofwaardigheid, en vooral het verlies aan politieke geloofwaardigheid, in dit land betekent. Ik herinner niet alleen aan de woorden van Pieter De Crem, maar ook aan de woorden van Geert Bourgeois, toen nog geen minister, in De Morgen van 8 juli: "We willen dat de kieskring gesplitst wordt voor we in een Vlaamse regering stappen. Daarover gaan we niet meer overleggen, dat moet nu maar eens gebeuren." Vraag van De Morgen: "Dus, u zet geen handtekening onder een Vlaams regeerakkoord voor de splitsing is goedgekeurd in het federaal parlement?" Antwoord van Bourgeois: "Inderdaad, die kwestie kan meteen na de verkiezingen geagendeerd worden door de Vlaamse partijen in het federaal Parlement. Ze kan met een gewone meerderheid uit de wereld worden geholpen." Vraag van De Morgen: "Om helemaal zeker te zijn, als over die splitsing niet federaal is gestemd, tekent u dus geen Vlaams regeerakkoord?" Waarop Bourgeois antwoordt: "Daar komt het inderdaad op neer."

Goede Vlaamse en Franstalige collega's, die Bourgeois is nog meer tjef dan de tjeven zelf. Het voorstel voor de splitsing is nu nog altijd niet, zelfs nog niet voor de eerste keer in de commissie deftig besproken. Maar we kunnen elkaar wel al rustig een zalig kerstfeest wensen. Dus, van hieruit, mijnheer De Crem, mijnheer Bourgeois,

01.29 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Le dossier de la scission de Bruxelles-Hal-Vilvorde est le test décisif en matière de crédibilité politique. Qui se souvient des propos de Pieter De Crem annonçant que la proposition serait déposée sur le bureau du président De Croo le 15 septembre et examinée en commission une semaine plus tard? Qui se souvient de l'interview de Geert Bourgeois dans le quotidien "De Morgen", avant les élections bien sûr. Jamais il n'apposerait sa signature au bas d'un accord de gouvernement flamand avant que la scission ne soit adoptée par le Parlement fédéral. Entre-temps, la proposition n'a même pas encore été examinée une première fois en commission. Ce sont ces hommes

zalig kerstfeest.

Mijnheer Van Biesen, mijn punt is het volgende. Ik heb daarnet over de VLD en CD&V gesproken. Dat soort politici maakt het geloof van de Vlamingen in de goede werking van de democratie kapot. Wij van het Vlaams Belang zullen CD&V en N-VA onder stroom en onder stoom zetten. Hun verraad is nog erger dan dat van de VLD. Zij zijn immers op 13 juni naar de kiezer gegaan en hebben stemmen geronseld met de belofte dat ze het anders zouden doen. Wat blijkt nu? Zij slikken al die beloftes in en laten schaamteloos Dewael in de Kamer komen dicteren dat het een regeringszaak is, dat het een voorwerp is van communautaire onderhandelingen en dat het dus het voorwerp is van Vlaamse prijskaartjes.

Wij, en alleen wij van het Vlaams Belang, kunnen waarborgen dat de splitsing niet onder de mat van de ministeriële limousines van CD&V en N-VA zal worden geveegd. Wij en wij alleen kunnen waarborgen dat de splitsing zonder compensaties zal geschieden, zonder een ondertekening van het Minderhedenverdrag, zonder te prutsen aan de Brusselse taalregeling en zonder - zoals door sommige leden van CD&V reeds werd voorgesteld - het overhevelen van een faciliteitengemeente naar Brussel. Dit doodsimpel dossier van de splitsing van het kiesarrondissement is symbolisch voor al wat er in dit land loos is. Dit doodsimpel dossier illustreert de kern van alle kwaad, met name dat Vlaamse politici niet zeggen wat ze denken en zeker nooit doen wat ze zeggen.

Daarom en daarom alleen hebben zoveel honderdduizenden alle geloof verloren en hebben zij alleen nog het Vlaams Belang. Alleen wij zijn nog de hoop van de Vlamingen, wij zijn de lichtende lamp van de kleine en de grote Vlaamse man en vrouw. Hoe somber ook de verloederde wijk, hoe diep doorvoeld ook het onrecht van de misdadigheid en hoe torenhoog ook de Belgische schulden en lasten, de Vlamingen horen onze roep om vrijheid. Die Vlamingen zien het licht van de vrijheid en trekken zich op aan hun Vlaams Belang. Zij rekenen op ons en zij kunnen op ons rekenen. Wij zullen uw rotbegroting niet goedkeuren.

01.30 Daniel Bacquellaine (MR): Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, chers collègues, j'ai bien entendu M. Devlies ironiser d'entrée de jeu sur l'Etat social actif. Il est sans doute des moments où la sémantique a son importance. Rappelons-nous l'an 2000, nous sortions d'une période d'austérité où on considérait comme naturel d'opposer le social et le fiscal. C'est ainsi qu'est né le concept de l'Etat social actif, qui précisément s'est appuyé depuis l'an 2000 sur la compatibilité, la synergie, sur l'absence d'antinomie entre la politique sociale et la politique fiscale. Une fois pour toutes, on a, semble-t-il avec succès, réglé ce problème: plus on diminue les charges, plus on favorise la politique sociale et la protection sociale. C'est le sens de l'Etat social actif.

Le budget est sans doute un exercice difficile, c'est vrai. Il faut concilier les sensibilités et les priorités des différents partenaires d'une équipe gouvernementale. Je pense que depuis un certain nombre d'années, on a en tout cas réussi à garantir l'équilibre budgétaire.

Alors, on peut ici pinailler sur 0,1%, sur 0,2%. On peut toujours faire

politiques-là qui démolissent la foi des citoyens en la démocratie. La trahison du CD&V et de la N-VA est pire que celle du VLD, car ils avaient promis de s'y prendre autrement.

Seul le Vlaams Belang continuera à mettre la pression sur le CD&V et la NVA. Seul le Vlaams Belang est le garant de la scission sans l'octroi de compensations.

Les responsables politiques flamands ne disent pas ce qu'ils pensent et ne font pas ce qu'ils disent. Le Vlaams Belang est le seul espoir pour les Flamands. Ils peuvent compter sur nous. Nous ne voterons pas ce budget mal ficelé.

01.30 Daniel Bacquellaine (MR): De heer Devlies heeft zich op ironische toon uitgelaten over de actieve welvaartstaat. Herinner u het jaar 2000 toen we net een periode van besparingen achter de rug hadden en men het vanzelfsprekend vond om het sociaal en fiscaal beleid als elkaars tegenpolen te beschouwen. De actieve welvaartstaat stoelt op het samengaan van een fiscaal en sociaal beleid. Dat probleem werd voor eens en altijd geregeld. Hoe meer men de lasten vermindert, hoe meer men het pad effent voor het voeren van een sociaal beleid.

De opmaak van de begroting is

cela. Mais globalement, on a réussi, pendant 6 ans, à maintenir l'équilibre budgétaire. Je me souviens qu'à chaque débat budgétaire, monsieur Viseur, j'ai entendu l'opposition dire: " Non, ce sont des prévisions irréalistes, vous n'allez jamais réussir cela ". En fin de compte, chaque année lorsqu'on clôture les comptes, on s'aperçoit qu'on a effectivement réussi l'équilibre budgétaire, grâce notamment à l'ensemble des forces actives de ce pays. C'est ce qu'on demande dans le cadre du programme de stabilité et de croissance européen.

Je constate que pour la sixième année consécutive, on reste dans l'épure de l'équilibre budgétaire, ce qui n'est évidemment pas le cas, vous le savez, de la plupart des pays européens. Donc, malgré tout, lorsque l'on fait une analyse comparative, si on fait un benchmarking de la situation en Europe, on remarquera une situation particulièrement favorable pour la Belgique en matière d'équilibre budgétaire. Je rappelle que la France et l'Allemagne ont un déficit au-dessus de 3%, nous avons, nous, un équilibre budgétaire. Je pense que c'est cela qui est important par rapport à la situation de la Belgique dans le contexte européen.

Je pense que plutôt que de pinailler sur des prévisions qui ne vous semblent pas tout à fait exactes, avec des virgules et des décimales qui ne reflètent pas la réalité... Je rappelle que dans les autres pays, on ne parle pas de décimales, mais de chiffres: un, deux, trois presque quatre pour cent. Donc la situation est extrêmement favorable en ce qui concerne l'équilibre budgétaire en Belgique.

J'ai entendu aussi parler de la dette de façon quelque peu curieuse: mettre en doute le désendettement de notre pays ne correspond évidemment pas à la réalité. Bien entendu, on ne parle pas en chiffres absolus. Evidemment, on parle en chiffres relatifs, en pourcentage du produit intérieur brut. Comment évalue-t-on les capacités d'emprunt des ménages, si ce n'est par rapport à leurs revenus? Comment les banques agissent-elles vis à vis d'un ménage lorsqu'elles consentent un prêt? C'est évidemment en fonction des revenus du ménage, de la capacité qu'a ce ménage de rembourser son emprunt et les intérêts qu'il produit.

Je rappelle qu'au cours de la période 2001-2003, nous étions confrontés à un taux de croissance de 1%. Il est vrai que, par rapport à ce taux de croissance faible, il a fallu, pour réaliser l'équilibre budgétaire, utiliser ce que l'on a appelé des opérations "one shot". Je pense qu'on a eu raison de le faire. Nous renouons en 2004 et en 2005 avec des taux de croissance au-delà de 2%, tant mieux! Nous évoluons ainsi vers un équilibre véritablement structurel.

01.31 Jean-Jacques Viseur (cdH): Monsieur Bacquelaine, l'équilibre structurel est déterminé par le surplus primaire. Or, celui-là est beaucoup plus mauvais qu'il ne l'était dans les années 1995-1999 et 1999-2001. Cela signifie une détérioration de l'équilibre structurel.

01.32 Daniel Bacquelaine (MR): Monsieur Viseur, vous auriez sans doute souhaité que l'on rabote le budget des soins de santé ou celui de la justice!

ongetwijfeld een moeilijke klus.

Men is er zes jaar lang in globo in geslaagd het begrotingsevenwicht te garanderen, in tegenstelling tot wat de oppositie beweerde. Zij stelde immers dat de cijfers stoelden op onrealistische prognoses. Uiteindelijk stellen we vast dat men er elk jaar in geslaagd is het begrotings-evenwicht te vrijwaren, met name mede dank zij de inzet van het werkende deel van de bevolking. In de meeste Europese landen is men daar niet in geslaagd. In ons land is de situatie bijzonder gunstig.

Ik heb gehoord dat men de afbouw van de schuldenlast in ons land in twijfel trekt. Wij hebben het hier niet over absolute maar wel over relatieve cijfers. De toekenning van leningen, ook aan gezinnen, wordt altijd berekend op grond van het inkomen. In de periode 2001-2003 bedroeg de groei 1%.

In die omstandigheden waren eenmalige maatregelen nodig om een begrotingsevenwicht te bereiken. Nu komen de groeicijfers opnieuw boven 2% uit. We zijn dus op weg naar een structureel evenwicht.

01.31 Jean-Jacques Viseur (cdH): Het structureel evenwicht wordt door het primair overschot bepaald. Op dat vlak doen we echter veel slechter dan in de periode 1995-1999 en 1999-2001. Het structureel evenwicht gaat er dus op achteruit.

01.32 Daniel Bacquelaine (MR): U was wellicht voorstander van ingrepen in de begrotingen justitie

of gezondheidszorg.

01.33 Jean-Jacques Viseur (cdH): Il faut avoir des recettes adaptées.

01.33 Jean-Jacques Viseur (cdH): Er zijn maatregelen nodig aan de inkomstzijde.

01.34 Daniel Bacquelaine (MR): Parlons-en des recettes! Vous savez comme moi que les recettes fiscales et de TVA de l'année 2004 connaissent un accroissement important par rapport aux prévisions initiales; on parle d'un montant d'environ un milliard d'euros.

01.34 Daniel Bacquelaine (MR): De belastinginkomsten voor 2004 liggen veel hoger dan verwacht, in de grootteorde van één miljard euro.

01.35 Jean-Jacques Viseur (cdH): (...)

01.36 Daniel Bacquelaine (MR): Je n'en sais rien! Vous me le dites! On verra ce que va donner la DLU mais il me semble que l'on s'oriente progressivement vers la croissance. De toute façon, ce qui est gagné par la DLU vient en plus, monsieur Viseur! Je vous ferai remarquer que si la DLU n'existait pas, que ce soit 100, 200 ou 300 millions d'euros en bout de compte, c'est de l'argent qui ne serait jamais arrivé dans les caisses de l'Etat si l'on n'avait rien fait. On est d'accord à ce propos, je suppose?

01.36 Daniel Bacquelaine (MR): Dat zegt u en dat valt af te wachten. Dankzij de EBA komt er geld in de staatskas terecht dat daar zonder die maatregel nooit zou zijn gekomen.

01.37 Jean-Jacques Viseur (cdH): ... de la drogue en Belgique, alors on aura des recettes!

01.37 Jean-Jacques Viseur (cdH): Je kan ook extra inkomsten halen uit drugsverkoop.

Le **président**: Si c'est gratuitement, cela ne rapportera pas grand-chose!

01.38 Jean-Jacques Viseur (cdH): La morale a un rôle en matière publique. Vous n'allez pas dire que la DLU est un exemple de morale publique!

01.38 Jean-Jacques Viseur (cdH): De overheid moet moreel aanvaardbare beslissingen nemen en de EBA is daarvan zeker geen schoolvoorbeeld.

01.39 Daniel Bacquelaine (MR): Vous auriez préféré que l'on reste dans l'immoralité sans broncher!

01.39 Daniel Bacquelaine (MR): Hadden we dan stilzwijgend op de bestaande immoraliteit moeten toezien?

01.40 Jean-Jacques Viseur (cdH): L'immoralité est consacrée par la loi!

01.40 Jean-Jacques Viseur (cdH): Die is nu bij wet bekrachtigd!

01.41 Daniel Bacquelaine (MR): Nous avons déjà eu ce débat à de multiples reprises. On n'a d'ailleurs rien inventé en la matière. La plupart des pays européens ont réalisé le même type d'opération ou s'apprêtent à le faire. C'était sans doute une nécessité de faire en sorte que l'on puisse faire profiter les citoyens belges qui paient régulièrement les impôts, d'une réduction fiscale financée notamment par une contribution de ceux qui ont placé leur argent à l'étranger. Je n'y vois pas la moindre immoralité. Au contraire, ne rien faire serait, à mon avis, faire preuve d'une certaine complicité.

01.41 Daniel Bacquelaine (MR): De andere Europese landen namen vergelijkbare maatregelen of zullen dat binnenkort doen. Het is trouwens niet immoreel een belastingvermindering voor degenen die belastingen betalen te financieren door geld dat in het buitenland was belegd, terug te halen.

En ce qui concerne l'équilibre structurel, j'entends bien que vous auriez souhaité que les dépenses soient moins importantes.

Wat het structurele evenwicht betreft, behoort het tot het politieke spel van de oppositie tegelijk een

Vous dites qu'il est légitime de voir augmenter les soins de santé et

qu'il y a un certain nombre de réformes à faire au niveau de la justice. Comme toujours, pour l'opposition, il n'y a aucune différence d'interprétation entre les communes et l'Etat. Il y a toujours un accord pour considérer qu'il faudrait un meilleur équilibre budgétaire et plus d'argent dans les caisses mais, en même temps, on considère qu'il faut dépenser davantage. Il y a une espèce d'incohérence qui est propre à l'opposition en général et à laquelle vous n'échappez pas.

La réduction de la dette est évidemment essentielle pour faire face aux dépenses et, comme l'a dit M. Viseur, au poids du vieillissement. Je suis de plus en plus allergique à la façon négative dont on parle du vieillissement. Le vieillissement, c'est évidemment le résultat de la prospérité, du progrès, de l'avancement des techniques et de la protection sociale. Si l'on veut diminuer le vieillissement, il existe des tas de moyens!

Il y a une sémantique qui consiste à dire que le poids du vieillissement est un problème majeur. Il est clair qu'au niveau des pensions, c'est un fait mathématique. La seule chose à tenter, c'est de faire en sorte que les gens travaillent plus longtemps. C'est ce que l'on a décidé de promouvoir.

Il faut aussi, et c'est une des mesures que nous avons demandées, permettre aux personnes âgées de plus de 65 ans de continuer à travailler sans être pénalisées et, par conséquent, de pouvoir toucher des revenus, de payer des cotisations sociales et de payer des impôts au-delà des plafonds actuels. C'est une mesure positive qu'il faut mettre en œuvre si on veut coller à la réalité en matière de pension pour les années à venir.

En ce qui concerne les soins de santé, je ne suis pas du tout convaincu par le discours qui consiste à dire que le vieillissement est automatiquement le facteur majeur de l'accroissement du coût des soins de santé. Toutes les études démontrent que c'est pendant les 5 dernières années de la vie, quel que soit l'âge, que les dépenses de santé augmentent.

C'est durant les cinq dernières années de la vie que les morbidités apparaissent. Si ces cinq dernières années se situent entre 85 et 90 ans, c'est la même chose, à la limite, que si elles se situent entre 75 et 80 ans. Cette situation est très bien comprise aux Etats-Unis. Des études ont été menées à ce propos à diverses reprises, heureusement d'ailleurs. En effet, s'il s'agit d'un vieillissement en état de perpétuelle maladie, je n'en vois pas l'intérêt. Le vieillissement, c'est aussi être en meilleure forme pendant beaucoup plus longtemps. Aujourd'hui, on rencontre des gens de 70 à 80 ans qui sont en pleine forme. Certains travaillent même encore, ce qui est positif.

Le facteur d'accroissement majeur en matière de soins de santé n'est pas le vieillissement, c'est évidemment le progrès technologique et scientifique. Peut-on l'arrêter volontairement? Cela me semblerait une conception quelque peu étrange de l'euthanasie. Certains peuvent prôner ces pratiques mais je ne vous fais pas ce procès! Une des explications du niveau des dépenses des soins de santé aux Etats-Unis, qui représentent 14 ou 15%, est le progrès technologique. Comme, en général, on suit les Etats-Unis...

groter begrotingsevenwicht en meer uitgaven te eisen.

De schuldverlaging is een belangrijk wapen om, zoals de heer Viseur het te negatief formuleerde, de last van de vergrijzing te bekostigen. De vergrijzing is een gevolg van de vooruitgang en de sociale bescherming. Als men wil kan men de vergrijzing met andere middelen bestrijden!

Ik geef toe dat de vergrijzing zwaar op de pensioenen weegt. Daarom moeten we langer werken en moeten we de 65-plussers de gelegenheid geven meer te werken zonder dat ze hiervoor bestraft worden.

De sterke toename van de uitgaven in de gezondheidszorg is niet alleen aan de vergrijzing toe te schrijven. Studies hebben aangetoond dat die uitgaven tijdens de laatste vijf levensjaren toenemen, wat ook de leeftijd is. De verklaring moet vooral bij de wetenschappelijke en technologische vooruitgang worden gezocht. Dat kan men bijvoorbeeld in de Verenigde Staten vaststellen. Die vooruitgang tegenhouden zou betekenen dat men er een merkwaardige opvatting van de euthanasie op nahoudt!

01.42 Jean-Jacques Viseur (cdH): Aux Etats-Unis, c'est l'absence

01.42

Jean-Jacques Viseur

totale de sécurité sociale financée par les pouvoirs publics!

(cdH): In de Verenigde Staten ontbreekt tevens een stelsel van sociale zekerheid dat door de regering wordt gefinancierd!

01.43 Daniel Bacquelaine (MR): Monsieur Viseur, il y a bien sûr cet élément, mais il y a aussi le progrès technologique. C'est d'ailleurs pourquoi nous devons être attentifs à l'accroissement du coût des soins de santé à l'avenir, accroissement dû principalement au progrès technologique. Ce progrès impliquant la spécificité et l'affinement des traitements, l'amortissement de ces derniers sur un nombre de plus en plus réduit de personnes étant donné la plus grande spécificité des traitements, représentera un coût de plus en plus élevé. C'est une situation qu'il faudra évidemment assumer.

01.43 Daniel Bacquelaine (MR): In de eerste plaats moeten wij de technologische vooruitgang dragen. Wij hebben een aanzienlijke groeinorm van 4,5% (6,2% met inbegrip van de inflatie) in het vooruitzicht gesteld, die hoger dan de reële groeivoet ligt. Op termijn zullen belangrijke geldfinancieringsproblemen rijzen.

Il est vrai que nous avons décidé d'adopter une norme de croissance des soins de santé élevée: 4,5% plus l'inflation, ce qui représente 6,2%, cette année. Nous avons enregistré des augmentations comparables les années précédentes. Cela représente bien plus que le taux de croissance. Cela constituera, à terme, un problème majeur en matière de financement.

01.44 Melchior Wathelet (cdH): On se réjouit des problèmes techniques, ce n'est donc pas un problème. Faites attention à la sémantique!

01.44 Melchior Wathelet (cdH): Als men de technologische vooruitgang toejuicht, kan dat toch geen probleem zijn!

01.45 Daniel Bacquelaine (MR): Je ne parle pas des problèmes techniques. Je dis qu'à terme, le financement des soins de santé, nettement plus élevé que le taux de croissance, nous imposera un certain nombre de priorités, c'est inéluctable. Un problème n'est pas nécessairement négatif, mais le problème existe.

01.46 Melchior Wathelet (cdH): (...) négatif, M. Viseur l'a dit.

01.47 Jean-Jacques Viseur (cdH): L'Etat est fait pour supporter le poids du vieillissement. Mais pour tenir de tels propos, il faut croire en lui. Nous y croyons mais je ne suis pas certain que ce soit votre cas.

01.47 Jean-Jacques Viseur (cdH): De overheid is er om de last van de vergrijzing te dragen. Wij geloven in de overheid. Ik ben er niet zeker van dat u die overtuiging deelt.

01.48 Daniel Bacquelaine (MR): Il y a donc deux méthodes indispensables.

De **voorzitter**: Collega's, u weet dat vice-premier Vande Lanotte nogal veel bewegingsvrijheid nodig heeft.

01.49 Daniel Bacquelaine (MR): Le gouvernement s'est mis à votre hauteur.

Le **président**: Il prend de la hauteur!

Monsieur Bacquelaine, ne vous laissez pas faire.

01.50 Daniel Bacquelaine (MR): Je ne me laisse pas faire. J'ai le temps, monsieur le président.

01.50 Daniel Bacquelaine (MR): Om de kosten van de pensioenen en de gezondheidszorg te kunnen dragen, moet enerzijds de schuld

En fait, deux conditions sont indispensables pour faire face aux futurs

coûts des pensions et des soins de santé.

Premièrement, la diminution de la dette. Evidemment, chaque fois qu'on gagne en intérêts, on dégage une marge de manœuvre et c'est donc essentiel. Nous sommes à 96,8% et on prévoit 95,5% en 2005.

Deuxièmement, l'augmentation des recettes, non pas en augmentant les impôts - on les a diminués - ni les cotisations sociales - on les diminue - mais en élargissant l'assiette, en créant davantage d'activités. Nous connaissons le taux d'activité des personnes de plus de 55 ans qui caractérise la Belgique. Des mesures doivent être prises à cet égard et le gouvernement s'est orienté dans la bonne direction.

Nous ne sommes cependant pas entièrement satisfaits. Nous pensons que nous aurions dû être encore plus actifs et incitatifs. Nous sommes conscients que nous ne pouvons pas tout obtenir, mais il nous semble qu'il fallait prendre des mesures en matière d'incitation au travail. Il faut inciter les travailleurs à rester plus longtemps dans le circuit du travail. Le travail doit être plus attractif que la tutelle sociale et travailler doit être plus attractif que de ne pas travailler. Le revenu du travail doit être supérieur au revenu de l'assistance. C'est évident.

Le bonus crédit d'emploi, la diminution de la fiscalité sur les revenus nous semblent d'excellentes mesures en la matière. La diminution des charges sociales des travailleurs et des employeurs est essentielle pour augmenter l'incitant entre les revenus du travail et les revenus des allocations. On n'a pas diminué les allocations, au contraire, mais on a fait en sorte que les revenus du travail soient supérieurs grâce à une diminution des charges, tant sociales que fiscales.

Nous nous réjouissons aussi des effets produits par les titres-services. Cette mesure nous semble positive. Nous assistons dans toutes les communes à une augmentation des emplois concernés par cette mesure.

Nous pensons également que le contrôle des chômeurs est indispensable. Actuellement, il ne concerne malheureusement pas les personnes de plus de 50 ans. Cela nous semble incohérent car si on prône l'activité au-delà de 50 ans, si on incite les employeurs à recruter du personnel de plus de 50 ans ou à conserver l'expérience de tels travailleurs, on ne doit pas limiter le mécanisme de contrôle aux chômeurs de moins de 50 ans. Il s'agit ici d'un compromis entre les différentes tendances du gouvernement. Dans la famille "intra-socialiste", nous considérons qu'il pourrait être opportun de revoir le mécanisme et de l'étendre au-delà de 50 ans.

La politique de l'emploi est donc essentielle si l'on veut garantir la protection sociale. C'est tout le sens de l'Etat social actif, comme je l'ai dit tout à l'heure. Il faut stimuler l'activité, notamment pour les indépendants dont il faut rendre le métier plus attractif, comme l'ambitionne le statut social des indépendants. Il faut donner l'envie d'entreprendre, d'innover, d'être indépendant, de se mettre à son compte, d'engager du personnel. Pour ce faire, il ne faut pas décourager ces personnes, mais au contraire les encourager à développer leur activité. C'est évidemment la meilleure façon de créer de l'emploi dans notre pays.

worden teruggedrongen, en op dat vlak zijn we op de goede weg, en moeten anderzijds de ontvangsten de hoogte in, niet door de belastingen of de sociale bijdragen – die we verminderden – opnieuw te verhogen, wel door een uitbreiding van de belastinggrondslag.

De activiteitsgraad van de vijftigplussers moet dus worden opgetrokken. Daartoe nam de regering een aantal goede maatregelen, al had ze voor ons nog een stapje verder mogen gaan.

Voorts moet werken aantrekkelijker worden gemaakt dan niet werken. De werkbonus en de vermindering van de inkomstenbelastingen en van de sociale bijdragen zijn eveneens een stap in de goede richting.

Ook de dienstencheques kunnen ertoe bijdragen de activiteitsgraad op te trekken.

Als we de activiteitsgraad van de vijftigplussers willen optrekken, getuigt het evenmin van een samenhangend beleid om hen niet aan de stempelcontrole te onderwerpen. Die aanpak is evenwel het resultaat van een compromis binnen de regering. Wellicht ware het gepast dat controlemechanisme tot de vijftigplussers uit te breiden.

Het tewerkstellingsbeleid is van fundamenteel belang: de zelfstandigen moeten ertoe worden aangespoord activiteiten aan te vatten en te ontwikkelen. Wij zijn voorstander van een verlaging van de sociale lasten. Voor de vermindering van de werkgeversbijdragen werd één miljard euro vrijgemaakt. Eén vierde van dat bedrag is voor de kennisberoepen bestemd.

Dat is een goede manier om de doelstellingen van Lissabon na te komen. Het parlement en de

On connaît la part que prennent les petites et moyennes entreprises dans cette création d'emplois. Nous soutenons la réduction des charges sociales et la possibilité pour les entreprises de se développer. La création d'activités est évidemment essentielle. Je rappelle qu'en termes de diminution de charges patronales, nous atteignons la vitesse de croisière en 2005, avec 1 milliard d'euros de diminution de charges, dont plus d'un quart pour les emplois de la connaissance. C'est bien sûr une manière de rencontrer l'objectif de Lisbonne.

A cet égard, il me semble qu'en notre qualité de parlementaires, nous pourrions être plus proactifs. J'ai d'ailleurs écrit au président de la Chambre pour lui proposer que le Parlement suive plus directement l'évolution des paramètres de Lisbonne et les indicateurs définis pour atteindre ces objectifs. Le tableau de bord devrait être mieux suivi, et les ministres des départements concernés par ces objectifs de Lisbonne devraient être associés à ce travail parlementaire de sorte que nous puissions davantage contrôler l'évolution favorable des paramètres qui nous permettront d'atteindre lesdits objectifs en 2010. Je rappelle que nous sommes encore loin du compte. Il faut en convenir. En effet, si l'on suit le Conseil de Stockholm de 2001, qui recommandait 67% de taux d'activité en janvier 2005, et 70% pour les années suivantes, nous devons constater un hiatus très important, puisque nous stagnons à 60%.

En ce qui concerne la loi-programme, nous nous sommes félicités de l'introduction d'une base légale pour les prélèvements sur les indemnités complémentaires en matière de prépensions ou de pseudo-prépensions; autrement dit, le système "Canada Dry". Il était urgent de le faire dans le cadre de l'incitation au travail pour les personnes plus âgées. Je rappelle que cette base légale va rapporter 30 millions d'euros, à investir évidemment dans la réduction du coût salarial.

Nous demandons aussi au gouvernement d'être plus proactif en ce qui concerne la lutte contre la fraude sociale. Je sais que cette thématique a l'habitude de crisper une partie du monde politique. J'estime, quant à moi, que la fraude sociale ne doit pas être comparée à d'autres comportements inciviques pour qu'il soit permis de s'en offusquer. Je me réjouis donc que la note de politique générale de la ministre de l'Emploi consacre un chapitre important à ce dossier sur lequel nous reviendrons en commission des Affaires sociales.

Je devrais aborder maintenant le volet Santé. Monsieur le président, j'ai quelques questions à poser au ministre de la Santé. Je me réinscrirai donc dans le débat sur le secteur Santé lorsque le ministre Demotte sera là. Je trouve un peu frustrant de poser des questions au ministre s'il n'est pas là pour y répondre. Je souhaiterais donc reporter cette partie de mon intervention.

Je terminerai en rappelant que le budget est un outil qui n'est pas une fin en soi. A travers les moyens disponibles, les responsables politiques doivent développer des politiques qui permettent de soutenir l'économie et donc la croissance. Je l'ai dit précédemment, il faut qu'une fois pour toutes, l'on cesse d'opposer des mesures qui visent à renforcer le pouvoir d'achat, à soutenir la croissance, d'une

regering zouden ook nauwer moeten samenwerken om die doelstellingen concreet vorm te geven.

Ik kom nu tot de programmawet. Het is positief dat er een wettelijke basis geschapen is voor de heffing op de aanvullende vergoedingen van de "Canada Dry"-brugpensioenen. Die heffing zal 30 miljard euro opbrengen en zal gebruikt worden om de sociale bijdragen te verminderen.

De regering moet een proactiever beleid voeren in de strijd tegen de sociale fraude, ook al ergert dat een deel van de politieke wereld. In de beleidsnota van de minister van Werk wordt die kwestie aangesneden en wij zullen daar in de commissie voor de Sociale Zaken zeker op terugkomen.

Een begroting is een middel en geen doel op zich. Er is geen tegenstelling tussen het sociaal beleid en het belastingbeleid. In 2005 komen wij onze beloften na: aanpassing van de belastingschalen, verhoging van het belastingkrediet, decumulatie voor alle andere inkomens dan de inkomens uit arbeid, toekenning van het huwelijksquotiënt aan wettelijk samenwonenden, gelijkschakeling van het vrijgesteld minimum voor gehuwden en alleenstaanden en een nieuwe berekening van de belastingvermindering voor bepaalde vervangingsinkomens.

Ik herinner aan de bijkomende maatregelen: de verhoging van het aftrekbare gedeelte voor de horeca tot 69 percent, de wijziging van de fiscale behandeling van de hypothecaire leningen, de vrijstelling tot een bedrag van 50 percent van de bedrijfsvoorheffing op de lonen van de onderzoekers en de nieuwe maatregelen ten gunste van de zelfstandigen om hun statuut aantrekkelijker te maken.

part et des politiques qui visent à protéger les personnes les plus vulnérables de notre société, à assurer une protection sociale, d'autre part.

En renforçant le pouvoir d'achat, en stimulant la croissance, en amenant des recettes nouvelles pour l'Etat, on crée les conditions indispensables à l'organisation de la solidarité et de la protection sociale dans notre pays. Il n'y a donc pas d'antinomie entre politique sociale et politique économique et fiscale, bien au contraire.

Je rappelle que, dans notre budget 2005, la majorité tient ses promesses en matière fiscale. C'est important en termes de confiance de la population, en termes de confiance des faiseurs de croissance. Nous adaptons les barèmes fiscaux pour les revenus moyens, nous majorons le crédit d'impôt, nous décumulons tous les revenus professionnels, nous octroyons le quotient conjugal aux cohabitants légaux, nous assimilons le minimum exonéré des mariés et des isolés, nous réalisons un nouveau calcul pour la réduction d'impôts pour certains revenus de remplacement.

Je rappelle que, globalement, l'incidence complémentaire de la réforme fiscale en 2005 est de 517 millions d'euros. C'est évidemment important. Notons également que la réindexation des barèmes fiscaux sera effectivement appliquée et répercutée dans le précompte professionnel des travailleurs, des salariés comme des employés. Je pourrais allonger la liste en évoquant l'accueil des personnes âgées, les frais de garde d'enfants, les incitants fiscaux à l'achat de véhicules propres, etc. Il y a toute une série de mesures qui ont été décidées et qui sont réalisées; des mesures qui ont été promises et qui sont tenues.

C'est un aspect positif qui permet de stimuler la croissance et l'activité.

Je rappelle les mesures supplémentaires qui viennent d'être introduites dans le cadre de la loi-programme: la partie déductible pour l'horeca augmentée à 69% avant d'atteindre bientôt 75%, l'exonération à l'IPP du revenu cadastral de la mutation propre et les nouvelles mesures en matière de déductibilité des emprunts hypothécaires. Je pense que, globalement, le soutien à la croissance est la trame du budget et des notes de politique générale qui nous ont été soumises.

En termes de recherche et développement, l'immunisation à concurrence de 50% du précompte professionnel pour les chercheurs est une mesure tout à fait positive. Je rappelle les mesures proposées, notamment par la ministre Laruelle, pour l'attractivité de la profession d'indépendant. En améliorant le statut social des indépendants en termes de pension, d'invalidité et de petits risques, on améliore l'attractivité de la profession d'indépendant, de la profession de créateur d'activité. Il nous semble qu'il s'agit d'une mesure essentielle.

Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, mes chers collègues, je conclurai en disant que si le budget 2005 n'a sans doute pas été facile à élaborer — on ne se le cache pas —, nous tenons à marquer notre satisfaction face à l'équilibre, à la réduction de l'endettement, à la stabilité conforme au programme européen et aux

Namens mijn fractie wil ik onze tevredenheid uiten over de manier waarop de begroting tot stand is gekomen en over het feit dat de begroting een evenwicht vertoont.

différentes mesures qui permettent de soutenir la croissance, l'activité et donc de garantir à terme la protection sociale. Je vous remercie de votre attention.

01.51 Bart Tommelein (VLD): Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, Kerstmis is een periode van tradities. Voor de ene partij al wat meer dan voor de andere, maar vooral voor de oppositie, uiteraard. Voor mijn collega's van de CD&V-fractie is het een jaarlijkse hoogmis om haar ongeloofwaardige kritiek te spuien over de begroting. Het probleem met die CD&V-kerstplaat is echter dat zij grijsgedraaid is en dat er steeds meer sleet op komt te zitten. Want geef toe, collega's, het moet toch frustrerend zijn ieder jaar een tekort op de begroting te voorspellen terwijl de regering er nu al vijf jaar op rij in slaagt haar begroting met een overschot af te sluiten. Dat is telkens opnieuw het gevolg van het indienen van een begroting in evenwicht, gekoppeld aan een ernstige jaarlijkse begrotingscontrole.

In tegenstelling tot wat wel eens beweerd wordt, hanteert de regering bij het opmaken en bij de controle wel degelijk realistische hypothesen. Dat blijkt uit de overschotten die ieder jaar gerealiseerd worden terwijl een budget in evenwicht het uitgangspunt vormt.

Gezien de economische groei van 2004 zal ook dit jaar het saldo minstens in evenwicht zijn. In 2004, collega's, raakte ook bekend dat de schuldgraad tot onder 100% van het bbp gedaald is. Het is van 1982 geleden dat de schuld kleiner was dan het bbp. De schuldafname heeft er samen met de lage intrestvoeten voor gezorgd dat het gewicht van de intrestlasten op de begroting kon teruggebracht worden van nagenoeg 12% van het bbp in 1999 tot 5% in 2004. Ook in 2004 zal de regering voort het puin uit het verleden moeten ruimen. Ondanks de overname van de schulden van de NMBS, waarvan het grootste deel trouwens historische schulden zijn van vóór 1994, zal de schuldgraad in 2005 dalen tot 95,8% van het bbp.

De budgettaire marge die voortkomt uit de lagere intrestlast wordt wel degelijk aangewend om de toekomstige stijging van de pensioenen te financieren. Dat blijkt uit de opbouw van de middelen voor het Zilverfonds, die in 2004 de kaap van 12 miljard overschreden. Wij zijn evenwel de eersten om toe te geven dat de budgettaire maatregelen op zich niet zullen volstaan om de gevolgen van de vergrijzing op te vangen. Er moeten de komende jaren minstens evenveel maatregelen genomen worden om de activiteitsgraad van de bevolking op te krikken. Daar kom ik later nog op terug.

Collega's, tot spijt van wie het benijdt, de begrotingsprestaties zijn ook op het internationale vlak niet onopgemerkt gebleven, zoals blijkt uit de rapporten van de Europese Commissie en andere internationale instellingen. Zij maken telkens een positieve evaluatie van de begrotingsresultaten van ons land. Door de aanhoudende zwakke groei in Europa komen steeds meer begrotingen onder druk te staan. Gemiddeld nadert het tekort in de Eurozone gevaarlijk dicht de toegelaten 3%-norm. Die wordt zelfs zeer zwaar overschreden door onze twee belangrijkste handelspartners, zijnde Frankrijk en Duitsland.

Wij in België daarentegen blijven erin slagen om begrotingen met een overschot te realiseren. Naast Finland en Spanje behoort ons land

01.51 Bart Tommelein (VLD): En cette période de traditions, le CD&V formule comme chaque année ses doutes peu crédibles au sujet du budget. Cela doit être frustrant de prédire chaque année un déficit et d'être quand même toujours confronté à un excédent ou à un budget en équilibre. Le gouvernement se fonde sur des hypothèses réalistes lors de l'élaboration et du contrôle du budget. Le budget de 2004 sera au moins en équilibre. Le degré d'endettement en 2004 est inférieur au PIB. Le poids des charges d'intérêt a été ramené de 12% en 1990 à 5% en 2004.

En 2005, le gouvernement devra continuer à réparer les séquelles du passé. Malgré la reprise de la dette de la SNCB, le degré d'endettement va baisser en 2005 pour atteindre 95,8% du PIB. Les moyens dégagés sont utilisés pour alimenter le fonds de vieillissement, mais nous admettons que les mesures budgétaires ne suffisent pas à faire face aux problèmes qu'il engendre.

Les prestations budgétaires ont été jugées positives dans les rapports de la Commission européenne et d'autres institutions internationales. Le déficit budgétaire moyen de l'Union européenne frôle dangereusement la limite des 3%. L'Allemagne et la France franchissent déjà fortement cette limite, alors que la Belgique affiche un excédent budgétaire. Seuls la Finlande, l'Espagne et la Belgique réussissent à respecter le Pacte de stabilité et de croissance.

Chaque année, le CD&V déclare que le budget n'est pas suffisamment ambitieux. La meilleure façon d'évaluer les ambitions budgétaires est de

hiermee tot de weinige landen die erin slagen om het door de Europese Commissie opgelegde stabiliteits- en groeipact na te leven. Meer zelfs, we overtreffen het. In het licht van deze evaluaties en met deze gegevens mist de kritiek van de oppositie volgens onze fractie iedere geloofwaardigheid.

Een van de jaarlijks weerkerende kritieken van CD&V is dat de begroting te weinig ambitieus zou zijn. Met CD&V in de regering zou het op het vlak van begroting allemaal veel beter gaan en zouden de begrotingsoverschotten de pan uit swingen, zo durft men vanuit die hoek te stellen. Welnu, de beste manier om de ambities op budgettair vlak te evalueren is een eenvoudige vergelijking van de stabiliteitsprogramma's onder Dehaene en onder Verhofstadt. Het is in deze programma's dat de regeringen de begrotingssaldi voorstellen die ze willen realiseren.

In het laatste stabiliteitsprogramma onder toenmalig premier Dehaene voor de periode 1992-2002 - in de valse veronderstelling dat de CVP nog jaren aan de macht zou blijven - staan volgende doelstellingen: in 2000 was nog een begrotingstekort toegestaan van 1% van het bbp, in 2001 een tekort van 0,7% en in 2002 zelfs nog een tekort van 0,3%. Welnu, de regering is erin geslaagd om al in 2000 een overschot van 0,2% van het bbp te realiseren. In 2001 was er een overschot van 0,6% en in 2002 opnieuw een overschot van 0,1% en dat - het mag gezegd worden - onder veel minder gunstige economische omstandigheden.

Samengevat: de ambitie van Dehaene voor deze 3 jaren bestond uit een gecumuleerd tekort van 2%, terwijl deze regering tijdens deze periode een gecumuleerd overschot van 0,9% heeft gerealiseerd. Wie moet dan beschuldigd worden van een laks begrotingsbeleid? CD&V schiet met zijn kritiek over verkwanselde begrotingsjaren in eigen voet. Met kennis van zaken is het zelfs CD&V die maar liefst 3 opeenvolgende begrotingsjaren zou hebben verkwist. Dan spreken we nog niet eens over de fiscale politiek waarmee men deze begrotingsdoelstellingen gerealiseerd heeft. Waar Dehaene in de jaren '90 de tekorten afbouwde met hogere belastingen en dankzij een groter intrestvoordeel, gaan de begrotingsoverschotten van deze regering gepaard met substantiële lastenverlagingen die ieder jaar nog aan kracht winnen.

Om het gelijk aan haar kant te krijgen zoekt de oppositie dikwijls wanhopig haar toevlucht tot stellingen en redeneringen die vloeken met de meest elementaire begrotingsregels. Zo vergelijkt men de netto belastingdruk van ons land met die van buurlanden als Duitsland en Nederland, zonder rekening te houden met het hoge tekort in beide landen. Maar de netto fiscale druk is juist de belastingdruk van vandaag vermeerderd met dit tekort, want het tekort van vandaag is de belastingdruk van morgen. In Duitsland en Nederland lopen de tekorten op tot respectievelijk 3,4% en 2,4%, terwijl onze begroting dit jaar minstens in evenwicht zal zijn.

Of wil de oppositie, en vooral de CD&V misschien dat onze belastingdruk daalt door hoge tekorten in de begroting? Indien men wel rekening houdt met de tekorten en ook de niet-fiscale inkomsten in beschouwing neemt, bekomt men de totale druk van vandaag en morgen. Op het vlak van deze totale druk doet ons land het dit jaar minstens even goed als het gemiddelde van de buurlanden

comparer les programmes de stabilité des gouvernements Dehaene et Verhofstadt. Le dernier programme de stabilité de l'ancien premier ministre M. Dehaene prévoyait un déficit budgétaire de 1 pour cent du PIB en 2000. En 2001 et en 2002, on prévoyait respectivement un déficit de 0,7% et de 0,3%. Dès 2000, le premier ministre M. Verhofstadt est parvenu à réaliser un excédent budgétaire de 0,2% du PIB. En 2001, cet excédent est passé à 0,6%, bien que les conditions économiques fussent moins favorables. Le CD&V doit donc se garder de formuler des critiques sur les exercices budgétaires au cours desquels les deniers publics ont été gaspillés.

La politique fiscale a également changé. L'ancien premier ministre M. Dehaene résorbait les déficits par des augmentations d'impôts, alors que le gouvernement actuel opère des diminutions d'impôts substantielles. L'opposition compare la pression fiscale nette de la Belgique avec celle des pays voisins, bien que le budget de ces derniers présente un déficit important. Le déficit d'aujourd'hui représente la pression fiscale de demain.

Le CD&V souhaite-t-il que la pression fiscale diminue au détriment de l'équilibre du budget? La pression fiscale totale peut être déterminée en tenant compte des déficits et des revenus non fiscaux. Notre pays enregistre des résultats au moins tout aussi bons que ceux des pays voisins, bien qu'il soit difficile de comparer la pression fiscale de différents pays.

La meilleure réponse aux critiques formulées par le CD&V est fournie par les experts neutres. Selon la Banque Nationale et les grandes institutions financières, la politique budgétaire du gouvernement contribue à ce que la Belgique connaisse une croissance économique supérieure à celle

Nederland, Duitsland en Frankrijk.

We moeten eerlijkheidshalve toegeven dat het moeilijk blijft om de belastingdruk van landen met elkaar te vergelijken. In België wordt het kindergeld bijvoorbeeld gefinancierd door de uitkeringen, terwijl dit in Duitsland en Nederland vooral via de fiscaliteit gebeurt. Dus, een zelfde bedrag zal in België aanleiding geven tot meer uitgaven, terwijl in Nederland en Duitsland de fiscale en parafiscale druk zal dalen.

Collega's, hoe sluitend deze argumenten ook zijn, u zult mij wellicht van partijdigheid beschuldigen. Dat is in feite geen probleem want het beste antwoord op de kritiek van CD&V wordt geleverd door neutrale, onafhankelijke experts terzake. Zo stellen de Nationale Bank en de grote financiële instellingen in een gezamenlijke nieuwsbrief onomwonden, zwart op wit, dat de hogere economische groei van België ten opzichte van de rest van Europa, te danken is aan het begrotingsbeleid van de voorbije jaren. Sedert het vierde kwartaal van 2001 is het Belgisch bbp gestegen met ruim 4%, terwijl de groei in de eurozone beperkt bleef tot 2%. De Nationale Bank voorspelde in juni 2,3% economische groei voor 2004 en 2,6% voor 2005. Deze raming wordt zeer waarschijnlijk nog opgetrokken tot respectievelijk 2,7 en 2,8%. Ook de Europese Commissie verwacht dat de groei in België ook in 2005 en 2006 hoger zal zijn dan het Europees gemiddelde.

Analisten merken op dat de hogere groei in België te danken is aan de sterkere groei van de privéconsumptie. De belangrijkste reden hiervoor is de verlaging van de directe belastingen voor de gezinnen, wat de koopkracht vergroot. Ook de gerepatrieerde kapitalen beginnen meer en meer zuurstof in onze economie te pompen. Bovendien stabiliseerden de bedrijfsinvesteringen terwijl ze daalden in de eurozone.

De fiscale hervorming, gekoppeld aan begrotingen met een overschot ondersteunen het vertrouwen van consumenten en producenten. Met de opeenstapeling van overschotten, nu voor de vijfde keer op rij, maakt de regering duidelijk dat ons land niet langer boven zijn stand leeft. Dit neemt de vrees voor toekomstige belastingverhogingen weg, wat zich manifesteert in een dalende spaarquote. Dit alles zorgt voor een positieve dynamiek voor onze economie. Zo is ook onze werkgelegenheid minder slecht geëvolueerd dan in de meeste andere Europese landen.

In Duitsland stijgt het spaarquotum, hoewel daar een fiscale hervorming werd doorgevoerd. Het verschil zit evenwel in de ontsparing van de begroting. Dat maakt onze burens bang voor de toekomst. Voor de VLD-fractie moet de regering haar beleid gericht op de verhoging van ons economisch potentieel, onverminderd voortzetten. Voor ons moet de taart eerst worden gebakken voor ze wordt verdeeld.

Collega's, sta mij toe even stil te staan bij de fiscale hervorming, niet alleen omdat – zoals juist bleek – die zo belangrijk is, maar ook omdat er de voorbije maanden op een beschamende manier op het terrein aan desinformatie is gedaan. In de eerste plaats wordt het meerjarenplan tot de hervorming van de personenbelasting onverkort uitgevoerd en het zal vanaf 2005 volledig op kruissnelheid komen. De laatste fase van die hervorming voorziet in de volgende resterende maatregelen voor het inkomstenjaar 2004, aanslagjaar 2005: de

d'autres pays européens. Selon les analystes, cette croissance supérieure est due à une augmentation de la consommation privée, qui découle de la réduction de l'impôt direct. Le rapatriement de capitaux et la stabilisation des investissements des entreprises sont également des éléments favorables à l'économie.

En accumulant les excédents, le gouvernement indique qu'il n'y aura pas d'augmentation d'impôt dans le futur. L'emploi a évolué plus favorablement chez nous que dans la plupart des autres pays européens. Le groupe VLD estime que le gouvernement doit poursuivre cette politique, qui a pour effet d'accroître le potentiel économique.

Ces derniers mois, la réforme fiscale a été l'objet d'une scandaleuse opération de désinformation. Le plan pluriannuel réformant l'impôt des personnes physiques sera intégralement exécuté et il atteindra sa vitesse de croisière à partir de 2005. La dernière phase prévoit notamment l'adaptation des barèmes fiscaux pour les revenus moyens. Un crédit d'impôt accorde un supplément aux revenus du travail les plus modestes sur une base annuelle. Certains moyens sont intégrés dans le nouveau système du bonus crédit d'emploi. La réforme a une incidence supplémentaire de 517,5 millions d'euros sur le budget 2005. De plus, l'indexation des barèmes fiscaux, qui a été réintroduite, sera effectivement appliquée aux revenus de 2005. Ceci représente une réduction d'impôt de 566,7 millions d'euros. La contribution complémentaire de crise sur les revenus des personnes physiques a déjà été supprimée précédemment et les taux de l'impôt des sociétés ont été sensiblement réduits. L'OCDE a indiqué en 2004 que la réduction de la pression fiscale – l'objectif visé – sera réalisée. La tendance à

aanpassing van de belastingschalen voor de middeninkomens, de decumulatie van alle inkomsten die geen beroepsinkomens zijn, de gelijkschakeling van het belastingvrije minimum voor gehuwden en alleenstaanden, een nieuwe berekening van de belastingvermindering voor sommige vervangingsinkomens en de toekenning van het huwelijksquotiënt aan wettelijk samenwonenden.

Wij noteren ook dat ten gevolge van de hervorming van de personenbelasting een belastingkrediet werd ingevoerd, waarbij aan lagere arbeidsinkomens een supplement op jaarbasis wordt toegekend. Om te vermijden dat bij een grotere inspanning de voordelen van een aantal maatregelen grotendeels verloren zouden gaan, heeft de regering beslist de middelen die aan een aantal maatregelen worden besteed, te integreren in één nieuw stelsel, met name de werkbonus. Dat creëert een financieel voordeel voor de lage inkomens, bovenop het normale netto-uurloon. Zo ontvangt iemand die werkt voor een laag loon, meer dan iemand die in de werkloosheid blijft. De werkbonus zal slechts geleidelijk uitdoven naarmate het arbeidsinkomen stijgt. Op die manier blijft de stimulans aanwezig om meer te werken of om beter betaald werk te zoeken.

Voor de begroting van 2005 heeft de fiscale hervorming een aanvullende weerslag van 517,5 miljoen euro. Bovendien zal de heringevoerde indexering van de belastingschalen zoals voor de voorgaande jaren effectief worden toegepast op de inkomsten van het jaar 2005. Die indexering zal onmiddellijk vanaf 1 januari 2005 worden vertaald in de bedrijfsvoorheffing, wat een belastingverlaging van 566,7 miljoen euro betekent. Tevens wordt vermeld dat reeds voorheen de aanvullende crisisbijdrage in de personenbelasting werd afgeschaft en dat de tarieven van de vennootschapsbelasting in belangrijke mate werden verlaagd. Daarbij werd het maximumtarief teruggebracht tot 33,99%.

Uit de cijfers die door de OESO werden gepubliceerd in de Revenue Statistics, editie 2004, blijkt dat ingevolge alle voormelde maatregelen de doelstelling van de verlaging van de belastingdruk ook daadwerkelijk wordt gerealiseerd. In tegenstelling tot in veel andere geïndustrialiseerde landen is de globale belastingdruk in België in 2003 aanzienlijk gedaald met 0,6%, meer bepaald van 46,4 in 2002 tot 45,8 in 2003.

Aangezien in 2005 de doorgevoerde hervormingen behouden blijven en volledig worden uitgevoerd, zal de belastingdruk nog verder dalen. Deze tendens zal nog worden versterkt door diverse punctuele maatregelen die reeds door de regering werden goedgekeurd en waarmee rekening werd gehouden bij de opmaak van de begroting 2005. Het gaat hier bijvoorbeeld om het volgende: maatregelen ten gunste van het woon-werkverkeer; verhoging van de aftrekbaarheid van de restaurantkosten; maatregelen ten gunste van de opvang van ouderen; uitbreiding van de aftrekbaarheid van de kosten voor kinderopvang tot kinderen van 3 tot 12 jaar; uitbreiding van de aftrekbaarheid van energiebesparende investeringen in woningen; aftrekbaarheid van investeringen in initiatieven van duurzame ontwikkeling; fiscale stimuli voor de aankoop van propere voertuigen en een verhoging van de belastingvrijstelling voor vrijwillige brandweerlieden.

In tegenstelling tot wat velen beweren, is het dan ook duidelijk dat de

alléger la pression fiscale sera maintenue en 2005 grâce à une série de mesures adoptées par le gouvernement lors de la confection du budget 2005. Il s'agit de mesures favorables concernant les trajets entre le domicile et le lieu de travail. L'opération de désinformation menée dans le quotidien "De Standaard" à propos du 'retard' de la réforme était probablement téléguidée par des adversaires politiques.

fiscale druk in ons land aanzienlijk is gedaald. Enige tijd geleden werd in de pers, meer bepaald in De Standaard, beweerd dat de hervorming van de personenbelasting zou worden vertraagd door niet alle maatregelen onmiddellijk te verrekenen via de bedrijfsvoorheffing. Onze fractie was verbolgen over deze desinformatie over belastingverlagingen. Dit bericht was volstrekt onjuist en hoogstwaarschijnlijk - al valt dit natuurlijk nooit te bewijzen - ingegeven of ingefluisterd door politieke tegenstanders. Het artikel creëerde...

01.52 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Mijnheer Tommelein, ik luister met aandacht naar uw betoog. U verwijst naar het feit dat de belastinghervorming niet helemaal doorgevoerd zou worden, maar ik neem aan dat u ook de rondzendbrief hebt gelezen waarin expliciet vermeld staat welke sleutelformule gebruikt moet worden door de fiscale administratie om een aantal elementen in de bedrijfsvoorheffing niet door te rekenen, zoals de vrijstelling voor gehuwden. Als deze elementen niet worden doorgerekend, dan kan men onmogelijk beweren dat de belastingverlaging wordt doorgevoerd.

01.53 Bart Tommelein (VLD): Collega, in de Kamer werd reeds meermaals herhaald dat de belastingverlaging volgens plan wordt doorgevoerd en dat hetgeen voorzien was ook uitgevoerd wordt. Ik kan begrijpen dat u het moeilijk hebt met alle maatregelen die ik opsom en die een belastingverlaging aantonen en met een aantal rapporten die door internationale instellingen werden uitgegeven. Het is natuurlijk gemakkelijk ons te verwijten niet snel genoeg te gaan. Men heeft echter jarenlang belastingverhogingen doorgevoerd en die heeft men inderdaad wel onmiddellijk gevoeld. Wij voeren stap per stap belastingverlagingen door. De mensen zullen het voelen. Dat u, als oppositielid, beweert dat het niet rap genoeg gaat, dat kan ik begrijpen, maar het is verkeerd de mensen te doen geloven dat er geen belastingverlagingen zijn. Daarover discussiëren wij vandaag.

01.54 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, de heer Tommelein belijdt het liberale dogma van "hoe meer we dit verkondigen, hoe meer de mensen het zullen geloven".

In mijn betoog zal ik evenwel aantonen dat deze regering geen belastingverlaging maar een belastingverschuiving doorvoert. U verlaagt de belasting op arbeid. Ik zal u echter het lijstje van bijkomende maatregelen geven die ervoor gezorgd hebben dat bedrijven en personen wel degelijk bijkomende belastingen betalen op een indirecte manier.

01.55 Georges Lenssen (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik wens op deze uitspraken te repliceren. Ik woon in een gemeente die bestuurd wordt door CD&V. Onze gemeente heeft de hoogste personenbelasting van heel Vlaanderen, 1750% op de onroerende voorheffing en 9% op de personenbelasting. Ik heb heel wat simulaties gemaakt tussen 1999 en 2004. Zelfs in Maasmechelen hebben de mensen een serieus belastingvoordeel, ondanks de hoge gemeentebelastingen.

01.56 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): (...)

01.57 Bart Tommelein (VLD): Mijnheer Annemans, ik begrijp het. U

01.52 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): M. Tommelein a certainement également lu la circulaire relative à la formule-clé que l'administration fiscale doit utiliser pour ne pas porter en compte un certain nombre d'éléments du précompte professionnel.

01.53 Bart Tommelein (VLD): La réduction d'impôts a été opérée comme prévu. Les mesures énumérées et les rapports internationaux compliquent la situation. Il nous est reproché de ne pas aller assez vite après des années d'augmentations d'impôts dont les effets se sont fait immédiatement ressentir. On ne doit toutefois pas faire croire aux citoyens qu'il n'y a pas eu de réductions d'impôts.

01.54 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): M. Tommelein pense que, plus souvent on répète une chose, plus les gens y croient. Il y a un transfert de la fiscalité du travail vers les entreprises et les personnes de manière indirecte.

01.55 Georges Lenssen (VLD): J'habite dans une commune à majorité CD&V où la taxe communale est la plus élevée de Flandre. Les habitants de Maasmechelen ont quand même bénéficié d'un avantage fiscal entre 1999 et 2004.

01.57 Bart Tommelein (VLD): M.

hebt nog nooit belastingen moeten verhogen of verlagen. U weet wellicht niet hoe eraan te beginnen. De andere oppositiepartij heeft de voorbije jaren niets anders gedaan dan belastingverhogingen doorvoeren, maar toch verwijt ze deze regering niet snel genoeg de belastingen te verlagen en steeds opnieuw komt ze aandraven met onze belastingdruk die het hoogst zou zijn. Dat is niet moeilijk als men jaren verantwoordelijkheid heeft gedragen of zoals het Vlaams Belang nog nooit verantwoordelijkheden heeft gedragen.

Het artikel creëerde het beeld dat de regering een nieuw uitstel zou beslist hebben. Het getuigde van geen of weinig verantwoordelijkheidszin zulke onjuiste berichten de wereld in te sturen op een ogenblik dat onze economie zich aan het herstellen is dankzij de gevoerde politiek van lastenverlagingen. Van in het begin was afgesproken om de massale belastingverlaging – in totaal gaat het over 211 miljard oude Belgische frank - te spreiden in de tijd. Dat was een beslissing van 2001. Er is absoluut geen sprake van een nieuw uitstel. De regering voert nauwgezet en accuraat het akkoord van 2001 uit. De VLD ziet daar nauwlettend op toe. Het kan geen toeval zijn dat het artikel verschenen is daags na de bekendmaking van het rapport van het IMF waarin de goede economische prestaties van ons land worden erkend en vooral worden toegeschreven aan de gevoerde politiek van lastenverlagingen.

Noteren we ook dat met het oog op de bevordering van de tewerkstelling en van de investeringen in onderzoek en ontwikkeling in de loop van 2005 volgende maatregelen zullen worden genomen.

01.58 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de heer Tommelein stelt dat vroegere afspraken van de regering onverkort worden uitgevoerd. Graag verneem ik op welk document hij zich baseert om te stellen dat vroeger werd meegedeeld dat in 2005 geen verlaging van de bedrijfsvoorheffing zou worden doorgevoerd. De eerste minister was niet in staat het document terzake te tonen. Ook hij heeft deze stelling proberen te verdedigen maar kon geen document ter staving voorleggen. Vermits de heer Tommelein de stelling herhaalt, kan hij ze misschien wel hard maken?!

01.59 Bart Tommelein (VLD): Mijnheer Devlies, ik vermoed dat ik deel uitmaak van dezelfde Kamer als u. Op uw vraag heeft de premier de tabel rondgedeeld en stap voor stap heeft uitgelegd welk tijdspad er moest gevolgd worden. Dat u het hiermee niet eens bent en probeert aan desinformatie te doen is uw zaak. Dat heeft uw partij vorige week ook gedaan naar aanleiding van de uitspraak van de Raad van State. Uw collega Bogaert is doelbewust naar de pers gelopen om de mensen bang te maken. U maakt de mensen bang en probeert ze iets wijs te maken. Wij voeren uit wat er in 2001 werd afgesproken! Ik herhaal dat onze VLD-fractie nauwlettend toekijkt op de uitvoering ervan!

01.60 Carl Devlies (CD&V): Die tabel die door de eerste minister werd voorgelegd, die liep tot 2004, met effect op 2006, maar er was geen enkel cijfer over het begrotingsjaar 2005 met effect op het begrotingsjaar 2007. De eerste minister heeft daar niet kunnen op antwoorden. Ik stel nu de vraag opnieuw aan u, maar u kunt het antwoord blijkbaar ook niet geven.

01.61 Bart Tommelein (VLD): Mijnheer Devlies, u beweert dat het

Annemans n'a jusqu'à présent jamais eu à augmenter ou à réduire les impôts, étant donné qu'il n'a jamais exercé de responsabilités. L'article de presse sur le report était injustifiable car il est paru à un moment où l'économie était en pleine reprise grâce à notre politique de réduction d'impôt. Il s'agit au total de 211 milliards d'anciens francs belges. La décision de 2001 a été appliquée scrupuleusement. Ce n'est pas un hasard si cet article a été écrit le lendemain de la publication du rapport du FMI sur les bonnes prestations économiques de la Belgique.

01.58 Carl Devlies (CD&V): M. Tommelein affirme que les accords antérieurs ont été exécutés sans délai. Sur quels documents se base-t-il?

01.59 Bart Tommelein (VLD): Le premier ministre a distribué un tableau avec le calendrier à respecter. MM. Bogaert et Devlies effrayent la population. Nous exécutons les décisions prises en 2001 et le VLD y veille.

01.60 Carl Devlies (CD&V): Le tableau du premier ministre ne contenait aucune information concernant 2005 ni concernant les répercussions sur 2007.

01.61 Bart Tommelein (VLD): Si

allemaal voor 100% via de bedrijfsvoorheffing zou verlopen. Ik vraag me dan wel af hoe u dat als CD&V en als fractie zou doen zonder een hoog oplopend begrotingstekort. Die vraag stel ik u. Welke keuzes maakt u dan? Welke keuzes maakt u dan? Het is gemakkelijk om te zeggen dat het zo had moeten zijn, maar u maakt geen keuzes. U zegt alleen maar dat het zo zou moeten geweest zijn en u zegt ergens dat het niet juist zou zijn. Ik zeg u dat de tabel die de eerste minister hier gebracht heeft juist is, correct is en uitgevoerd wordt. U probeert de bevolking wijs te maken dat er geen belastingverlagingen zijn, want u weet zeer goed dat die belastingverlagingen er zullen komen en daadwerkelijk zullen gevoeld worden door de bevolking bij de afrekening, bij de inkohiering. Dat weet u zeer goed. Dat is natuurlijk uw probleem, want binnen twee jaar zult u moeten erkennen dat die belastingverlaging daadwerkelijk is doorgevoerd. Dan zult u het veel moeilijker hebben. U probeert met man en macht vandaag aan de bevolking duidelijk te maken dat er in feite geen belastingverlaging is, terwijl u zeer goed weet dat er wel een belastingverlaging is, niet via de bedrijfsvoorheffing maar via de inkohiering voor een deel. Ik begrijp dat u het als oppositie zo moet spelen, mijnheer Devlies.

01.62 Carl Devlies (CD&V): De heer Tommelein heeft hier bevestigd dat er een belastingverlaging wordt doorgevoerd, maar dat de regering niet over de middelen beschikt om ze te financieren. Dat is wat hij nu gezegd heeft. Anderzijds wens ik te beklemtonen dat parallel tal van belastingverhogingen zijn doorgevoerd.

01.63 Bart Tommelein (VLD): Als wij al jaren aan een stuk hier een politiek van belastingverlaging voeren, hoef ik geen lessen te krijgen van een partij die nog niet anders gedaan heeft dan de belastingen verhogen.

01.64 Carl Devlies (CD&V): Ik was niet uitgesproken, mijnheer Tommelein. Tegelijkertijd worden tal van belastingverhogingen doorgevoerd...

De **voorzitter**: Mijnheer Devlies, ik moet zeggen dat ik zelden de oppositie de anderen heb weten te overtuigen en wederkerig in deze Kamer. (...) Wat mijn ervaring betreft, ik hoor dat al 36 jaar zeggen.

01.65 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): (...) CVP heeft het slecht gedaan.

01.66 Bart Tommelein (VLD): (...) blijkbaar niet gezegd dat er meer inspanningen zullen moeten geleverd worden voor het Zilverfonds en dat we meer zullen moeten doen om de begrotingen met een overschot af te leveren. Heb ik gezegd. Ik heb helemaal niet gezegd dat ik perfect ben, niet dat mijn fractie perfect is, niet dat de regering perfect is. Er is over elk beleid iets te zeggen. Het probleem is dat u - en dat is uw goed recht - enkel de zaken die u goed uitkomen naar buiten brengt en dat u uiteraard... Het is ook ons goed recht om te zeggen wat we wel doen, mijnheer Annemans.

01.67 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Sinds de laatste vijf jaar zijn de debatten, als u zich moet verdedigen op dat soort punten,

on fait tout par le biais du précompte professionnel, le déficit budgétaire explosera inévitablement. Il faut faire des choix. Au moment de l'enrôlement, nos concitoyens sentiront les conséquences tangibles des baisses d'impôts.

01.62 Carl Devlies (CD&V): La réduction d'impôts est réalisée mais le gouvernement ne dispose pas des moyens nécessaires pour l'exécuter.

01.63 Bart Tommelein (VLD): Cela fait des années que nous baissions les impôts. Mais il faut continuer à fournir des efforts même si nous avons tout à fait le droit de dire ce que nous accomplissons d'ores et déjà.

01.65 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): M. Tommelein nous dit depuis cinq ans que le CVP était dans l'erreur.

eigenlijk beperkt tot “de CVP deed het slechter, dus laat ons gerust, we zijn goed bezig”.

01.68 Bart Tommelein (VLD): Neen, ik zeg ook dat u nog niets hebt moeten doen.

01.69 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Het resultaat is dat de Vlamingen zich keren naar een andere partij die met noch de ene, noch de andere iets te maken heeft. Voilà.

01.69 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Conséquence: les électeurs et les électrices se tournent vers un autre parti.

01.70 Bart Tommelein (VLD): Ik droom van de dag dat ik tegen u oppositie mag voeren, mijnheer Annemans. Dat zal pas leuk zijn voor mij.

01.71 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): ... dat is gewoon een formeel maniertje om aan het inhoudelijke debat te kunnen ontsnappen.

01.71 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Les répliques de M. Tommelein aux arguments du CD&V ne portent pas sur le contenu de la politique démocrate-chrétienne.

01.72 Bart Tommelein (VLD): Het ontroert mij dat u CD&V zo verdedigt, mijnheer Annemans.

01.73 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): ... debat zou voeren, zou mij veel meer angst aanjagen dan wat u nu doet, namelijk zeggen dat de heer Devlies moet zwijgen, omdat de heer Dehaene het slechter deed. Zolang u dat blijft zeggen, heb ik geen enkel probleem, want dat is goed voor mij.

01.74 Bart Tommelein (VLD): Hoe u zich voelt, interesseert mij niet.

Noteren wij ook dat met het oog op de bevordering van de werkgelegenheid en investeringen in onderzoek en ontwikkeling in de loop van 2005 volgende maatregelen zullen worden genomen: de fiscale begunstiging van de ploegenarbeid en de vrijstelling van 50% op de bedrijfsvoorheffing verschuldigd op de lonen van de onderzoekers van een reeks wetenschappelijke instellingen en van alle ondernemingen die met die instellingen samenwerken. In de loop van 2005 zal door het Rekenhof een evaluatie worden gemaakt van de budgettaire gevolgen van de maatregelen vervat in de wet houdende hervorming van de vennootschapsbelasting van 24 december 2002. Indien wordt aangetoond dat de doorgevoerde hervorming van de vennootschapsbelasting geleid heeft tot meer economische activiteit en meer belastinginkomsten is de regering voornemens om de belastingvrije investeringsreserve van de KMO's binnen een budgettair neutraal kader te verhogen. Hierdoor kan de werkgelegenheidsdoelstelling van de regering beter worden nagestreefd en zal de kapitaalstructuur van de KMO's worden verbeterd.

Tevens zoekt men voort naar een vereenvoudiging van het huidige systeem van investeringsreserve en naar nieuwe mogelijkheden voor particulieren om kapitaal te beleggen in KMO's die het verlaagde tarief genieten en die volledig in handen zijn van natuurlijke personen. Er wordt voortgezocht naar mogelijkheden om een aftrek voor risicokapitaal in te voeren, waardoor een fiscale aftrek zou worden

01.74 Bart Tommelein (VLD): Pour stimuler l'emploi et les investissements dans la recherche et le développement, nous prendrons dans le courant de 2005 des mesures telles que prévoir un traitement fiscal privilégié en faveur du travail en équipes. En 2005, la Cour des comptes évaluera les effets budgétaires de la loi du 24 décembre 2002.

Si la réforme de l'impôt des sociétés porte ses fruits, le gouvernement est disposé à relever le plafond des investissements exonérés d'impôts des PME.

Par ailleurs, l'effort de simplification de l'actuel système de réserve d'investissement se poursuit. L'on continue de rechercher des possibilités, pour les particuliers, d'investir des capitaux dans des PME qui

toegelaten die gelijk is aan het percentage van het eigen vermogen. Hierdoor zou de verschillende fiscale behandeling tussen intresten en dividenden grotendeels kunnen worden weggewerkt.

Teneinde voor de belastingplichtigen meer rechtszekerheid te waarborgen en het investeringsklimaat in België te verbeteren, werd in de loop van 2004 binnen de FOD Financiën een nieuwe dienst Voorafgaande Beslissingen in Fiscale Zaken opgericht. Vanaf volgend jaar zal de nieuwe dienst de nodige effectieven krijgen om de bestaande achterstand weg te werken en binnen een korter tijdsbestek beslissingen te nemen, onverminderd de verdere uitwerking van in het regeerakkoord van 12 juli 2003 opgenomen antifraudemaatregelen en andere ondertussen opgestarte punctuele initiatieven. Ik denk bijvoorbeeld aan de optimalisering van de werking van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring, de actieve betrokkenheid van de fiscale administratie bij de aanpak van illegale arbeid en de sociale fraude en meer algemeen bij de implementatie van de kadernota Integrale Veiligheid. Ook in 2005 zal de strijd tegen de fiscale fraude worden opgedreven.

Deze inspanningen betekenen voor de begroting 2005 een meeropbrengst van 325 miljoen euro.

De voorgestelde maatregelen op het vlak van de schuldcompensatie passen in het kader van de maatregelen, bestemd om de fiscale achterstand te doen verdwijnen. Ze vormen bovendien een eerste stap in de richting van een voorstel dat reeds lang door de VLD werd gelanceerd en dat erin bestaat een soort enige rekening per belastingplichtige te creëren, waarin alle schulden en vorderingen van de belastingplichtige tegenover de fiscus met mekaar worden gecompenseerd.

Ten slotte is afgelopen week ook gebleken dat de eenmalige bevrijdende aangifte de schatkist op datum van 15 december 2004 reeds 100,74 miljoen euro aan boete-inkomsten heeft opgebracht. De EBA zit dan ook duidelijk in een stroomversnelling. De financiële instellingen en de thesaurie hebben tot nu meer dan 4.730 dossiers afgesloten, wat een stijging betekent van 125% ten opzichte van 1 oktober. Er werd al meer dan 1,12 miljard euro gerealiseerd via de EBA. Er kan dan ook nog bezwaarlijk worden gesproken, zoals de oppositie graag doet, van een mislukking. Een aantal leden doet dit zeer graag uitschijnen, daar heb ik net al op gealludeerd. Vergeet niet dat er ook nog dossiers kunnen ingediend worden tot 31 december 2004 en dat men tijd krijgt tot 15 januari 2005 om de boete te betalen. Voor ons is elke frank die via deze EBA is binnengekomen een pluspunt: dat is geld dat opnieuw in de economie kan geïnvesteerd worden en dat anders in het buitenland zou gebleven zijn, mijnheer Goyvaerts.

01.75 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): ...

01.76 Bart Tommelein (VLD): Daar gaat het niet over! Ik zeg u dat elke euro belangrijk is, die terugkomt naar onze economie!

Collega's, ik zou mijn uiteenzetting willen afronden met een korte vooruitblik op het komende begrotingsjaar. Door het boeken van eenmalige opbrengsten tijdens een uitzonderlijk lange periode van

peuvent bénéficier du taux réduit et qui sont entièrement détenues par des personnes physiques.

Nous voulons également permettre la déductibilité fiscale du capital à risque et supprimer la différence de traitement fiscal entre les intérêts et les dividendes. Un nouveau Service des décisions anticipées en matière fiscale a été constitué au SPF Finances. Il aidera à résorber plus vite le retard. Tout ceci, ainsi que l'optimisation du Service des saisies et confiscations et l'intensification de la lutte contre le travail illégal et la fraude sociale, doit rapporter 325 millions d'euros de revenus supplémentaires.

Les mesures proposées en matière de compensation des dettes s'inscrivent également dans le cadre de la lutte qui est menée pour résorber le retard. Elles constituent un premier pas dans la voie d'une ancienne proposition du VLD, à savoir celle du compte unique par contribuable.

Ces dernières semaines, l'afflux des dossiers de DLU s'est véritablement accéléré. Quelque 4.730 dossiers ont déjà été introduits et plus d'un milliard d'euros a déjà été régularisé. Il ne s'agit dès lors en aucun cas d'un échec. Chaque centime d'euro qui est rapatrié par le biais de la DLU constitue une bouffée d'oxygène supplémentaire pour notre économie.

01.76 Bart Tommelein (VLD): Grâce à des recettes uniques, nous sommes parvenus à maintenir le budget en équilibre tout en préservant la confiance des consommateurs et des

laagconjunctuur, zijn we er in ons land in geslaagd het evenwicht te behouden zonder het vertrouwen van consumenten en bedrijven aan te tasten. Dat dit een zeer verstandige keuze was, bleek uit onze economische groei die dubbel zo hoog ligt als het Europees gemiddelde en die gestuurd wordt door een hogere binnenlandse vraag. Voor de liberale fractie komt het er nu op aan vanaf volgend jaar begrotingen af te leveren – de heer Annemans is natuurlijk weg – die ook structureel in evenwicht zijn en die perspectieven bieden...

01.77 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): ...

01.78 Bart Tommelein (VLD): U luistert niet, mijnheer Goyvaerts. U hoort maar de helft van de zinnen die ik uitspreek. Dat is het spijtige. U luistert altijd zo goed, zegt u, naar de bevolking, maar u luistert niet. De heer Annemans wil wel dialogeren, wil discussie, maar u luistert alleen maar naar uzelf en niet naar iemand anders. Dat is het probleem.

...en die perspectieven bieden om geleidelijk overschotten op te bouwen. Nu we voor 2004 volledig op koers zitten, blijft de doelstelling uit het jongste stabiliteitsprogramma om tegen 2007 een overschot van 0,3% van het bbp op te bouwen, binnen bereik.

Het is zelfs niet uitgesloten, tot spijt van wie het benijdt, dat deze doelstelling al vroeger zal worden gerealiseerd. Deze overschotten moeten de schuldgraad voldoende snel afbouwen zodat budgettaire ruimte vrijkomt voor het opvangen van de kosten van de vergrijzing.

Collega's, ook van de meerderheid, wij moeten voor 2005 en de komende jaren echter nog veel ambitieuzer zijn dan dat. Het vergrijzingsdebat mag voor ons niet worden verengd tot een loutere budgettaire discussie. Fundamenteel is de uitbouw van een brede, gezonde financiële basis voor toekomstige uitgaven en dat door het opkrikken van de activiteitsgraad van onze bevolking. Wij willen de regering verder aansporen om de economische heropleving aan te grijpen om meer jobs te creëren en ons huidige eindeloopbaanstelsel te hervormen.

Wij kunnen vanuit onze fractie niet genoeg beklemtonen dat de situatie op de Belgische arbeidsmarkt bijzonder ernstig is en dat er dringend structurele maatregelen moeten worden genomen. De Belgische werkgelegenheidsgraad bedroeg vorig jaar amper 59,9%, terwijl die in Europa 64,3% bedroeg. Bij de 15 tot 25-jarigen was dat amper 29,4%, bij de 55-plussers amper 27%. De Belgische score is op drie landen na de laagste van Europa. Vooral bij de 55-plussers kampen we met een enorm probleem. Als ik daarnet op de radio hoor dat men op pensioen wil gaan op 57 of 58 jaar, dan houd ik mijn hart vast. Amper 1 op 4 werkt nog, tegenover 4 op 10 in Europa. De gemiddelde uittredingsleeftijd bedraagt 57 jaar bij ons. In Europa is dat 60 jaar en in de Scandinavische landen zelfs 62 jaar.

De regering probeert een genuanceerd antwoord te bieden op de complexe uitdagingen die ons te wachten staan voor het opkrikken van de activiteitsgraad van oudere werknemers, zonder daarbij afbreuk te doen aan de rechten van de huidige bruggepensioneerden of zonder de wettelijke pensioenleeftijd in vraag te stellen.

Het vooropgestelde pakket maatregelen bevat elementen die wij als

entreprises. Il s'agit d'une belle prestation à l'échelle européenne. La pertinence de ce choix est prouvée par l'augmentation de la demande intérieure. L'an prochain, nous devons tendre vers un excédent structurel.

01.78 Bart Tommelein (VLD): Etant donné que nous avons réussi à maintenir le cap de l'équilibre budgétaire cette année, un excédent structurel de 0,3% en 2007 est réalisable; il est même possible que nous y parvenions plus tôt. L'endettement va ainsi diminuer suffisamment pour compenser les coûts du vieillissement.

Mais le vieillissement de la société ne peut pas être abordé uniquement sous l'angle budgétaire. Nous devons jeter des bases financières solides pour les dépenses futures en relevant le taux d'activité. Nous devons mettre le redressement économique à profit pour créer davantage d'emplois et réformer notre système de fin de carrière. La situation de notre marché du travail est très préoccupante. Dans notre pays, le taux d'emploi atteignait l'an passé 59%; à peine 27% des personnes de plus de 55 ans sont encore dans la vie active. La Belgique se retrouve ainsi à la queue du peloton européen. Chez nous, l'âge moyen de la retraite est de 57 ans; la moyenne européenne est de 60 ans et dans les pays scandinaves, elle est même de 62 ans! Le gouvernement essaie de résoudre la problématique de fin de carrière sans toucher à l'âge légal de la pension ou pénaliser ceux qui ont déjà été admis au bénéfice de la prépension, et cela en réduisant les coûts salariaux, en introduisant le bonus crédit d'emploi pour les personnes âgées, en développant l'épargne-temps et en renforçant la disponibilité des personnes

liberalen graag verder zouden ontwikkeld zien. Wij denken hierbij vooral aan verdere loonkostenverlagingen en werkboni voor ouderen, de ontwikkeling van tijdsparen en de beschikbaarheid van ouderen op de arbeidsmarkt. In alle eerlijkheid zou het voor ons, net zoals voor vele anderen, allemaal wat sneller moeten gaan en ingrijpender moeten zijn, maar er wordt nu eenmaal de begrijpelijke keuze gemaakt om het te realiseren in overleg met de sociale partners.

Ik wil mijn betoog namens mijn fractie dan ook afsluiten met een oproep aan werkgevers en vakbonden om een evenwichtig interprofessioneel akkoord te sluiten, een akkoord dat erop gericht is door een gezonde mix van koopkracht en flexibiliteit het potentieel van onze economische groei te verstevigen.

01.79 Thierry Giet (PS): Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, chers collègues, notre débat sur les budgets 2005 et sur les notes de politique générale des différents départements, qui disent les orientations politiques qui présideront à l'exécution de ces budgets, est - je le pense - particulièrement important aujourd'hui.

Un budget, c'est une politique. Il faut donc l'apprécier, en débattre, l'approuver. Mais aucun débat sur une politique à venir n'isole du présent. Il prend place dans un contexte, il s'inscrit dans une actualité.

L'actualité aujourd'hui, c'est une société problématique; c'est un pays prospère, disent certains rapports, dans lequel beaucoup de gens vivent mal; c'est une société où les méfiances réciproques s'expriment de plus en plus violemment; ce sont des travailleurs qui manifestent parce qu'ils sont inquiets; c'est la bourse qui permet de dégager des bénéfices énormes cette année; c'est en même temps l'affirmation par certains que des moyens nouveaux doivent être offerts aux entreprises pour garantir leur compétitivité, et que ces moyens doivent venir des travailleurs eux-mêmes; c'est l'impression que la dynamique consensuelle qui a présidé au développement de notre économie et qui a permis un partage négocié des fruits de la croissance, se fragmente peu à peu.

L'actualité n'est pas nécessairement agréable. C'est sans doute pour cette raison que nous faisons de la politique, que nous essayons de construire un projet qui, nécessairement, doit être collectif, un projet qui ne peut se contenter d'affirmer ou de poursuivre un intérêt particulier; construire un projet, ce n'est pas mener une guerre de tranchées.

Je dis ceci pour débiter mon intervention parce que l'actualité du jour, c'est aussi la déclaration que le premier ministre a adressée au pays. Je veux, personnellement et au nom de mon groupe, m'en réjouir. La démarche étonnera peut-être certains mais je voudrais brièvement et positivement la saluer.

Le premier ministre rappelle des chantiers dont nous avons déjà eu l'occasion de débattre longuement mais qu'il est bon de faire savoir parce qu'ils traduisent une ambition. Il aurait pu, sans doute, en rappeler d'autres dont nous débattons précisément cet après-midi et cette semaine, mais je dis sincèrement que si la détermination du premier ministre est celle qu'il adresse à la Nation, je ne doute pas qu'il les portera et les défendra en temps voulu.

âgées sur le marché du travail.

Pour nous, on peut procéder plus rapidement et plus radicalement mais il faut respecter la concertation entre les interlocuteurs sociaux. Je profite donc de l'occasion pour appeler les employeurs et les syndicats à conclure un accord équilibré qui serait une saine combinaison de pouvoir d'achat et de flexibilité.

01.79 Thierry Giet (PS): Onze bespreking van de begrotingen 2005 en de algemene beleidsnota's van de departementen is precies nu van groot belang.

Een begroting is de verwerkelijking van een beleid dat moet beoordeeld, besproken en goedgekeurd worden. Een debat over de toekomst kan niet los van het heden worden gevoerd. Het debat wordt steeds in een bepaalde context gevoerd. Voor ons is dat vandaag een maatschappij die in een crisis verkeert: een welvarend land waar echter velen een triest bestaan leiden; een maatschappij waar de verzuring opgang maakt; werkgevers die zich zorgen maken maar een beurs die enorme winsten binnenrijft; het concept dat de werknemers zich moeten opofferen voor de bedrijven. In een woord, er ontstaat een klimaat waarin het overlegmodel dat aan de wieg van onze economische ontwikkeling stond en dat de vruchten van de welvaart via onderhandelingen verdeelt, op springen staat.

Het voeren van een beleid houdt in dat men moet trachten een gezamenlijk project op te zetten, en niet dat men een particulier belang wil veilig stellen of nastreven, of nog een stellingenoorlog wil voeren. Ik zeg dit omdat de verklaring van de eerste minister - wat volgens mij een goed initiatief is - ook tot de

Et par-delà les projets, je me désole également de certaines dérives dans la manière de faire de la politique, de défendre ses idées. Que le premier ministre soit le garant d'un dialogue respectueux, d'une écoute réciproque, d'un respect mutuel et d'une loyauté par rapport aux engagements collectifs est, pour nous, essentiel dans la confiance que nous lui accordons.

J'en viens, dans le contexte que j'ai rappelé, à la question qui nous préoccupe. Je ne rentrerai pas dans le détail du budget pour me réjouir plus particulièrement de l'un ou l'autre engagement. La discussion sur chaque département suivra notre débat général.

Je voudrais maintenant faire quelques affirmations politiques par rapport à la voie que nous poursuivons et soulever aussi quelques questions.

Pour commencer, je ferai de brèves remarques sur la méthode.

Il n'est plus ici question de majorité ou d'opposition mais il est question du rôle et du métier de chacun. Le parlement doit pouvoir faire le sien correctement.

Je comprends le malaise de certains devant des notes de politique générale qui sont communiquées lorsque les débats sont quasiment clos ou devant l'énorme charge que représente l'examen, en un temps très bref, d'une loi-programme dont, à l'évidence, certains chapitres auraient pu faire l'objet de projets séparés.

Ce que je dis, monsieur le vice-premier ministre, ne remet pas nécessairement en cause la qualité des projets, ni certainement leur importance. La crédibilité et donc la légitimité du travail accompli nécessitent pour l'avenir une autre méthode.

L'urgence n'est pas d'office source d'erreurs. Mais elle suscite toujours la crispation et les malentendus, y compris entre ceux qui partagent le même projet. C'est donc le rôle du premier ministre et sans doute le vôtre aussi, monsieur le vice-premier ministre, d'exiger plus à l'avenir des ministres à ce propos, ne serait-ce que pour garantir l'apaisement.

Je ferai encore une dernière remarque sur la méthode pour souligner l'importance de la volonté de cohérence. J'illustre celle-ci par un exemple et son choix n'a rien de partisan. Je suis persuadé que l'on en trouverait d'autres en sens opposé. L'exemple que je vais vous citer n'est pas non plus une critique que j'adresse, parce que chaque ministre doit assurer, à un moment donné dans un gouvernement, sa part de responsabilité et garantir avec les autres le respect de la cohérence.

Mais mon exemple, ainsi que d'autres que l'on trouvera peut-être ailleurs me laissent croire qu'il est bon que le premier ministre rappelle à tous certaines règles. J'ai été étonné de lire dans l'introduction de la note de politique générale du ministre de l'Economie, l'affirmation abrupte que "la croissance économique et l'augmentation de l'emploi résultent d'une flexibilité accrue et d'une modération salariale".

Cela se discute, bien sûr. Les partenaires sociaux en discutent. Nous

actualiteit van de dag behoort.

Hij heeft gesproken over de projecten die op stapel staan en die wij reeds besproken hebben, maar waar toch de aandacht op gevestigd moet worden omdat ze uiting geven aan een bepaald streven. Als hij echt pal achter zijn boodschap aan onze landgenoten staat, ben ik ervan overtuigd dat hij ook de andere dossiers op het gepaste moment zal verdedigen.

Afgezien van de projecten betreur ik bepaalde uitwassen in de politiek. Het vertrouwen dat we de eerste minister schenken hangt in grote mate af van het feit dat hij kan instaan voor overleg, luisterbereidheid, respect voor en loyaliteit ten aanzien van de verbintenissen die we samen hebben aangegaan.

Nu zal ik het hebben over het probleem dat ons bezighoudt. Ik zal de begroting niet in detail bespreken. De gedetailleerde bespreking volgt immers op de algemene.

Ik zou een paar politieke verklaringen over de werkwijze willen afleggen en enkele kwesties willen toelichten, waaronder een kritiek op de gevolgde methode. In dit verband moet het Parlement zijn rol correct kunnen vervullen.

Daarom begrijp ik het onbehagen als men algemene beleidsnota's meegedeeld krijgt wanneer de besprekingen bijna rond zijn, of als men een programmawet voorgeschoteld krijgt, waarvan bepaalde hoofdstukken aparte wetten hadden kunnen zijn. De geloofwaardigheid, de legitimiteit van het werk vereisen in de toekomst een andere methode.

Hoogdringendheid is niet altijd een bron van vergissingen, maar zorgt voor irritatie en misverstanden. Het is de rol van de eerste minister om in dit verband beter werk van zijn ministers te eisen.

pouvons en discuter aussi s'il le faut. Mais je ne crois pas que ce soit là, la position du gouvernement. L'affirmation est sans effet sur la politique du gouvernement mais, en la matière et à cette occasion surtout, une certaine prudence s'impose pour garantir la qualité d'un projet commun.

Je dis cela parce que je veux rappeler, en continuant par des remarques plus spécifiques sur le budget, ce que j'ai dit lors du débat d'octobre sur la note de politique fédérale et sur le cadre budgétaire global. Je considère et je le dis au nom de mon groupe, que les budgets qui nous sont soumis sont bons et équilibrés. Ils sont, par ailleurs, dans un contexte économique mais aussi social délicat, créatifs sur plus d'un plan.

Je ne veux pas dire qu'ils ne seraient que le résultat acceptable d'un habile compromis. Je veux parler de leur cohérence et du fait qu'ils affirment un projet que nous assumons totalement. L'équilibre, c'est la capacité de mettre en œuvre l'ensemble du projet. Il n'y a pas, dans ces budgets, l'une ou l'autre chose que nous assumerions moins que d'autres.

Je vous le dis clairement pour lever toute suspicion, la cohérence à laquelle le premier ministre appelle, nous l'assumons pleinement. Cela n'empêche évidemment pas les questions, celles que les mouvements constants de l'actualité suscitent.

Il y a une première interrogation sur la norme de croissance économique retenue pour projeter certains résultats. Il semble, d'après certains analystes que la croissance ralentira et sera moins importante que prévu. Je suis évidemment d'accord pour dire qu'il ne faut pas changer d'orientation tous les jours en fonction de prévisions qui ne sont pas toujours pertinentes, qu'il est préférable de s'en tenir à une balise claire et d'évaluer la réalisation de l'objectif, quitte à le corriger.

La question est néanmoins posée et en appelle une autre. Avez-vous à cet égard déjà envisagé les voies que pourraient prendre les corrections à votre projet, en cas de ralentissement important de la croissance?

On dit aussi que l'intérêt à long terme diminuera fortement. Nonobstant les questions de dynamique économique, cela pourrait-il avoir un effet positif sur le budget, sur nos charges d'intérêt? Dans ce cas, quelle pourrait être la réorientation de ces montants?

Je pose ces questions sans être assuré qu'une réponse soit possible aujourd'hui. Mais la gestion de certains risques est à mon avis importante.

Il en est de même pour les contributions espérées des entités fédérées, pour se conformer aux exigences du pacte de stabilité. J'ai dit, lors de la déclaration de politique fédérale, que nous pouvions en faire le pari avec vous, mais qu'il y avait des chances qu'il ne se concrétise pas. Là aussi, il faut peut-être penser maintenant à ce qui pourrait devenir un problème de financement de nos dépenses.

Autre question importante, le budget des soins de santé. On sait, et on l'a déjà vu, que les risques de dérapage existent malgré les efforts

Een laatste opmerking over het streven naar meer samenhang in dit verband.

Zo las ik tot mijn verbazing in de inleiding tot de algemene beleidsnota van de minister van Economie de enigszins directe bewering dat de economische groei en de toename van de werkgelegenheid voortvloeien uit een grotere flexibiliteit en een loonmatiging. Ik denk niet dat die bewoordingen het standpunt van de regering vertolken.

Ik meen, en ik zeg dit namens mijn fractie, dat de begrotingen die ons worden voorgelegd, goed, evenwichtig en creatief zijn. Als ik zeg "creatief", dan heb ik het over hun samenhang. Zij bevatten geen elementen die wij minder dan andere zouden aanvaarden.

Dat neemt niet weg dat er vragen rijzen. Heeft u in dat verband al nagedacht over de mogelijkheden om uw ontwerp aan te passen indien de groei aanzienlijk vertraagt? Men zegt tevens dat de rente op lange termijn sterk zal dalen. Zou dat een positieve weerslag op de begroting en onze rentelasten kunnen hebben? Ook het beheer van bepaalde risico's is mijns inziens van belang. Hetzelfde geldt voor de verwachte bijdragen die de deelgebieden zullen leveren teneinde aan de eisen van het stabiliteitspact te voldoen.

Een andere belangrijke kwestie: de begroting voor gezondheidszorg. Er bestaat een gevaar voor ontsparing van die begroting, in weerwil van de grote inspanningen die ter zake al werden geleverd. De sterke toename van bepaalde uitgaven heeft trouwens niets te maken met het gevoerde regeringsbeleid. Ik zou willen dat u zou bevestigen dat de in de begroting aangekondigde prognoses wel degelijk zullen gepaard gaan met nieuwe

importants déjà consentis. La gestion de cette politique par le gouvernement n'est d'ailleurs pas en cause dans l'explosion de certaines dépenses, mais il faut agir. A cet égard, je voudrais que le gouvernement puisse confirmer que les perspectives annoncées dans le budget seront bien encadrées par de nouvelles mesures, le projet de loi-programme Santé à venir, autour de quelques objectifs clairs:

1. Responsabiliser l'ensemble des acteurs.
2. Lutter efficacement contre les variations de coûts et de dépenses injustifiées, de manière à pouvoir clairement gérer et assumer la variation des pratiques là où elle se justifie, et à pouvoir clore le faux débat sur de prétendus transferts régionaux ou sous-régionaux problématiques. Il y va de la protection d'un système de solidarité interpersonnel essentiel dans notre projet.
3. Préserver l'accessibilité maximale des soins de santé pour tous.

Je m'en tiendrai à ces deux questions essentielles dans ce débat général sur la bonne maîtrise de nos voies et moyens et sur la bonne maîtrise d'une politique de soins de santé pour tous.

D'autres dans mon groupe rappelleront des questions importantes comme la bonne perception des recettes et la lutte contre la fraude fiscale ou la créativité de certaines mesures qui doivent être bien encadrées politiquement pour éviter toute dérive. Je pense, par exemple, au partenariat public/privé en matière de grandes infrastructures de la SNCB.

Mais, quoi qu'il en soit, il faut poser des balises ou les rappeler sur l'un ou l'autre projet et prévoir des réponses à apporter à l'une ou l'autre question. Nous devons peut-être construire ces réponses ensemble. Je veux déjà vous dire que c'est avec détermination mais aussi avec conviction que nous pouvons soutenir votre budget.

01.80 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij de voorbereiding van mijn uiteenzetting in het kader van de algemene bespreking van de begroting was ik aanvankelijk van plan het kort en bondig te houden. Ik vond dat de begroting van 2005 er in zijn kerstverpakking nogal aantrekkelijk uitzag. Naarmate ik echter aan die kerstverpakking begon te prutsen en de randvoorwaarden van deze begroting begon te analyseren, kwam ik meer en meer tot het besluit dat die begroting in feite een lege doos is.

Als we de begroting 2005 even tegen het licht houden en kijken naar de sociaal-economische realiteit kunnen wij op zijn minst een aantal bedenkingen formuleren bij wijze van kerstboodschap. Wie de huidige economische toestand wat nader bekijkt, moet mijns inziens toch enige terughoudendheid aan de dag leggen. De toestand in de praktijk is van die aard dat ik betwijfel of er voor de ondernemers in 2005 een noemenswaardige verandering zal komen in het economisch klimaat.

Ongeveer 7.760 ondernemingen zullen het voorbije jaar het faillissement hebben aangevraagd. Dat is meer dan de vorige jaren en dus opnieuw een recordcijfer. Ik heb de historiek van de voorbije jaren nog even erop nagekeken. In 2000 waren er 6.767 faillissementen, in 2001 waren er dat 6.954, in 2002 waren het er 7.230 en in 2003 telde men er 7.629. In 2004, en dat is dan nog een

maatregelen en dat het toekomstige ontwerp van programmawet met betrekking tot de gezondheid zal uitgaan van enkele duidelijke doelstellingen: de responsabilisering van alle actoren; de strijd tegen de uiteenlopende kosten en de onrechtmatige uitgaven zodat het vals debat over de vermeende regionale of subregionale transfers kan worden gesloten en de vrijwaring van een zo ruim mogelijke toegang tot de gezondheidszorg voor allen.

Andere leden van mijn fractie zullen wijzen op enkele belangrijke kwesties, zoals een correcte inning van de inkomsten en de strijd tegen de fiscale fraude. Ik wil u hoe dan ook nu al zeggen dat wij uw begroting met volle overtuiging zullen steunen.

01.80 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Initialement, ce budget s'annonçait prometteur. Ensuite, il s'est toutefois avéré ne représenter qu'une boîte vide. L'analyse de la réalité socio-économique n'augure en effet pas grand-chose de bon pour les entreprises en 2005.

Ainsi, le nombre de faillites a constamment augmenté depuis 2000. On a dénombré 6.767 faillites en 2000, 6.954 en 2001, 7.230 en 2002, 7.629 en 2003 et environ 7.760 en 2004.

De plus, 9% des entreprises seulement envisagent d'engager du personnel supplémentaire en 2005. Les entrepreneurs flamands se montrent d'ailleurs légèrement plus optimistes que leurs collègues wallons ou bruxellois. Le secteur de l'exportation affiche

schatting, zullen er nagenoeg 7.760 faillissementen en bedrijfssluitingen zijn geweest. Dit is niet echt iets om vrolijk van te worden. Bijgevolg verklaren deze cijfers waarom het ondernemersvertrouwen in dit land op zo'n laag pitje blijft. Dat tonen bovendien ook de cijfers van de Nationale Bank aan.

Ondertussen blijkt uit de bevraging van 755 werkgevers dat vier op vijf bedrijfsleiders niet van plan zijn de komende maanden over te gaan tot bijkomende aanwervingen en bijgevolg zijn de wijzigingen in hun personeelsbestand uiterst klein. Slechts 9% van de bedrijfsleiders is van plan opnieuw mensen in dienst te nemen. Daarbij moet eerlijkheidshalve worden gezegd dat de Vlaamse werkgevers toch iets optimistischer zijn dan hun collega's uit Wallonië en Brussel. Dat zal ongetwijfeld wel zijn redenen hebben. De Nationale Bank geeft ook een verklaring voor de slechte exportprestaties, met name de hoge loonkosten en de rigide arbeidsmarkt.

Wanneer de boodschap echter voldoende wordt herhaald, dringt ze vroeg of laat misschien ten gronde door bij de regering.

Collega's, in zo'n sociaal-economisch klimaat kunnen we ons afvragen in welke mate de doelstelling van de huidige regering om in vier jaar tijd 200.000 jobs te creëren, wel realistisch is. Volgens de prognoses van de Nationale Bank van België, een onverdachte bron terzake, zouden er in 2004 en 2005 bijna 63.000 jobs bijkomen. Echter, in werkelijkheid gingen er in 2003 en 2004 in totaal al 27.000 banen verloren. Bovendien, als ik mij niet vergis, heeft de minister van Begroting dat ook met zoveel woorden gezegd tijdens de bespreking van de begroting in de commissie. Het creëren van jobs maakt volgens hem het verschil tussen een begroting in evenwicht en een begroting met een overschot. Dat is natuurlijk een waarheid als een koe. Niemand in de zaal durft daaraan te twijfelen.

Collega's, alleen moeten we dan eens kijken wat de huidige en de vorige regering op het vlak van jobs hebben gepresteerd. Hoe geloofwaardig is de huidige regering, wanneer we de cijfers van de werkgelegenheidsgraad nader bekijken? In 2000 bedroeg de werkgelegenheidsgraad in ons land 60,1%. In 2003 is hij al gedaald tot 59,6%. Dat is een daling met 0,5%, terwijl het Europese gemiddelde over diezelfde periode is gestegen met 1,1%.

Ook in vergelijking met de ons omringende landen scoort ons land slechter op het vlak van de werkgelegenheidsgraad. Nederland heeft een werkgelegenheidsgraad van ongeveer 74%. Frankrijk heeft een werkgelegenheidsgraad van ongeveer 63%. Duitsland heeft een werkgelegenheidsgraad van ongeveer 66%. Bovendien stellen we vast dat binnen de Europese Unie van vijftien de werkgelegenheidsgraad tussen 1999 en 2003 continu is gestegen van 63,2% naar 64,3%.

Collega's, het minste wat we kunnen zeggen, is dat de huidige maar ook de voorgaande regering het inzake de werkgelegenheidsgraad slechter doet dan het Europese gemiddelde en bovendien zelf niet veel vooruitgang heeft geboekt in haar strategie om tegen 2030 te eindigen op het welbepaalde getal van 68,5%.

Conclusie: voor de huidige regering is er nog heel wat werk aan de winkel om haar doelstelling van 200.000 nieuwe jobs tegen 2007 te

également des mauvais résultats, principalement en raison des coûts salariaux élevés et du marché du travail rigide. L'annonce par le gouvernement violet de la création de 200.000 nouveaux emplois n'était donc pas réaliste. Selon la Banque nationale, 63.000 emplois seront effectivement créés en 2004 et en 2005, mais, entre-temps, 27.000 emplois ont déjà été perdus en 2003 et en 2004.

En 2000, le taux d'emploi était de 60,1% et en 2003, il n'était plus que de 59,6%. Une tendance à la baisse s'est donc amorcée alors que le reste de l'Europe a enregistré une croissance moyenne de 1,1%. Nous sommes aussi moins performants que nos voisins puisqu'en matière de taux d'emploi, les Pays-Bas réalisent un score de 74%, la France atteint les 63% et l'Allemagne enregistre un taux de 66%. De 1999 à 2003, on a même enregistré au sein de l'UE une augmentation constante de l'emploi de 63,2% à 64,3%.

Un autre péril est la pression fiscale qui ne diminue décidément pas. En 2003, elle se chiffrait à 45,7% du produit intérieur brut ; en 2004, elle est de 46%. Notre pays reste donc un champion de la pression fiscale. En outre, entre 2003 et 2004, toute une série de nouvelles augmentations d'impôts ont été instaurées. En matière d'impôt des personnes physiques, une circulaire contenant une formule de calcul qui ne tenait plus compte du quotient conjugal ni des tranches d'imposition a fait couler beaucoup d'encre. Entre-temps, les dépenses dans le secteur des soins de santé ne cessent d'augmenter. C'est la raison pour laquelle le gouvernement a dû recourir à tous les expédients pour trouver de l'argent, par exemple en grignotant le précompte mobilier sur les livrets d'épargne et en transférant les créances fiscales aux banques.

Le budget de 2005 prévoit 300

realiseren en de toenemende kosten van de vergrijzing in de komende jaren op een structurele manier aan te pakken.

Een ander heikel punt blijft natuurlijk de belastingdruk. Collega's, alle new speak en regeringsretoriek ten spijt moeten wij vaststellen dat de fiscale druk niet daalt. Wanneer we de recente cijfers van de Europese Commissie nader onder de loep nemen, kunnen we alleen maar vaststellen dat de fiscale druk in 2004 is gestegen. In 2003 bedroeg de fiscale druk 45,7% van het bruto binnenlands product. In 2004 zal de druk 46% van het bruto binnenlands product bedragen.

Wat de fiscale druk betreft, blijft dit land bij de koplopers in Europa, en wat de belastingdruk op arbeid betreft, steekt het ook ver boven het Europese gemiddelde uit. Op zich is dat natuurlijk geen nieuw gegeven voor ons. Net zoals in 2003 en 2004, zal er in 2005 een hele reeks nieuwe lasten worden ingevoerd. Die lasten blijven de effecten van het liberale stokpaardje bij uitstek, met name de belastingverlaging, uithollen.

De recente discussie over de omzendbrief met de sleutelformule waarbij bij de berekening van de bedrijfsvoorheffing geen rekening mag worden gehouden met de verhoging van de belastingvrije sommen voor gehuwden, noch met de aangepaste fiscale schijven, heeft dat onlangs aangetoond. Daarnaast stellen wij vast dat aan de zijde van de uitgaven van de begroting er een serieus probleem blijft met de ongecontroleerde stijging van de uitgaven in de gezondheidszorg. Hoewel 2004 een scharnierjaar zou worden voor de welvaartsstaat inzake de aanpak van de arbeidsmarkt, het pensioenstelsel en de sociale zekerheid, is het duidelijk dat de kosten van de vergrijzing blijkbaar al aardig doorwegen in de staatskas, zonder dat daartegenover een structureel beleid staat.

Collega's, dat deze regering geld nodig heeft en bovendien naarstig daarnaar op zoek is, blijkt uit het recente proefballonnetje om bijvoorbeeld op spaarboekjes de roerende voorheffing in te houden. Ook de hele constructie rond de verkoop van belastingvorderingen aan de banken toont aan dat de paarse regering achter elke hoek en onder elke steen op zoek is naar centen.

Mijnheer de minister, in de begroting voor 2005 staat 300 miljoen euro ingeschreven voor de uitvoering van de inning van allerlei belastingachterstallen. Laten wij hopen dat dat geen begrotingssluiters was en dat dat ook geen improvisatie wordt, zoals met de fiscale amnestie. Daarvoor was het fenomenale bedrag van 850 miljoen euro ingeschreven op de begroting voor 2004. Op het einde van dit jaar landde men echter ver onder de begrotingsverwachtingen, met name op zo'n 150 miljoen euro.

Collega's, dit is de ultieme en cruciale vraag: heeft de paarse regering, en in zijn vorige gedaante de paars-groene regering, de afgelopen vijf jaar dat zij dit land leidde en bestuurde, de kans gehad op een structurele manier de fiscale druk te verlagen? Het antwoord daarop is klaar en duidelijk ja. Het volstaat naar de daling van de rentelasten op de staatsschuld te kijken. In 1999 bedroegen die rentelasten 7% van het bruto binnenlands product en in 2004 bedragen die 4,9% van het bruto binnenlands product. Voor iemand die nog kan rekenen, betekent dat dat er de voorbije jaren een rentebonus is geweest van 2,1%. Wij stellen echter vast dat die

millions pour le recouvrement de divers arriérés d'impôts. J'espère qu'on n'y place pas les mêmes espoirs que dans l'amnistie fiscale dont le résultat reste loin en deçà des prévisions.

Pourtant, le gouvernement violet et le gouvernement arc-en-ciel avant lui ont eu la possibilité de réduire la pression fiscale. En 1999, la charge d'intérêts sur la dette de l'état se chiffrait encore à 7% du PNB, contre seulement 4,9% en 2003. Au lieu d'affecter ce bonus d'intérêts à la réduction de la dette, on l'a utilisé pour financer toutes sortes de dépenses publiques.

Je doute que le gouvernement réussisse dans les années à venir à réduire la pression fiscale. Ce gouvernement donne d'une main et reprend de l'autre. En 2002, la pression fiscale se chiffrait à 46,5%; des mesures ont été prises pour abaisser la pression de 0,7% mais de nouvelles charges ont également été instaurées à concurrence de 1,1% du PNB. En 2006, il y a eu une baisse de 0,6% mais la mauvaise conjoncture économique s'est soldée par un trou dans le budget. Il a été recouru à des mesures non récurrentes et au tour de passe-passe du fonds des pensions de Belgacom. En 2004, on a certes enregistré des réductions de charges mais, l'imputation se faisant non pas au niveau du précompte professionnel mais à celui de l'enrôlement, la réforme est freinée. En 2004 et en 2005, les impôts indûment payés représentaient 2,5 millions d'euros, tout cela sans intérêts!

rentebonus niet werd aangewend om de fiscale druk terug te laten dalen. Integendeel, die rentebonus werd gebruikt om allerlei overheidsuitgaven te betalen.

Dat blijkt ook uit de cijfers. In 1999 bedroegen de overheidsuitgaven zonder rentelast 43,1% van het bbp. In 2004 zijn ze ondertussen gestegen tot 45,7% van het bbp, dat is dus een stijging met 2,6% en een toename die groter is dan de rentebonus van 2,1%, die men in de afgelopen jaren op basis van de dalende rentelasten heeft gehad.

De cruciale vraag is of deze regering in staat is om in de komende jaren voor een structurele daling van de fiscale druk te zorgen – dat is trouwens een belofte die ze al meerdere malen na elkaar heeft gedaan – zonder een overheidstekort te veroorzaken. Ik heb er zo mijn twijfels over of dit in de volgende jaren van deze legislatuur wel degelijk zal gebeuren.

Deze paarse regering, maar ook de voorgaande paars-groene regering, heeft er de afgelopen jaren haar handelsmerk van gemaakt om datgene wat zij met de ene hand geeft, met de andere hand terug te nemen. Laten wij eens kijken naar het jaar 2002. De fiscale druk bedroeg toen 46,5% en dat was meteen een recordhoogte. In dat jaar werd met de ene hand een pakket maatregelen genomen dat de fiscale druk met 0,7% deed dalen. De andere hand voerde nieuwe lasten in voor 1,1% van het bbp.

In 2003 kenden wij een daling van de fiscale druk met 0,6%, dankzij de belastinghervorming en de verlaging van een aantal sociale lasten. Door een tegenvallende conjunctuur, collega's, ontstond er een gat in de begroting. Toen werd nogmaals de truc van de eenmalige maatregelen bovengehaald. Het hocus-pocus-gedoe rond het Belgacom-pensioenfonds, met een waarde van 5 miljard euro, zorgde ervoor dat de begroting alsnog een klein overschot vertoonde.

Wat 2004 betreft, er zijn een aantal lastenverlagingen doorgevoerd, zoals de verlaging van de belasting op ploegenarbeid. Anderzijds stellen wij vast dat de fiscale hervorming in de feiten wordt afgeremd, omdat de bedragen niet meteen worden uitgekeerd bij de berekening van de bedrijfsvoorheffing, maar pas verrekend worden bij de inkohiering. De belastingplichtige zal daarvan pas kunnen genieten in de jaren 2006 en 2007. Collega's, dit betekent ook dat deze regering kan beschikken over de te veel betaalde belastingen die de belastingplichtigen hebben betaald in de jaren 2004 en 2005. Deze voorfinanciering bedraagt om en bij de 2,5 miljard euro, renteloos. Bijgevolg zou ik van deze regering verwachten dat zij nederig en bij wijze van spreken op haar blote knieën – het is nu toch bijna Kerstmis – de belastingbetaler zou bedanken voor deze met haar teveel betaalde belastingen de regering een renteloze lening toe te staan.

01.81 Minister **Johan Vande Lanotte**: Uw fractieleider heeft net gezegd dat u, bij wijze van spreken, iedere dag duizenden Vlamingen ontmoet. U weet uiteraard wat zij willen en hoe zij leven. Het is dan toch vreemd dat u nooit een gepensioneerde bent tegengekomen, mijnheer Goyvaerts, die zich erover beklagt heeft dat hij moest bijbetalen. Het zou mij verwonderen dat u ooit zo iemand bent tegengekomen. Wat betekent het, als mensen vandaag voortdurend moeten bijbetalen? Het betekent dat zij op dit ogenblik structureel minder betalen dan zij moeten.

01.81 **Johan Vande Lanotte**, ministre: On se plaint ici de ce que l'on perçoit des montants et qu'on ne rembourse que par la suite. Or, c'est tout le contraire: de nombreux contribuables sont amenés à payer des suppléments d'impôts par rapport aux impôts déjà perçus. Cela signifie que,

U hebt het voortdurend over het feit dat mensen te veel betalen en dat de Staat achteraf moet teruggeven. De grootste klacht is net het omgekeerde vandaag. Honderdduizenden mensen krijgen iedere keer op het moment van hun belastingen het bericht dat ze moeten bijbetalen. Waarom? Omdat de Staat op dit moment structureel minder afhoudt dan hij zou moeten. Als u dus zegt dat het gaat om 2,5 miljard teveel, dan zou het goed zijn als u daar eens de ettelijke miljarden aftrekt van wat we eigenlijk structureel te veel doen. Hoe gaan we dat oplossen? Men kan dat niet meer via de voorheffing doen. Wat wij gaan doen is dat vanaf 2005, 2006, 2007 maar vooral 2005 en 2006 de mensen die som niet meer moeten bijleggen, we gaan ze gewoon aftrekken en ze de facto kwietschelden gezien het nieuwe systeem. Als u het hebt over datgene wat te veel wordt afgehouden, dan moet u ook aftrekken wat te weinig is afgetrokken. In globaliteit, mijnheer Goyvaerts, betekent dit dat we onder ons niveau zitten.

structurellement, l'Etat retient trop peu. En imputant le surplus et le déficit, on peut faire en sorte que les gens n'aient plus à payer ce montant.

01.82 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): U verwijst natuurlijk naar de afhoudingen die te weinig gebeuren, voornamelijk op de pensioenen. Ik heb daar maar één advies voor, mijnheer de minister. Dat is dat u uw minister van Financiën bij wijze van spreken aanspoort om zijn werk goed te doen, in die zin dat de fiscus...

01.82 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Si les retraités - parce que c'est de cela que parle le ministre - paient trop peu, le fisc doit mieux faire son travail.

01.83 Minister Johan Vande Lanotte: U bent er dus voor dat we ze verhogen. We moeten dus de gepensioneerden meer doen betalen. Het is het ene of het andere.

01.84 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Neen, laat mij mijn redenering afmaken. De fiscus moet eens leren om, als hij de mensen taxeert, dat op een juiste manier te doen.

01.85 Minister Johan Vande Lanotte: (...) heel goed, om de eenvoudige reden dat het hier over mensen gaat die...

01.86 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Ik weet niet of hij dat niet kan.

01.87 Minister Johan Vande Lanotte: Ik wel.

01.88 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Ik weet niet of hij dat niet kan. Hij moet daar bij wijze van spreken correct in handelen. Als er mensen zijn die ten onrechte te veel betalen, dan is dat verkeerd.

01.89 Minister Johan Vande Lanotte: Neen, het gaat om mensen die te weinig betalen.

01.90 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Als er mensen zijn die te weinig betalen, dan moet men die mensen geen jaren aan het lijntje houden om nadien te zeggen dat men te weinig afgehouden heeft. Dan moet de fiscus correct handelen, ook voor de mensen die in dat scenario vallen. Zo duidelijk is dat. Anders blijft men met een ambiguïteit zitten.

01.91 Minister Johan Vande Lanotte: De gepensioneerden zullen blij zijn. U hebt er daarnet voor gepleit om dit jaar - u moet correct zijn - hun voorheffingen te verhogen.

01.91 Johan Vande Lanotte, ministre: Il y a un instant, votre président de groupe plaidait pour

une augmentation de leur précompte!

01.92 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Wij hebben er niet voor gezorgd, mijnheer de minister, dat daar bij wijze van spreken een gap ontstaan is.

01.93 Minister Johan Vande Lanotte: ... U kunt niet zeggen dat we het dit jaar moeten doen voor de gepensioneerden als u niet akkoord gaat om dit jaar hun belastingen te verhogen.

01.93 Johan Vande Lanotte, ministre: Affirmer que nous prélevons trop et que nous remboursons ensuite est d'ailleurs faux.

01.94 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): U hebt zelf aangegeven dat dit een structureel probleem is, dus ik neem aan dat dit al niet van gisteren was, maar dat u in de afgelopen vijf jaar waarin u het beleid hebt gevoerd en minister van Begroting was daar iets aan kunnen doen hebt. U zwaait of deze regering zwaait altijd met haar belastingverlaging als de grote manitoe...

01.95 Minister Johan Vande Lanotte: Dat is bezig. Ik heb alleen niet de gewoonte om, als we iets niet onmiddellijk kunnen doen, dat te zeggen. Stellen dat we nu te veel afhouden en het pas later teruggeven is niet juist omdat men daarbij voortdurend maar één categorie neemt, namelijk de gehuwden die werken, en er nooit de gehuwden die gepensioneerd zijn bij betreft waar net het omgekeerde bezig is vanaf '88. We hebben de gepensioneerden altijd gezegd dat we dat pas zouden doen als er geld was. Dat geld komt er in 2005-2006. Dat is een eerlijke manier. Wat u zegt over die 2,5 miljard is gewoon inhoudelijk niet juist.

01.95 Johan Vande Lanotte, ministre: Cela n'est effectivement le cas que pour une seule catégorie de contribuables, à savoir les personnes mariées qui travaillent. Pour les retraités, c'est le contraire qui se produit. Affirmer que nous avons 2,5 milliards de plus est dès lors incorrect.

01.96 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): In ieder geval beschikt u wel over dat geld en dat geld komt bij wijze van spreke maar in uitgesteld relais terug. Ondertussen kunt u daarmee beleid voeren. Dat was mijn voornaamste punt van kritiek. U beschikt over een aantal fondsen die bij wijze van spreken langs de achterdeur terug binnenkomen, zonder dat u dat officieel meedeelt. U houdt de mensen voor dat zij minder belastingen betalen.

01.96 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Pourtant, le gouvernement dispose bel et bien de cet argent et peut l'utiliser.

La pression fiscale n'a pas faibli. Le remboursement de l'excédent d'impôts versés vient en sus de ce qui est prévu dans le cadre de la réduction d'impôt.

De moraal van het verhaal is natuurlijk dat deze en vorige regering van liberalen en socialisten de fiscale druk zouden doen dalen, terwijl dat volgens mij een onmogelijke opdracht is geworden. Voor iedere normale burger die wat kan rekenen, hoef ik daar geen tekeningetje bij te maken. Wat betreft de teruggave van die eventueel teveel betaalde belastingen, in 2006 en 2007 komen die bovenop hetgeen reeds gepland was om via de belastinghervorming uit te betalen. Ik neem aan dat dat een extra belasting zal vormen op uw begroting?

01.97 Minister Johan Vande Lanotte: Het is het een of het ander: ofwel is er geen belastingverlaging en dan is er geen belasting voor de begroting ofwel is er wel een belastingverlaging. Zoals u het zegt – geen belastingverlaging maar wel een extra belasting voor de begroting – kan geen mens meer volgen.

01.97 Johan Vande Lanotte, ministre: C'est l'un ou l'autre!

01.98 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): U zult natuurlijk moeten uitbetalen, maar wie zegt dat er dan nog geld zal zijn om beleid te voeren en desgevallend maatregelen te nemen. De grote vraag in 2006 en 2007 zal zijn in welke mate u nog beleids marge heeft met

01.98 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): La question est de savoir quelle marge budgétaire subsistera en 2006 et 2007 si ces

een verzwaring van de last op uw begroting met ongeveer 6 miljard euro.

Dat weerhoudt de regering natuurlijk niet om op een "creatieve manier" een hele reeks van indirecte lasten in te voeren. Die lasten zorgen op hun beurt zeker niet voor een verdere daling van de fiscale druk. In 2004 hadden we zo een aantal maatregelen. Ik verwijs daarvoor bijvoorbeeld naar de hogere opcentiemen in de bedrijfsvoorheffing met een geraamde opbrengst van 98 miljoen euro. Ook de verhoging van de bedrijfsvoorheffing op de dienstencheques zorgde voor een opbrengst van 8 miljoen euro. Er was ook een verhoogde taks op de instellingen voor collectieve belegging, de zogenaamde ICB's. Zij zouden 98 miljoen euro meer in de lade van de staatskas moeten brengen. Daarnaast waren er nog hogere accijnzen op rookwaren, benzine en diesel, waarvoor een hogere opbrengst van 28 miljoen euro was ingeschreven.

We mogen ook het kliksysteem voor de prijs van benzine en diesel niet vergeten, waarbij slechts de helft van de prijsdaling aan de pomp wordt doorgerekend. Dat leverde 119 miljoen euro voor benzine en 61 miljoen euro voor diesel op. Dan zwijg ik nog van de meeropbrengsten aan BTW ter waarde van ongeveer 80 miljoen euro die vadertje Staat heeft kunnen innen door de sterke stijging van de olieprijs aan de pomp de afgelopen zes maanden. Daarnaast is er nog de bedrijfsvoorheffing op de loopbaanonderbreking en het tijdskrediet ter waarde van 67 miljoen euro en de bedrijfsvoorheffing op de arbeidsongeschiktheid en het ouderschapsverlof, wat ook goed is voor zo'n 78 miljoen euro. Bij bedrijven die hun jaarverslag laattijdig indienen, wordt een bedrag van 18 miljoen euro opgehaald. Ik begrijp dat dat niet echt een last is, want de bedrijven moeten maar leren hun jaarverslag tijdig in te dienen, maar ondertussen wordt de begroting daar toch niet slechter van.

Last but not least, de Elia-heffing ter waarde van 170 miljoen euro die vanaf 1 mei 2004 retroactief zou worden ingevoerd, een heffing waarover het laatste woord nog niet is gezegd.

Collega's, ik verwijs naar de oprechte uiteenzetting van de heer Lano van vorige week die de effecten van de liberalisering van de elektriciteitsmarkt op ondernemingen nog eens pijnlijk onder de aandacht heeft gebracht. Hij heeft dat gedaan door middel van een tabel met veel cijfers. In deze tabel werd ook het onderscheid gemaakt tussen de regionale kosten en de federale kosten. Ik heb eens de oefening gemaakt om dit in een grafiek te zetten omdat een grafiek meer zegt dan 100 getallen. Ik heb die grafiek op alle banken laten verdelen. Die grafiek toont mooi het verloop aan van de federale bijdragen ten opzichte van de ondernemingen. Voor alle duidelijkheid, de Y-as is een procentuele as waarbij 2001 werd gelijkgesteld aan 100% en alle andere cijfers staan in relatie tot dat getal.

01.99 **Alfons Borginon** (VLD): Mijnheer Goyvaerts, niet om polemisch te zijn, maar als u de heer Lano citeert moet u dat correct doen. De cijfers die u gebruikt zijn inderdaad gebaseerd op de tabel van de heer Lano, maar u moet er wel bij vertellen dat dit een voorbeeld is van één bedrijf in één specifieke sector. Een aantal van de fenomenen die zich daar voordoen, doen zich ook bij andere bedrijven voor, maar niet in dezelfde mate als uit deze tabel zou blijken. Het is een voorbeeld van een bedrijf dat zeer zwaar wordt

montants doivent être payés.

Le gouvernement a introduit toutes sortes de nouvelles charges en 2004, telles que l'augmentation des centimes additionnels au précompte professionnel, l'augmentation du précompte professionnel sur les chèques-services, l'interruption de carrière, l'incapacité de travail et le congé parental, l'augmentation de la taxe sur les organismes de placement collectif, les accises accrues sur le tabac, l'essence et le diesel, le système de cliquets pour l'essence et le diesel, la plus-value résultant du prix élevé du pétrole, les amendes pour le dépôt tardif du rapport annuel et enfin le prélèvement Elia. La semaine dernière, M. Lano a ici attiré l'attention sur les pénibles effets négatifs du prélèvement Elia pour les entreprises.

01.99 **Alfons Borginon** (VLD): Il faut citer M. Lano avec exactitude. Ses chiffres concernaient une entreprise précise dans un secteur précis. Ils ne peuvent être extrapolés.

geraakt door de Elia-heffing, maar niet alle bedrijven worden op dezelfde manier geraakt.

01.100 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Mijnheer Borginon, ik ben het daarmee niet eens. De cijfers die in de tabellen worden vermeld, heb ik geneutraliseerd naar het verbruikte vermogen in megawatt. Of een bedrijf nu 100.000 megawatt/uur of 300.000 megawatt/uur verbruikt, de bijdragen worden uitgedrukt in eurocenten.

01.101 Minister Johan Vande Lanotte: U mag dat absoluut niet doen. De Elia-heffing komt er niet voor bedrijven die op het transmissienetwerk aangesloten zijn. De zeer grote bedrijven kennen Elia niet. Elia wordt niet geheven op bedrijven die rechtstreeks op het transportnet zijn aangesloten, zoals BASF.

01.102 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, als u kijkt naar 2002, 2003, 2004 en 2005 is er telkens één balkje zonder Elia-heffing voor dat specifieke geval. Op die manier blijven de andere gevallen zuiver. Dan blijven de bijdragen die moeten worden betaald voor het nucleair passief, voor het Kyoto-fonds, voor het sociaal fonds en voor de CREG relatief, of dat bedrijf nu 100.000 megawatt/uur of 500.000 megawatt/uur verbruikt. Dat is ook de reden waarom de grafiek in een relatieve schaal is uitgedrukt om niet bedrijfsafhankelijk te zijn.

01.103 Minister Johan Vande Lanotte: Dat is dus het typevoorbeeld hoe men altijd iets slecht kan voorstellen. Ten eerste, er wordt veralgemeend, terwijl het in dit geval niet voor alle bedrijven van toepassing. Ten tweede, er wordt genegeerd dat de programmawet bepaalt dat er voor bedrijven met een convenant een cap is, een maximum dat geleidelijk zal worden bereikt. Mijn derde opmerking betreft de sociale tarieven. Er wordt bepaald dat er een fonds werd opgericht. Vroeger werden de sociale tarieven geregeld door de leverancier. Het is toch ongelooflijk dat men meedoet aan deze demagogie en dat men de sociale tarieven als een extrakost beschouwt. Vroeger moest de leverancier dat betalen. Nu moet hij ze niet meer betalen en komt dit in de plaats. Als de leverancier een beetje correct is, heeft hij dat afgetrokken van zijn prijs. Als hij dat niet gedaan heeft, is het niet de fout van de regering die de liberalisering heeft willen laten begeleiden door sociale tarieven, maar van die leverancier die datgene wat hij niet meer moet leveren, niet aftrekt van zijn prijs. U moet de ware schulden aanduiden.

01.104 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Dat klopt, mijnheer de minister, maar...

01.105 Minister Johan Vande Lanotte: Het is zelfs niet eens waar, want ze hebben ze daarmee verminderd.

01.106 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Wat u zegt, klopt, maar wij hebben eerst en vooral niet gezorgd voor de liberalisering van de

01.100 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Dans les tableaux que j'ai fait distribuer, j'ai neutralisé les chiffres en fonction de la puissance en mégawatts utilisée.

01.101 Johan Vande Lanotte, ministre: Le prélèvement Elia ne s'applique pas aux entreprises raccordées au réseau de transmission. Les grandes entreprises ne sont donc pas soumises à ce prélèvement. Les chiffres ne peuvent donc pas être extrapolés.

01.102 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Pour chaque année, le tableau comprend également des données qui ne tiennent pas compte du prélèvement Elia. Il ne reste donc que les autres montants. Le graphique reproduit donc une échelle relative, pour ne pas dépendre des entreprises.

01.103 Johan Vande Lanotte, ministre: En procédant de la sorte, on peut présenter toutes les mesures négativement. On généralise une mesure qui n'est pas applicable à toutes les entreprises. On ignore en outre que la loi-programme prévoit qu'un montant maximum est fixé pour les cotisations des entreprises ayant conclu une convention. Enfin, considérer les tarifs sociaux comme un coût supplémentaire relève de la démagogie. Avant, le fournisseur devait les payer, ce qui n'est plus le cas à l'heure actuelle. Il peut donc les déduire de la facture.

01.106 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Certes, mais ni

elektriciteitsmarkt. Dat kunt u natuurlijk ook niet de ondernemers verwijten. Zij ontvangen hun elektriciteitsfactuur.

nous ni les entrepreneurs ne sommes responsables de la libéralisation du marché de l'électricité.

01.107 Minister **Johan Vande Lanotte**: En daarbij ontvingen zij ook de factuur voor de sociale tarieven ook. Dat werd gesolidariseerd.

01.107 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Les tarifs sociaux étaient également payés auparavant.

01.108 **Hagen Goyvaerts** (Vlaams Belang): Het Sociaal Fonds zit er in het getal van 2003 wel degelijk bij. We stellen alleen vast dat het toeneemt. Hetzelfde voor de bijdrage voor het Kyotofonds.

01.108 **Hagen Goyvaerts** (Vlaams Belang): Nous constatons que les tarifs sociaux augmentent, tout comme les contributions destinées au fonds Kyoto.

01.109 Minister **Johan Vande Lanotte**: Dat is niet juist. Het Kyotofonds is nieuw. Het Sociaal Fonds werd opgericht en is geleidelijk gegroeid omdat de sociale tarieven geleidelijk verdwijnen. Vroeger zaten de sociale tarieven in de gesolidariseerde prijs. Dat wordt nooit gezegd. Men zegt er niet bij dat een aantal verplichtingen weggevallen zijn. Iedereen zal wel weten dat bijvoorbeeld de sociale tarieven weggevallen zijn en er veel meer inningen gebeuren dan vroeger. Daar is er dus een prijsvermindering. Beweren dat het Sociaal Fonds een prijsverhoging is, is echter correct.

01.109 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Il s'agit d'un nouveau fonds, alors que le fonds social a progressivement pris de l'ampleur parce que les tarifs sociaux sont supprimés. On ne dit pas qu'un certain nombre d'obligations ont été supprimées, mais il n'est pas non plus question d'une augmentation des prix.

01.110 **Hagen Goyvaerts** (Vlaams Belang): In ieder geval, mijnheer de minister, wat er ook van zij, u kunt toch niet ontkennen dat op basis van deze grafiek en zelfs al zou de relatieve schaal zich ietwat kunnen temperen voor 2005, men de kritiek van de ondernemers toch moet begrijpen als zij zeggen dat het stilaan een onbetaalbare factuur wordt, niettegenstaande de belofte van de meeste regeringsleiders in zowel het Vlaamse als het federale Parlement. Zij hebben gezegd dat de vrijmaking van de elektriciteitsmarkt zou zorgen voor een daling van de kostprijs. Ik meen, in alle bescheidenheid, dat deze grafiek het tegendeel aantoon.

01.110 **Hagen Goyvaerts** (Vlaams Belang): Sur la base de ce graphique, on doit comprendre la critique des entrepreneurs. Contrairement à toutes les promesses qui ont été faites, la libéralisation du marché de l'énergie n'a pas entraîné une diminution des prix.

Ik had het dus over de cijfergegevens die de heer Lano vorige week in alle oprechtheid meedeelde en die u in de vorm van een grafiek op een meer visuele manier worden voorgesteld.

Les charges que j'ai énumérées s'élevaient à 845 millions d'euros en 2004. En 2005, elles ne feront qu'augmenter parce qu'il y aura une augmentation des impôts sur les produits financiers, une augmentation des accises sur le tabac ainsi qu'une augmentation de la taxe sur les emballages de boissons. Le gouvernement espère un rapatriement de capitaux placés à l'étranger, lequel a déjà été inscrit comme une recette supplémentaire provenant du précompte mobilier.

De opsomming van lasten die ik zojuist heb gemaakt, was in 2004 goed voor 845 miljoen euro, te betalen door de ondernemers en de burgers. Wat heeft deze regering in petto voor 2005, collega's? Eenzelfde scenario!

Les entrepreneurs et les PME vont être confrontés à une nouvelle taxe sur les émissions de CO2 sur les véhicules d'entreprises, à une augmentation des cotisations des sociétés pour la sécurité sociale

Ik overloop even het lijstje van de kerstcadeaus voor 2005:

- de verhoging van de belastingen op de financiële producten ter waarde van 150 miljoen euro;
- de hogere accijnzen en de prijsverhogingen voor tabak, goed voor 155 miljoen euro;
- de verhoging van de heffing op de drankverpakking, wat aanvankelijk een fiscaal neutrale operatie zou worden, maar ondertussen in feite verworpen is tot een Reynders-taks, goed voor 130 miljoen euro;
- bij het invoeren van de Europese spaarrichtlijn hoopt deze regering op een repatriëring van buitenlands kapitaal en heeft daarvoor alvast 388 miljoen euro ingeschreven als meeropbrengst uit de roerende

voorheffing.

Ook de ondernemers en de KMO's worden niet gespaard. Ze vallen bijgevolg in de prijzen van de lastenverhoging. Wij hebben de nieuwigheid van de CO₂-taks op de bedrijfsvoertuigen, ter waarde van 155 miljoen euro, alsook de vennootschapsbijdrage voor de sociale zekerheid van de zelfstandigen ter waarde van 33 miljoen euro, de hoge heffingen op de voedselveiligheid ter waarde van 33 miljoen en de vervroegde aansluiting aan het sociaal statuut van de meewerkende echtgenoot, goed voor 10,5 miljoen. Die maatregelen zijn samen goed zijn voor 1.021 miljoen of nagenoeg 1 miljard euro en compenseren bovendien nagenoeg het effect van de belastingverlaging voor 2005.

Collega's van de VLD, opnieuw is er geen lastendaling, maar een lastenverschuiving. Opnieuw is er geen daling van de directe en de indirecte belastingen. Collega's van de VLD, opnieuw is er geen daling van de fiscale druk.

Mijnheer de voorzitter, ik rond af. Ik wilde met mijn rede van vandaag het ballonnetje van de lastenverlaging, waarop vooral de liberalen zo prat gaan, toch nog eens doorprikken. Zou het dan toch allemaal kiezersbedrog zijn? Ik weet het niet. In elk geval, de begroting voor 2005, die in een blauwe glanzende kerstverpakking met een knalrode strik onder de kerstboom ligt, is mijns inziens een lege doos. De man en de vrouw buiten het Parlement hebben dat reeds lang begrepen. Mijn bedoeling was alleen om de meerderheidsfracties van liberalen en socialisten nog eens te confronteren met dat kiezersbedrog, een kwestie van hun geweten in de aanloop van de feestdagen nog eens wakker te schudden. Ik dank u voor uw aandacht voor mijn kerstboodschap.

01.111 Jean-Marc Nollet (ECOLO): Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, je vais développer les principaux points à l'origine du refus des écologistes de voter ce budget 2005. Mes collègues auront l'occasion, dans la suite des débats, d'exposer en détail certains sujets plus particuliers en lien avec des thématiques précises.

Vous ne serez pas surpris de me voir commencer par le thème du définitif des entités fédérées, et plus particulièrement des Communautés. Monsieur le vice-premier ministre, vous savez combien nous avons été attentifs à ce que le fédéral puisse consacrer aux Communautés une partie des marges de manœuvre dégagées sous la précédente législature. Aujourd'hui, votre gouvernement décide unilatéralement de faire marche arrière!

En commission, vous nous avez plus ou moins rassurés sur la perspective de diminuer de 200 millions d'euros les marges d'action des entités fédérées, en tout cas pour l'année qui vient. Mais, si l'on vous suit dans votre réflexion, en réalité, si vous acceptez pour cette année, c'est pour mettre davantage de pression sur la négociation pour la période 2006-2011 qui s'ouvrira bientôt! Vous avez d'ailleurs adopté votre programme de stabilité 2005-2008 qui est un véritable entonnoir dans lequel les Régions et Communautés doivent venir se glisser.

Nous avons également évoqué en commission la question de la

des indépendants, à l'augmentation des taxes pour la sécurité alimentaire et à l'adaptation du statut social du conjoint aidant. Ces mesures neutralisent la réduction fiscale de 2005 de sorte que l'on ne peut plus parler que de glissement de charges.

Le budget 2005 n'est donc en fin de compte rien de plus qu'une coquille vide.

01.111 Jean-Marc Nollet (ECOLO): Ecolo zal deze begroting niet goedkeuren.

Eerst en vooral omwille van de definanciering van de Gewesten en Gemeenschappen.

Terwijl de vorige regering erop toezag dat een deel van de budgettaire speelruimte naar de financiering van de Gemeenschappen ging, heeft deze regering eenzijdig beslist om gas terug te nemen door de speelruimte van de deelgebieden met 200 miljoen euro te verminderen, door het Brusselse Gewest de kosten voor de veiligheid van de Europese raden te laten dragen ook al werd het geld daarvoor eerst aan de Europese Unie gevraagd, en vooral door een bijdrage van 13,07% op het vakantiegeld van de ambtenaren te heffen, terwijl de

contribution, un jour ou l'autre, de la Région bruxelloise à la sécurité des Conseils européens. Même si, dans un premier temps, vous avez affirmé que vous tenteriez de trouver l'argent auprès de l'Union européenne, nous savons très bien que le délai nécessaire ne sera pas suffisant et que le principe même de la contribution fera qu'un jour ou l'autre vous vous retournerez vers la Région bruxelloise dans le cadre de l'accord de coopération.

L'élément le plus sensible à propos duquel nous sommes souvent intervenus en commission est le fameux prélèvement de 13,07% sur les pécules de vacances. Monsieur le vice-premier ministre, vous savez que nous avons pu démonter votre argumentation en commission. Non, il ne s'agit pas d'une juste contribution à la sécurité sociale. Vous l'avez vous-même reconnu et c'est dans le rapport. En effet, en 1989, le fédéral avait déjà retenu 12,07% des 13,07% que vous décidez, aujourd'hui, de reprendre à nouveau. Il s'agit donc bien, en tout cas dans ce cas-ci, d'un définancement supplémentaire! Certes, vous nous avez expliqué que d'autres paramètres entraient en ligne de compte. Pourquoi pas?

Mais alors pourquoi refuser d'entamer un dialogue sur cette question? Pourquoi décider unilatéralement, en déguisant cette opération dans le cadre d'une contribution qui serait, selon vous, légitime et en lien avec la logique de la sécurité sociale, alors qu'il n'en est rien? Voilà pour le premier volet, celui du définancement des entités fédérées.

J'en viens à un second volet, celui du définancement de la recherche scientifique. On n'a pas beaucoup eu l'occasion d'en débattre en commission, j'attendais votre réponse. Vous avez reconnu que les chiffres s'orientaient à la baisse, mais j'ai pris le temps de scruter ces chiffres.

Vous connaissez les objectifs de Lisbonne, on les a rappelés tout à l'heure. Vous connaissez la nécessité d'avoir un "screening" de la réalisation de ces objectifs. Vous savez que, dans ce cadre, pour ce qui concerne le secteur Recherche et Développement, notre pays, comme les autres pays européens, doit atteindre un taux de 3% du PIB consacrés à la recherche et au développement d'ici 2010. Nous en sommes loin. Certains pays comme la Finlande y sont déjà avec des taux de 3,22% dès 1999; nous étions à l'époque à 1,96% et nous sommes légèrement au-dessus de 2% aujourd'hui.

Pour arriver à 10%, la croissance des montants consacrés au secteur de la recherche devrait être de 6,3% chaque année, qu'il s'agisse de recherche nationale ou internationale. Si l'on fait la compilation des chiffres dans les différents budgets pour la recherche et le développement en 2005, on n'obtient pas une croissance de 6,3% mais une diminution de 3,9% en engagements et de 13,9% en ordonnancements.

Monsieur le ministre du Budget, au-delà de votre reconnaissance du fait que les chiffres diminuent, je pense qu'il faut trouver ailleurs les explications à un véritable problème. Un véritable problème, non seulement parce que l'on risque de mettre à mal les objectifs qu'on s'est assignés en perspective de Lisbonne, mais aussi parce que l'on sait combien ce secteur-là est nécessaire à la croissance et au développement économique du pays, quelles que soient d'ailleurs les régions concernées. Le secteur de la recherche et du développement

besprekingen in commissie hebben aangetoond dat die bijdrage geenszins een logische bijdrage aan de sociale zekerheid is vermits al sinds 1989 12,07% wordt ingehouden.

Vervolgens, omwille van de definanciering van het wetenschappelijk onderzoek.

De doelstellingen van Lissabon bepalen dat 3% van het BBP aan onderzoek en ontwikkeling moet worden besteed tegen 2010. Er zal nog een lange weg moeten worden afgelegd. De groei zou 6,3% per jaar moeten bedragen om dat doel te bereiken, terwijl de vastleggingen met 3,9% en de ordonnancerings met 13,9% dalen tussen 2004 en 2005.

Onderzoek en ontwikkeling is bovendien noodzakelijk voor de economische groei en zorgt voor rechtstreekse en onrechtstreekse werkgelegenheid die meestal moeilijk verplaatsbaar is.

Daarbij komt nog het uitstel van de vrijstelling van de storting van 50% van de bedrijfsvoorheffing, dat de universitaire sector en de ondernemingen die ermee samenwerken zal treffen.

Wij zullen deze begroting evenmin goedkeuren want zij mag dan al rekening houden met de vergrijzing, zij heeft helemaal geen oog voor de milieuschuld ten gevolge van de opwarming van de aarde, wat ons in de toekomst handenvol geld zou kunnen kosten. De verzekeringssector begint zich wel om het probleem te bekommeren. Op de UNO-conferentie over de klimaatveranderingen enkele dagen geleden in Buenos Aires, heeft de grootste herverzekeringsmaatschappij laten weten dat het kostenplaatje van de klimaatveranderingen in 2004 zou oplopen tot 90 miljard dollar, tegen 65 miljard in 2003, wat neerkomt op een toename van 38% op één jaar tijd. De socialisten en de

procure des emplois directs et des emplois indirects, non délocalisables pour la plupart.

La diminution des budgets des allocations dans le cadre national ou dans le cadre international, est très inquiétante de ce point de vue: – 3,9% entre 2004 et 2005 en engagements, –13,9% entre l'initial 2005 et l'AGC 2004 en ordonnancements. Je précise le détail: en recherche, dans le cadre national, on est à –3,01% en engagements et à –2,2% en ordonnancements; dans le cadre international, on est à –4,2% en engagements et à –19,9% en ordonnancements. Je pense que ces chiffres, cumulés aux mesures déjà prévues qui visent le report à plus tard de l'exonération du versement de 50% du précompte professionnel, pourtant prévue lors de votre sommet de Gembloux, ne feront que renforcer les difficultés du secteur de la recherche, que ce soit dans les universités ou dans les entreprises qui s'y engagent.

Or, comme je vous l'ai dit, nous accusons déjà un retard: nous aurions dû atteindre une croissance de 6,3% et nous en sommes à une décroissance de 3,9%.

Monsieur le vice-premier ministre, j'aimerais à présent aborder avec vous un sujet qui nous est cher: la prise en compte de la dette environnementale. Je vous sais attentif au fait que les budgets, les comptes, dans leur projection pluriannuelle pour la Belgique, prennent en compte le coût lié à l'allongement de la durée de la vie. Vous êtes à l'origine de plusieurs politiques en la matière, dont la création d'un fonds, et de diverses réflexions. On sent bien à travers toutes les interventions, une préoccupation grandissante à ce sujet dans toutes les familles politiques, tant au Sud qu'au Nord du pays. Nous avons d'ailleurs connu un débat sur le sujet au parlement. Par contre, je ne perçois pas la même volonté de prendre en compte ce qui n'est ni plus ni moins que la constitution d'une véritable dette environnementale qui va peser sur les générations futures. Outre le coût du vieillissement, il faudra également prendre en compte celui du réchauffement climatique.

Pour illustrer mon propos, je peux vous donner un chiffre, un seul, celui utilisé par la principale compagnie de réassurance lors du dernier Sommet de Buenos Aires. Le coût du réchauffement climatique estimé pour une compagnie de réassurance en 2004 était de 90 milliards de dollars. Ce chiffre est impressionnant mais il ne veut rien dire si on ne le compare pas au même coût l'année d'avant. En 2003, ce coût est de 65 milliards de dollars. Il y a donc une croissance énorme qui est liée au nombre d'inondations, au nombre de catastrophes, qui sont de moins en moins naturelles, même si on les appelle toujours comme cela, car liées au réchauffement climatique. Vous avez là une progression spectaculaire dans les chiffres – 38% en un an – mais aucune prise en compte de la dette environnementale ni dans le cadre budgétaire ni dans le cadre pluriannuel tel qu'on le conçoit ici. Pourtant, vagues de chaleur, typhons, tempêtes et autres désastres ne cessent de se multiplier. Il est intéressant de souligner que le secteur économique des assurances commence, lui, à s'y intéresser sérieusement parce que le coût est là; mais à votre niveau, on ne peut pas encore le prendre en compte.

J'en viens maintenant à la question de l'emploi. Aujourd'hui, dans les

liberalen zouden er goed aan doen met die gegevens rekening te houden.

Inzake werkgelegenheid herinner ik eraan dat de regering zich ertoe verbonden heeft 200.000 nieuwe banen te scheppen. In begrotingstermen resten er u nog twee jaar om dat doel te bereiken. Tegen het huidige tempo (2.300 nieuwe banen gecreëerd in 2003 en 17.700 in 2004) zal u nauwelijks het cijfer van 40.000 nieuwe banen halen over een periode van twee jaar. 2004 is qua economische groei echter een goed jaar. Ik stel vast dat u die groei niet heeft aangewend om nieuwe banen te scheppen. Zo had men in de sector van de gezondheidszorg 13.500 nieuwe banen moeten scheppen, terwijl met de huidige begroting amper meer dan 1.000 nieuwe banen in het vooruitzicht worden gesteld. De Groenen zijn al lang "uit de loopgraven" – daar hadden we geen kerstboodschap voor nodig. De non-profitsector wordt door de huidige regering mismeesterd.

De regering vervangt het belastingkrediet door een werkbonus. Op zich is daar niet op tegen, maar ik zou met zekerheid willen weten of het bijhorende bedrag (van 89 miljoen euro) wel degelijk aan de sociale zekerheid werd overgedragen. De put van de sociale zekerheid mag immers niet nog dieper worden gemaakt.

U had beloofd het probleem van de effecten aan toonder naar aanleiding van de begrotingsaanpassing te zullen regelen. Bevestigt u dat die aangelegenheid bij de eerste begrotingsaanpassing 2005 aan bod zal komen en niet pas nadat de maatregel inzake de eenmalige bevrijdende aangifte zal afgesloten zijn?

Tot slot onderstreep ik dat er op deze begroting geen sprake is van een stijging van de uitgaven voor

rues de Bruxelles, se déroulait une importante manifestation sociale en lien avec les négociations en cours. Je ferai aussi référence à votre objectif principal, à la limite le seul objectif que le gouvernement ait réussi à vulgariser au moment de sa création, celui de la création de 200.000 emplois d'ici la fin de la législature. En termes budgétaires, il vous reste 2006 et 2007, 2005 semblant déjà bien engagé, même si nous n'avons pas encore voté le budget. Où en êtes-vous par rapport à cet objectif de 200.000 emplois? En 2003, on a créé 2.300 emplois et 17.500 sont prévus en 2004. Vingt mille emplois en deux ans!

Si vous poursuivez de la sorte, vous serez à 40.000 à la fin de la législature; ce sera très loin des 200.000 emplois. Pourtant, vous nous dites et vous avez certainement raison en partie, que l'emploi est aussi lié à la croissance et à la nécessité d'avoir de bons chiffres dans ce domaine. 2004, si je ne me trompe, est une bonne année en termes de croissance. Même si les perspectives initiales n'étaient pas aussi bonnes, nous arrivons en fin d'année avec des projections qui, au mois d'octobre, nous promettent un taux de croissance 2004 constaté et non plus prévisionnel, de 2,7%.

Qu'avez-vous fait de la croissance? Telle est la question que je me permets de poser en tout cas aux partenaires les plus progressistes de cette coalition. Qu'avez-vous fait de la croissance en termes de retour d'emploi? Quasiment rien! Cela veut dire que les bénéfices de la croissance sont partis ailleurs.

Illustration: si on applique une clé de 3 au chiffre global de 200.000 emplois à créer pendant cette la législature, pour le secteur du non marchand fédéral - le secteur des soins de santé principalement - cela équivaldrait à la création de 13.500 emplois. Si l'on regarde les chiffres du budget 2005, et malgré le fait qu'il y a eu un accord fin novembre entre le ministre de l'Emploi, le ministre des Affaires sociales et les syndicats, sur 13.500 emplois à créer normalement dans l'année qui vient, le budget 2005 ne prévoit que des marges de manœuvre pour à peine plus de 1.000 emplois. Je pense qu'il y a là une distorsion entre l'engagement pris par les ministres et la réalité des chiffres.

Je suis d'accord de sortir des tranchées - cela fait d'ailleurs déjà longtemps que les écologistes sont hors des tranchées -, mais il ne faudrait pas qu'il y ait un tel écart entre le discours, entre les vœux - même en ces temps de Noël- et les chiffres tels que présentés aujourd'hui. Le secteur non marchand est manifestement abandonné.

Je termine avec deux plus petits points mais qui semblent aussi potentiellement problématiques. Tout d'abord monsieur le ministre, je vous ai interrogé en commission sur le suivi de l'enveloppe budgétaire actuellement consacrée au crédit d'impôt et qui, demain, sera consacrée au crédit bonus emploi. Vous avez tenté de me rassurer, de me garantir que ces montants seront bien transférés des dépenses fiscales vers des recettes de la sécurité sociale. Je suis allé rechercher les chiffres. Sur le principe, des lignes de justifications apparaissent et je n'ai plus besoin de garantie à ce sujet car vous en avez parlé en commission. Quant aux chiffres, je vous demande de me garantir que le montant de 89 millions d'euros qui est actuellement consacré au crédit d'impôt a bel et bien été transféré du côté de la sécurité sociale.

ontwikkelingssamenwerking, hoewel de regering zich ertoe verbonden heeft tegen 2010 het streefcijfer van 0,7% van het BBP te halen. Deze "stagnerende" begroting bevat bovendien onderdelen die vroeger bij andere departementen ondergebracht waren.

En outre, je m'inquiète au sujet du montant exact des 89 millions d'euros. Vous avez notamment évoqué des diminutions de dépenses d'environ 20 millions d'euros. Faut-il retirer 20 millions des 89 millions? Cela donne 69 millions. Que fait-on du reste? Ces montants sont-ils restés dans le volet fiscal? Ne viendront-ils pas grever à nouveau le budget de la sécurité sociale? Je ne discute pas du principe, mais du montant effectivement transféré. Il serait grave qu'à l'occasion de l'élaboration de ce budget, on creuse encore le trou de la sécurité sociale.

Un débat a eu lieu en commission à propos de la suppression des titres au porteur. Vous savez que nous sommes très attentifs à ce sujet. Je pensais avoir retenu de vos propos qu'il serait question de cette suppression, liée à l'introduction de la DLU, lors de l'ajustement budgétaire. En relisant le compte rendu que vous avez transmis après la commission, votre discours semble un peu plus flou. Vous dites que cette suppression ne sera examinée au sein du gouvernement qu'après la clôture des opérations relatives à la DLU. J'aimerais que vous ou le premier ministre, me confirmiez que la question sera définitivement réglée lors du premier ajustement budgétaire 2005.

Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, je vous ai présenté les principales critiques des écologistes mais aussi les questions que nous nous posons encore.

Je me dois de soulever encore un élément chiffré. Le budget de la Coopération au développement qui devra atteindre 0,7% au plus tôt, ne connaît cette année, aucun accroissement puisqu'il stagne à 0,45% du budget et qu'on intègre dans ce calcul une série de budgets qui, par le passé, ne relevaient pas de cette ligne. Non seulement, vous n'arrivez pas à augmenter le budget malgré des trucs et artifices, mais vous retardez le programme pluriannuel dans lequel vous vous étiez pourtant engagé à atteindre au plus tôt ce taux de 0,7%.

Mes collègues auront l'occasion d'y revenir, ainsi que sur d'autres points que je n'ai pas abordés à cette tribune.

01.112 Hendrik Bogaert (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, na een lang en goed debat in de commissie zal ik me vandaag beperken tot het overlopen van de wederwoorden van CD&V.

Onze eerste thesis is dat de daling van de rentelasten van de voorbije vijf jaar opgesoupeerd is door, enerzijds, uitgaven en, anderzijds, een klein beetje belastingdrukverlaging. We hebben dit niet horen tegenspreken zodat we veronderstellen dat ons standpunt correct is en blijft. Een belangrijke politieke conclusie, zou ik zeggen.

Indien men het herstelbeleid doorzet zal er volgens ons automatisch een overschot komen. De regering pareerde met de verwijzing naar het stabiliteitspact van december 1998. Dit is niet correct. Na heel wat mathematische bewerkingen toont het pact aan dat er helemaal geen overschot zou geweest zijn. Ik vergelijk het met twee studenten die examen moeten afleggen. De ene haalt altijd 16 op 20. De andere is altijd een beetje of een beetje veel gebuisd. De veel gebuisde vraagt aan degene met goede resultaten hoeveel punten hij vermoedt te

01.112 Hendrik Bogaert (CD&V): Nous avons la ferme intention de contredire le gouvernement sur un certain nombre de points importants. Notre première thèse est que la baisse des charges d'intérêts au cours des cinq dernières années a été neutralisée par les dépenses et une très petite baisse d'impôt. Le gouvernement ne l'a pas nié, donc cette conclusion est probablement juste. Toute politique de redressement soutenue doit normalement produire un surplus. Quand on gouverne prudemment, comme nous l'avons fait dans le passé, on est en mesure de respecter le programme de stabilité. Quel

zullen halen. De voorzichtige student die altijd 16 op 20 haalt, antwoordt het niet te weten en te vermoeden 10 op 20 te halen. De gebuisde haalt 8 op 20, maar vindt dit niet zo erg omdat de goede student ook maar 10 op 20 zou halen. In realiteit haalt de betere student altijd veel meer. Zo vergaat het ook deze stabiliteitsprogramma's. De voorzichtigen die in het verleden altijd een goede resultaten hebben behaald, zijn serieus gehandicapt ten opzichte van die met de grote mond die beweren bepaalde programma's te zullen halen, maar na een paar jaar moeten vaststellen dat zij 20 miljard achterstand hebben opgelopen op het stabiliteitsprogramma dat ze zelf hebben ingediend. Er is een groot verschil tussen mensen die altijd het stabiliteitspact halen en anderen die 20 miljard achterstaan. Dit argument moet zwaar doorwegen bij de evaluatie of iemand al dan niet correct is en de toekomst juist voorbereidt.

Een tweede claim van CD&V heeft betrekking op de manier waarop het rentevoordeel opgesoupeerd werd. Werd het opgesoupeerd aan belastingdrukverlaging of niet?

Wij hebben bewezen dat het niet is opgesoupeerd via de verlaging van de belastingdruk, want de verlaging van de belastingdruk bedraagt slechts 0,1% in de jongste vijf jaar. Het is dus niet de verlaging van de belastingdruk geweest. Dat is ook niet gecontesteerd. Als iets niet is gecontesteerd – noch in commissie, noch in plenaire vergadering – zullen wij blijven zeggen dat dit de waarheid is. De verantwoordelijkheid ligt dus ook in het kamp van de toehoorders. Don't blame me achteraf. Wij hebben dus bewezen dat het opsouperen van het rentevoordeel ter waarde van 2,2% van het bruto binnenlands product niet is gebeurd door een daling van de belastingdruk, want die belastingdruk is slechts met 0,1% gedaald.

01.113 Bart Tommelein (VLD): Mijnheer de voorzitter, de heer Bogaert wees er daarnet op dat hij geen reactie kreeg. Ik maak er u attent op dat terwijl ik mijn uiteenzetting gaf, u niet in de zaal was. U hebt dus ook geen voorbehoud gemaakt bij mijn toespraak. Dan moet u er ook vanuit gaan dat u akkoord bent met hetgeen ik allemaal heb gezegd.

01.114 Hendrik Bogaert (CD&V): Daar gaan we niet vanuit. We gaan er alleen vanuit dat ik gelijk heb als ik niet word gecontesteerd. Ik heb vier uur gesproken in commissie. Dat is voor mij een hele intellectuele inspanning, zoals ik heb begrepen.

(...): (...)

01.115 Hendrik Bogaert (CD&V): Ja, voor iemand van mijn allure is dat echt heel zwaar. Als het daar niet is gecontesteerd en het wordt hier niet gecontesteerd,...

U hebt uw reactie gegeven, maar ik had eigenlijk u niet speciaal in het vizier.

(...): Mijnheer de voorzitter, Wij sluiten ons uiteraard aan bij de minister. (...)

contraste avec le gouvernement actuel qui promet d'un ton grandiloquent qu'il mènera à bien le programme de stabilité mais qui est forcé d'avouer aujourd'hui un arriéré de vingt milliards d'euros. Qui prépare le mieux l'avenir, l'équipe Verhofstadt ou notre parti?

Notre seconde thèse n'a jamais été contestée: nous disons que l'avantage de 2,2% du PIB en termes d'intérêts n'a pas été neutralisé par une pression fiscale en baisse car cette baisse n'a été que de 0,1% au cours des cinq dernières années. Personne ne réagit? Tout le monde est donc d'accord?

01.113 Bart Tommelein (VLD): Lors de mon exposé, M. Bogaert était absent. Il n'a pas réfuté mon point de vue et il n'a formulé aucune réserve à propos de ce que j'ai dit. J'ai donc dit des choses justes.

01.114 Hendrik Bogaert (CD&V): En commission, j'ai parlé pendant quatre heures sans être contredit. Il en va encore de même aujourd'hui et j'en tire les conclusions qui s'imposent.

01.116 Hendrik Bogaert (CD&V): Ik zie ook in de cijfers dat de VLD zich de jongste jaren zeer slaafs heeft aangesloten bij de minister. Dat was nu juist mijn punt. Ik dank u om dit te ondersteunen.

Mijn punt is juist dat het rentevoordeel ter waarde van 2,2% niet naar de verlaging van de belastingdruk is gegaan. Ik hoop dat het niet speels is, mijnheer de voorzitter, wat ik nu aan het zeggen ben. Het is allemaal ondersteund door indrukwekkende schema's, al zeg ik het zelf.

De belastingverhogingen en de belastingverlagingen hebben elkaar uitgebalanceerd, in 2004 en ook in 2005. Ik ga dit niet allemaal terug opsommen. Het is uitgebreid aan bod gekomen in de commissie. De belastingdruk is de jongste jaren stabiel gebleven. Ze is niet significant gedaald en dat kan ook niet. Als u uw primair overschot voortdurend laat dalen en als u uw uitgaven voortdurend laat stijgen naarmate uw primair saldo zakt, dan kan het ook niet anders dan dat de belastingdruk op hetzelfde niveau blijft. Dat is een mathematisch logisch gegeven.

Zonder polemisch te worden, is het gewoon zo dat van die 2,2% van het bruto binnenlands product die beschikbaar waren 1,75% is gegaan naar hogere uitgaven en slechts 0,10% naar belastingverlagingen.

Zonder het polemisch te willen stellen, is het zo dat van de 2,2% bruto binnenlands product die beschikbaar was, 1,75% werd besteed aan hogere uitgaven en slechts 0,10% voor belastingverlaging. Dat geeft tevens de krachtverhoudingen weer in deze coalitie.

Een correctie die we wel hebben aanvaard van de regering is de cumulatieve achterstand. Ik meen inderdaad dat we dat moeten tegencorrigeren voor Alesh en Credibe, al is het zo dat het stabiliteitsprogramma 2001 na die eerste correctie voor Alesh en Credibe is geweest. Indien men eerst de incorporatie doet van Credibe en Alesh en daarna het stabiliteitsprogramma opstelt, kan volgens mij erover worden gediscussieerd of men nogmaals een dubbele tegencorrectie moet doen op het einde van de rit. Wij denken dat dit niet het geval is, maar zijn bereid die correctie alsnog te doen. Dan nog blijft het echter zo dat er ten opzichte van het stabiliteitsprogramma 2001 een gigantische achterstand is van 20 miljard euro.

Als u zegt dat premier Dehaene ook een stabiliteitsprogramma had dat niet significant verschillend was van hetgeen u nu aan het doen bent, dan repliceer ik dat u in alle geval 20 miljard euro achterstaat ten opzichte van uw eigen stabiliteitsprogramma 2001.

De belastingdruk is zo hoog in België dat indien Nederland dezelfde belastingdruk had, het geen tekort zou hebben van -3%, maar een overschot van +3%. Dat weerlegt volgens mij goed het argument dat we naar de buurlanden moeten kijken om te zien hoe goed we het doen en het argument dat wij een evenwicht houden ten opzichte van de buurlanden.

Daarna hebben we de evolutie van de prestaties in de sociale zekerheid besproken. Ze zullen allemaal wel zeer sociaal geweest zijn. Dat betwisten we helemaal niet. Het blijft echter een feit dat de

01.116 Hendrik Bogaert (CD&V): Je constate que le VLD se résigne servilement à la politique menée par le ministre du Budget.

L'avantage en matière d'intérêts de 2,2% du PIB n'est pas transposé en une baisse de la pression fiscale. Les augmentations et les réductions s'équilibrent. L'avantage en matière d'intérêts est allé à concurrence de 1,75% à une augmentation des dépenses et seul 0,1% a été consacré à une réduction d'impôt. Cela reflète aussi les rapports de force au sein de cette coalition.

L'évolution des prestations en matière de sécurité sociale a certes été sociale, avec 3,3 milliards d'euros en sus de la croissance économique, mais ces dépenses ne pourront plus augmenter dans la même mesure à l'avenir.

Les coûts du vieillissement sont lourdement sous-estimés et équivaldront certainement au double des projections. Voilà qui hypothèque sérieusement les simulations budgétaires de ce gouvernement.

Le ministre explique que l'entretien des bâtiments ne relève pas des missions essentielles des pouvoirs publics. Toutefois, l'outsourcing est utilisé comme astuce financière au niveau du budget. La vente augmentera les frais de location.

Dans le budget figurent de nombreuses mesures "pour mémoire", dont nous n'entendons donc probablement plus jamais parler.

A propos de la discussion concernant l'enrôlement par rapport au précompte professionnel, je me demande ce que deviennent les 5,8 milliards de francs de crédit d'impôt pour les bas salaires de l'exercice 2003.

laatste jaren bovenop de economische groei, in totaal 3,3 miljard euro extra uitgaven zijn gebeurd. In de toekomst zullen er volgens mij bovenop de economische groei misschien ook extra uitgaven zijn in de sociale zekerheid. Ik denk dat dit zal blijven maar betwijfel sterk of dat nog met dezelfde orde van grootte zal kunnen. Ik denk dat het nog zal kunnen met ongeveer 300 miljoen euro extra per jaar, wat het verschil in de gezondheidszorg is tussen 4,5% groei en 2,5% groei. Dit zal echter niet kunnen gebeuren met dezelfde omvang van de laatste jaren.

Onder het hoofdstuk "read my lips, no tricks", blijven wij op het vlak van de vergrijzing bij onze stelling. We hebben daar wat weerwerk gehad maar niet voldoende om ons te overtuigen. Wij blijven bij onze stelling dat de kosten van de vergrijzing zwaar onderschat zijn. Wellicht zullen de kosten van de vergrijzing dubbel zo groot zijn als nu staat ingeboekt door de studiegcommissie voor de vergrijzing. Aangezien de regering zich daarop baseert voor haar simulaties, denken wij dat er daar een reusachtig probleem bestaat.

Mijnheer de minister, over de stelling dat het onderhouden van gebouwen geen kerntaak is van de overheid, kan worden gediscussieerd. In elk geval is het zo dat het outsourcen van gebouwen is gebruikt als een financiële techniek in deze begroting en dat de uitgaven voor huur en alternatieve financiering de komende jaren steeds zullen stijgen omwille van het feit dat die verkopen de laatste jaren zo gigantisch groot zijn geweest. Dat is ook iets om in het oog te houden.

Wij hebben ook vastgesteld dat er in de begroting veel pro memories staan; heel wat maatregelen die op de eerste bladzijde van het nieuws aangekondigd zijn maar die later leeggelopen zijn als een heteluchtballon. Ik denk aan de aftrekbaarheid van energiebesparende uitgaven voor de woning, de verhoogde fiscale stimulans voor woon-werkverkeer, enzovoort. Wij hebben intussen een tabel gekregen van de regering waarin dat allemaal nul is. Dus onze thesis klopte toen wij zeiden: PM is gelijk aan nul. Inderdaad, het is allemaal nul. Er is een aantal zeer kleine uitgaven voor de toekomst, waardoor wij eraan kunnen twijfelen of de regering wel degelijk achter al die groots aangekondigde maatregelen staat.

Dan komen wij bij de discussie over de inkohiering versus de bedrijfsvoorheffing. Ik heb toch nog altijd een vraag terzake, mijnheer de minister, waarop ik graag een heel concreet antwoord zou hebben. Laten wij eens kijken naar het belastingkrediet voor lage lonen. Dat staat ingeschaald op 3,2 miljard Belgische frank voor het inkomstenjaar 2002, en voor het inkomstenjaar 2003 op 5,8 miljard Belgische frank. Ik vraag mij af wat daarmee gebeurt want volgens wat u naar voren brengt – T+1, T+2, T+3, dus de drie jaar effecten van een bepaalde belastingverlaging – betekent dat eigenlijk dat er voor de inkomsten van 2003, voor die mensen een bonus staat van 5,45 miljard Belgische frank voor het jaar 2005. Ik heb begrepen dat de werkbonus in de plaats komt van het belastingkrediet. Op bladzijden 135 tot 138 vindt men een tabel met de effecten van alle belastingmaatregelen. Indien dat een belastingmaatregel was, had ik daar sporen van teruggevonden op die bladzijden 135 tot 138. Dat is niet het geval. Dus, ik veronderstel, mijnheer de minister, dat het belastingkrediet volledig gecompenseerd wordt en dat de winst die u daaruit haalt volledig naar de werkbonus gaat. Klopt dat?

Pour les personnes concernées, cela représente un bonus de 5,45 milliards de francs en 2005. Le bonus crédit d'emploi se substitue à présent au crédit d'impôt. Que se passe-t-il lorsque l'un est remplacé par l'autre? Je ne retrouve rien dans le budget à ce sujet. Je suppose que le crédit d'impôt est totalement compensé et que le bénéfice qui en découle va intégralement au bonus crédit d'emploi.

01.117 Minister **Johan Vande Lanotte**: Dat is wat de heer Nollet heeft gevraagd. Er is een gecombineerd systeem. Voor de lage lonen is er altijd al een vermindering van de sociale lasten geweest. Dat loopt door. Voor de lage lonen is er ook een specifieke belastingverlaging geweest.

01.117 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Un système combiné est en vigueur. La réduction des charges sociales se poursuit comme dans le passé pour les salaires modestes.

01.118 **Hendrik Bogaert** (CD&V): Het belastingkrediet.

01.119 Minister **Johan Vande Lanotte**: Uiteindelijk, ja, maar ik ben daar nog niet. De bedoeling was – dat is ook al voor een deel gebeurd, trouwens – dat het geleidelijk werd omgevormd tot een belastingkrediet, wat niet volledig hetzelfde is als die belastingverlaging en die anders wordt geïmplementeerd voor respectievelijk zelfstandigen en loontrekkenden omdat die in een ander systeem zitten.

01.119 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Ceux-ci bénéficiaient également d'une réduction d'impôt spécifique, qui devait être convertie en crédit d'impôt.

01.120 **Hendrik Bogaert** (CD&V): Ik spreek nu over loontrekkenden.

01.121 Minister **Johan Vande Lanotte**: Wat dan specifiek het belastingkrediet betreft, gebeurt vanaf volgend jaar de omschakeling, wat betekent dat het bedrag waarin daarvoor was voorzien, naar de sociale zekerheid gaat via lastenverlagingen. Het bedrag is, meen ik, bruto 89 miljoen euro, maar het is minder omdat er ook rechtstreekse terugverdieneffecten zijn, wetend dat het systeem geleidelijk groeit.

01.121 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Ce passage au crédit d'impôt aura lieu à partir de l'an prochain. Le montant prévu ira à la sécurité sociale par le biais de la réduction des charges. Un système de cotisations personnelles réduites pour les travailleurs - ce qu'on appelle le bonus crédit d'emploi – sera utilisé à l'avenir. Il sera plus rapide que le crédit d'impôt car le remboursement ne passera plus par l'enrôlement. Le travailleur percevra la différence dès son engagement, ce qui doit favoriser la recherche active d'un emploi. Ce système atteindra sa vitesse de croisière dans deux ans. Le système combiné continuera d'exister entre-temps.

Er is dus een belastingverlaging waarvan een deel blijft. Van het extra krediet gaat vooral een deel naar de zelfstandigen. Het wordt omgevormd in een vermindering van de persoonlijke bijdragen voor de werknemers en niet in een vermindering van lasten voor de werkgevers. Waarom is dat gebeurd? Een van de belangrijke redenen is dat op die manier de werknemer bij indienstneming onmiddellijk het verschil ziet en omdat op die manier de werkloosheidsval vlugger en duidelijker wordt weggewerkt. Wanneer de vermindering via het belastingkrediet gebeurt, krijgt de werknemer het bedrag wel in één keer terugbetaald, maar qua aanzet tot werken is het effect van die vermindering minder.

Het grote probleem bij de omschakeling van belastingkrediet naar het bedoelde systeem is dat het over enkele jaren moet gebeuren. Bij het ene systeem gebeurt de terugbetaling via de inkohieringen, terwijl bij het andere systeem de terugbetaling onmiddellijk gebeurt. Nu is er dus een gemeenschappelijk deel, dat zich geleidelijk zal uitkristalliseren. Binnen twee jaar zal het volledige regime dan op kruissnelheid komen. Het zal dan ook onmiddellijk werken, terwijl er nu nog een gedeeltelijke terugbetaling is voor het voorgaande jaar. Wat te betalen is, wordt ook onmiddellijk afgetrokken van de inkomsten van 2004. Er bestaat dus nu een combinatievorm, die volgens mij twee jaar zal duren.

01.122 **Hendrik Bogaert** (CD&V): Ik wil daarop toch nog even doorgaan, als ik mag.

In de fameuze tabel 15 staat de verlaging van de personenbelasting geëtaleerd: het eerste jaar een verlaging met een aantal procent, het tweede jaar met 76%, geloof ik, en het derde jaar zowat 16%. Wanneer we deze verdeling etaleren, zien we dat er voor 2005 een

01.122 **Hendrik Bogaert** (CD&V): En 2005, ces revenus modestes ont droit à 5,45 milliards de francs en provenance du crédit d'impôt. Il n'est pas question d'y toucher. Toutefois, le bonus crédit d'emploi vient s'y ajouter par le biais du

bedrag van 5,45 miljard Belgische frank wordt opgegeven. (*Het geluid van een gsm weerklinkt.*)

précompte professionnel, si bien qu'on peut parler d'une double dépense.

Sorry, mijn gsm belt nu toch nog. U hebt hier ook nog gestaan. Ik ben dus niet populistisch bezig, omdat ik hier met een gsm in mijn handen sta.

De **voorzitter**: U kan uw gsm beter van bij het begin uitzetten.

01.123 Hendrik Bogaert (CD&V): Ik had hem uitgezet. Het is een oude gsm. Ik zal het merk niet noemen.

Voor 2005 staat in de tabel onder "inkohiering" 5,45 miljard Belgische frank. Wanneer dat slaat op 2005, betekent het dat de betrokkenen het geld hebben verdiend in 2003, maar er pas recht op zouden hebben in 2005. Dat is cruciaal, want de hypothese die ik voorzichtig naar voren zal brengen, is de volgende.

Betrokkenen hebben in 2005 recht op 5,45 miljard Belgische frank. Dat is geld van 2003 waarop zij recht hebben. Nu komt dat binnen via de inkohiering. Het is gewoon logisch dat de overheid van dat geld afblijft. Dat is immers geld van 2003. U zegt dat de regering zal zorgen voor de werkbonus en dat er geld is via de bedrijfsvoorheffing. In dat geval hebt u een dubbele uitgave in uw begroting.

01.124 Minister Johan Vande Lanotte: Er zit in de sociale zekerheid ook nog 89 of 69 miljoen euro, die de werkbonus is vanuit de sociale zekerheid en geleidelijk zal groeien op het moment dat we niet meer moeten terugbetalen voor de voorgaande jaren. Dit jaar is er de combinatie van twee maatregelen: de vroegere maatregel van verlaging via de terugbetaling en de maatregel waarbij reeds wordt gestart met verminderde werknemersbijdragen. Naarmate het volledige passief van het verleden – als ik het zo mag zeggen – is betaald, zullen we meer kunnen reconverteren en zal de lastenverlaging ook kunnen stijgen.

01.124 Johan Vande Lanotte, ministre: C'est exact. Cette année, deux mesures sont combinées. A mesure que le passif du passé sera remboursé, la réduction des charges pourra augmenter. Aujourd'hui, il ne s'agit plus que de 89 millions d'euros, mais ce montant augmentera donc.

01.125 Hendrik Bogaert (CD&V): Die financiering komt eigenlijk uit de sociale zekerheid en niet uit de federale begroting.

01.126 Minister Johan Vande Lanotte: Neen, er was in meer voorzien dan het bedrag van 4 of 5 miljard die u citeert. Een deel werd overgeheveld naar de sociale zekerheid om daar de vermindering te kunnen doorvoeren. Dat is vrij logisch.

01.127 Hendrik Bogaert (CD&V): Er werd 5,45 miljard Belgische frank in 2005 ingekohierd op uw begroting, dus federaal, en dat is normaal. Dat is geld dat de mensen in 2003 verdiend hebben. Als men het systeem rechtekt, dan trekt men het inkohieringsgeld naar voren, naar de bedrijfsvoorheffing.

01.128 Minister Johan Vande Lanotte: Men kan dat niet doen. Anders moet men de belastingen van 2003 retroactief veranderen. Dat kan men dus niet, tenzij men een dubbele uitgave heeft en de uitgave in de sociale zekerheid nog beperkter is omdat die zal toenemen.

01.129 Hendrik Bogaert (CD&V): Hoe groot is dat dan?

01.130 Minister **Johan Vande Lanotte**: Het is 89 of 69 miljoen euro. Dat is veel geld.

01.131 **Hendrik Bogaert** (CD&V): In feite is er dan wel een dubbele uitgave ten aanzien van die mensen, dit jaar. Daarvan bent u zeker.

01.132 Minister **Johan Vande Lanotte**: Ja.

01.133 **Hendrik Bogaert** (CD&V): Ons volgend punt van kritiek is dat u een belangrijke deel van de belastinghervorming doorvoert via inkohiering, namelijk drie vierde van het bedrag en een vierde van het bedrag via bedrijfsvoorheffing. U zegt dat van de gepensioneerden eigenlijk ook bedrijfsvoorheffing zou moeten afgetrokken worden. Dat is natuurlijk een redenering die een beetje krom is. Die kan op zich wel juist zijn, maar dat heeft weinig te maken met deze belastinghervorming.

Ik heb geen Latijn gevolgd, maar dat heet dan ceteris paribus, alle andere zaken gelijkhoudend moet men gewoon vaststellen dat de belastinghervorming die u doorvoert, voor 75% via inkohiering gebeurt en voor 25% via de bedrijfsvoorheffing. In de vorige grote belastinghervorming die er geweest is, in verband met de huwelijkscoëfficiënt, was het net het omgekeerde. De belastinghervorming via de huwelijkscoëfficiënt is voor 75% verlopen via de bedrijfsvoorheffing en slechts voor 25% via de inkohiering. Dat is net het spiegelbeeld van wat er hier gebeurd is. Daarop is er een klacht gekomen en moest er een rechtzetting worden gedaan omdat de argumentatie was dat de bedrijfsvoorheffing beter moet aansluiten bij de reële inkomsten van de mensen. Er is dan in 1990 een rechtzetting geweest.

Mijnheer de minister, al betalen de gepensioneerden volgens u te weinig bedrijfsvoorheffing, dan heeft dat nog niet onmiddellijk te maken met het extra hiervan. Men moet die zaken geïsoleerd beschouwen. U kunt niet zeggen dat u de vastgestelde situatie zult corrigeren via deze belastinghervorming. Zo werd het nooit aangekondigd. Ik sluit mij aan bij wat mijn collega van de VLD in een opgemerkte vrije tribune in De Tijd heeft geschreven: de bedrijfsvoorheffing moet zou nauw mogelijk aansluiten bij de te verwachten inkomsten. Dat is hier niet het geval. Als er al een rechtszaak is geweest over het huwelijksquotiënt waarbij de betrokkenen gelijk hebben gekregen in een verhouding van 75% via de bedrijfsvoorheffing en "slechts" 25% via de inkohiering, hoe kunt u dan veronderstellen dat er nu geen rechtszaken zullen komen over dit gegeven?

01.134 **Luk Van Biesen** (VLD): Mijnheer de voorzitter, er mag inderdaad nooit afgestapt worden van de juiste belastingheffing in het juiste inkomensjaar. Dat is een van de fundamentele uitgangspunten van het belastingregime dat wij al jaren voeren. Dat betekent dat de mensen die een inkomen verwerven in een bepaald jaar de belastingen moeten betalen die relatief zijn aan het inkomen dat zij hebben verworven. Daarvan mogen wij nooit afstand nemen. Ik hoop dat geen enkele fractie van dit Parlement ooit van dit fundamenteel basisprincipe van onze belastingwetgeving afstapt.

Mijnheer Bogaert, dat betekent dat wij tussen 2002 en 2004 inderdaad een belastinghervorming hebben gekregen die zijn repercussies heeft

01.133 **Hendrik Bogaert** (CD&V): Une critique majeure qu'il est permis de formuler concerne le fait que les trois quarts de la réforme fiscale sont réalisés par le biais de l'enrôlement, un quart seulement l'étant par le biais du précompte professionnel, soi-disant parce que les pensionnés paient trop peu de précompte professionnel. Dans le cadre de la réforme fiscale précédente qui portait notamment sur le quotient conjugal, le rapport entre enrôlement et précompte professionnel était exactement inverse. Or, le précompte professionnel doit être le plus proche possible des revenus escomptés. Le déséquilibre mis en place par le gouvernement ne manquera pas de donner lieu à des procès.

01.134 **Luk Van Biesen** (VLD): Nous devons en effet toujours respecter le principe de la juste imposition sur l'année de revenus qui lui correspond. Les réformes fiscales de 2001 à 2004 auront des répercussions sur les années à venir. Il ne serait pas exact que le gouvernement en tienne compte dès à présent dans le budget. Nous devons d'abord être en mesure d'évaluer quelles en

in de volgende jaren. Het zou echter fundamenteel onjuist en niet goed zijn voor een begroting om dit reeds vandaag in de begroting 2005 door te rekenen. Ik ben het met u eens en ik denk dat de meeste mensen het met u eens zullen zijn, ook de minister van Begroting, dat wij moeten inschatten wat de repercussie is geweest van deze belastinghervorming op de werkelijke bedrijfsvoorheffing die de mensen betalen. Er is maar één maatstaf om dat te berekenen en dat is het saldo van de inkohieringen. Indien het saldo van de inkohieringen fundamenteel in het voordeel van de belastingplichtigen zou zijn, dan moeten wij samen een oplossing zoeken om deze bedrijfsvoorheffing aan te passen. Als het in de omgekeerde richting zou gaan, moeten wij ook de moed hebben om de maatregelen die de laatste jaren zijn gebeurd, zonder dat men met de bedrijfsvoorheffing rekening heeft gehouden, aan te passen. Daarom zeg ik dat wij rustig moeten nadenken in 2005, rekening houdend met de positieve belastinghervormingen die in 2001 tot 2004 zijn gevoerd ten voordele van alle inwoners van dit land, waarvan u ook zegt dat ze is doorgevoerd ten voordele van de burgers. Laat ons de politieke moed hebben om in het jaar 2005 samen na te kijken of er een saldo van inkohieringen is in het voordeel van de belastingplichtigen of in het voordeel van de overheid. Dan kunnen wij deze discussie rustig en oprecht afronden. Het zou politiek incorrect zijn om vandaag onze begroting af te stemmen op een theoretische belastingverlaging in 2005. Het is totaal logisch dat een begroting 2005 geen rekening houdt met deze wijziging. Wij moeten dat doen op het moment dat wij het saldo van de inkohieringen kennen.

01.135 Hendrik Bogaert (CD&V): Ik zou daar toch even een repliek op willen geven. U zegt dat we moeten afwachten wat er gebeurt. De belastinghervorming is bezig sinds 2000, de inkomsten van 2001. We zijn nu 2005. Dat is een belastinghervorming die traag begonnen is en op kruissnelheid aan het komen is.

01.136 Luk Van Biesen (VLD): We hebben eerst een aantal zaken afgeschaft. Zo ook de crisisbelasting.

01.137 Hendrik Bogaert (CD&V): Laat even de polemieker buiten. U weet ook dat de crisisbelasting ongeveer een dertigste is van wat u nu aan nieuwe lasten hebt ingevoerd. Als dat van die crisisbelasting niet demagogisch is! U hebt voor 1.200 miljoen euro nieuwe lasten geheven en u komt nu aan met een crisisbelasting van 30 of 40 miljoen euro. Laat ons dat even terzijde stellen. Ik ga u niet herhalen daarin. U zegt dat we moeten afwachten en dat we moeten kijken wat we doen met die bedrijfsvoorheffing en die inkohiering. Die belastinghervorming is van kracht sinds 2001. We zijn nu 2005. We hebben een simulatie gedaan van wat u dat gaat kosten. U hebt al die jaren niet gereageerd, u hebt nooit die convergentie gedaan tussen inkohiering en bedrijfsvoorheffing. We hebben eens de simulatie gedaan van wat dat de begroting gaat kosten. U kunt wel zeggen dat u gaat kijken, maar die gegevens zijn nu al beschikbaar. Wacht, laat mij even mijn punt afmaken. U kunt dan bijvoorbeeld zeggen dat de gepensioneerden te weinig bedrijfsvoorheffing hebben betaald. Dat is dan voor uw rekening maar het staat buiten het punt van de belastinghervorming zelf. Als men het berekent, zal ik u eens zeggen op welke cijfers men uitkomt, beste collega.

Als men het totaal convergeert, met andere woorden als men de inkohiering omzet in de bedrijfsvoorheffing, houd u dan goed vast als

seront les répercussions sur le précompte professionnel réellement payé par les contribuables. Il n'y a qu'une manière de procéder: par le biais de l'enrôlement. Ce n'est que lorsque nous savons si le solde de l'enrôlement est favorable aux contribuables ou à l'Etat que le dossier peut être bouclé et que les adaptations nécessaires peuvent être apportées.

01.135 Hendrik Bogaert (CD&V): Il nous faut donc attendre mais nous sommes entre-temps à la veille de 2005 et la réforme fiscale est en cours depuis cinq ans déjà.

01.137 Hendrik Bogaert (CD&V): Est-on conscient du coût de la convergence entre l'enrôlement et le précompte professionnel? D'après la simulation à laquelle nous avons procédé, ce glissement coûterait 78 milliards de francs belges en 2005. Le coût passera à 229 milliards en 2006 et atteindra ensuite un pic de 233 milliards en 2007. Il est impossible de surmonter cela en un an.

u ziet welke bedragen men zal mogen ophoesten. De belastinghervorming kostte in 2002 10 miljard frank, in 2003 35 miljard frank en in 2004 50 miljard frank. In 2005 kost ze 78 miljard frank. Dit wordt echter gecompenseerd door de verhoging van indirecte belastingen. Op het vlak van de directe belastingen – wij zitten in dat hoofdstuk – kost het 78 miljard frank.

Als men zou doen wat u suggereert – ik ga er intellectueel en politiek volledig mee akkoord dat dit zou moeten gebeuren – dan betekent dit dat men in 2006 plots 229,5 miljard frank mag ophoesten, in plaats van de 78 die er nu instaat. In 2007 zal men 233 miljard frank kunnen ophoesten. Het zakt dan terug in 2008. Het klopt dus niet dat men dit in één jaar overbrugt, omdat men het uitstel van de belastingverlaging niet op t+1 deed, maar op t+2. U zult dus twee jaar nodig hebben: een jaar om het te trekken van t+2 naar t+1 en nog een jaar om het van t+1 naar t terug te trekken. Wij spreken dus over astronomische bedragen. De minister...

De **voorzitter**: Ik heb niets tegen het onderbreken, maar wij moeten toch een beetje ons woord houden. Wij zouden de namiddagvergadering stoppen rond 18.15 uur. Het is nu bijna 19.15 uur.

01.138 Luk Van Biesen (VLD): Ik wil heel kort zijn daarover, mijnheer de voorzitter. Datgene wat de heer Bogaert nu zegt, betekent eigenlijk dat de belastinghervormingen van de laatste jaren fundamenteel waren en een essentiële miljardenstroom terug naar de burger op gang hebben gebracht. Dit is belangrijk. Hoe we dit de volgende jaren gaan vertalen naar de begroting is onze opdracht en de regering weet dit. Ik ben heel blij dat hij nog eens onderstreept hoe belangrijk de belastinghervorming is geweest voor de burger want hij heeft ze vandaag nog eens in cijfers bevestigd op de tribune. Dat bevestigt enkel waarmee wij bezig zijn.

01.138 Luk Van Biesen (VLD): Cela prouve seulement que la réforme fiscale a fait affluer des milliards de l'Etat vers le citoyen, ce que le CD&V nie toujours.

01.139 Hendrik Bogaert (CD&V): Wat u nu beweert, klopt niet. Ik ben een simulatie aan het voorlezen. De getallen die ik voorlees, zijn gebaseerd op een simulatie, een simulatie die eruit bestaat om alles wat men doet via de inkohiering naar voren te trekken en de bedrijfsvoorheffing stopt. Dat is de simulatie die ik doe.

01.139 Hendrik Bogaert (CD&V): Notre simulation a trait à l'impôt direct. Entre-temps, le gouvernement a déjà récupéré tout cet argent par la hausse de la fiscalité indirecte. J'entends seulement démontrer que le glissement de l'enrôlement au précompte professionnel constitue une bombe à retardement pour le budget.

Ik wil de reële bedragen van de belastinghervorming voorlezen. Die is inderdaad gestart op 10, gaat dan naar 35, 50, 78, 130 om dan te eindigen op 134. Al dat geld is ondertussen al opgehaald via de indirecte belastingen. Het gaat dan over bedrijfswagens, accijnzen, hogere BTW en allerlei kleinere maatregelen. Het totale bedrag van die belastinghervorming is totaal gecompenseerd via de indirecte belastingen. Op dat vlak heeft u volgens mij absoluut geen punt.

Ik wou enkel duidelijk maken dat er een simulatie bestaat waaruit blijkt dat de convergentie tussen de bedrijfsvoorheffing en de inkohiering een bom onder de begroting legt. Ik heb het over een hypothese want volgens mij kunt u dit niet doen. Als u de toestand zou rechtekken dan kost u dat, inclusief belastinghervorming, in 2006 229 miljard Belgische frank en in 2007 233 miljard Belgische frank. Ik denk dat dit niet zal lukken.

Voorzitter, ik denk dat ik daarmee mijn betoog kan beëindigen.

01.140 Bart Tommelein (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik heb de heer Bogaert niet voortdurend onderbroken. Voor het verslag wens ik

01.140 Bart Tommelein (VLD): Je n'ai pas voulu interrompre M.

te onderstrepen dat ik niet akkoord ga met zijn stellingen.

01.141 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil de heren Van Biesen en Tommelein alleen signaleren dat ze de begroting goed moeten lezen, zodat ze kunnen vaststellen dat het saldo van de inkohieringen voor de natuurlijke personen voor 2005 1,412 miljard euro bedraagt. Dat staat in de begroting. De conclusies die men uitstelt in de toekomst, kan men nu reeds trekken.

01.142 Minister Johan Vande Lanotte: Mijnheer de voorzitter, ik kom terug op het laatste onderwerp en wens de redelijkheid terug in dit halfroond te brengen.

Wanneer een regering een belangrijke belastinghervorming doorvoert, zou men terecht kunnen zeggen dat zij onduidelijk is geweest. Dan zou u hier terecht kunnen zeggen dat de zaken niet juist zijn. Over het ritme van voorafbetalingen en voorheffingen werd in de Kamer in alle openheid gestemd. Men heeft geprobeerd via een misleidende manier van vraagstelling aan de premier te onttrekken dat hij nu meer zou doen dan in de wet stond. U weet dat heel goed. Het is merkwaardig dat in het communiqué van de regering van begin 2004, naar aanleiding van hetzelfde artikel, en in het communiqué van de regering van eind 2004, andermaal naar aanleiding van hetzelfde artikel van dezelfde journalist die zei dat hij het niet verstond, identiek dezelfde cijfers stonden. Er is gebeurd waarover werd gestemd en wat werd goedgekeurd. Ik vind het niet correct dat u daarvan een groot spel maakt.

Mijnheer Bogaert, de voorbije dertig jaar heeft men echter voortdurend daarmee gewerkt, als het nodig was. Deze regering heeft in 2000 de index van 1992 – hoort u het goed? – voor het eerst in de voorheffing geplaatst en de index van 1993 voor het eerst ingebracht. Met de afhouding die ze nu doet, is de regering in elk geval veel correcter, eerlijker en opener dan in 1992 en 1993, toen daarover nooit werd gestemd. Toen ging het om een artikel van een koninklijk besluit dat nooit door het Parlement werd goedgekeurd. Als men een belastingverlaging doorvoert, kondigt men die op een correcte manier aan de bevolking aan en voert men die uit. Dat is wat de regering doet en wat hier is gedaan. De indruk geven dat het anders is, is niet juist. U laat de bevolking iets geloven dat niet juist is. Men zegt altijd dat de bevolking dat niet voelt, maar er is nog geen enkele belastingverlaging geweest die ooit is gevoeld. Ook als men meer heeft, voelt men dat. Men merkt dat immers niet.

Mijnheer Devlies, één zaak is duidelijk. Wanneer men de belastingdruk vanaf 1990 in een curve plaatst, zult u zien dat er in 2003 een knik is, en dat is niet toevallig.

U weet dat wij in 2002 de grootste aandacht hebben besteed aan de sociale zekerheid, zoals in 2001, en dat de belastinghervorming of het tweede luik van de regering er in 2003 kwam. Dat hebben wij hier ook gezegd en wij moeten daar niet schijnheilig over doen. Het was ook de afspraak in de regering dat er een aantal correcties in de sociale zekerheid zouden komen en dat vanaf 2003 er een belastingverlaging zou worden doorgevoerd.

Bogaert, mais je ne partage pas ses points de vue.

01.141 Carl Devlies (CD&V): Je conseille à MM. Tommelein et Van Biesen d'examiner ce budget de plus près. Ce budget chiffre le solde de l'enrôlement à 1,412 millions d'euros en 2005. Il est donc d'ores et déjà permis de tirer les conclusions qui s'imposent.

01.142 Johan Vande Lanotte, ministre: Le rythme des paiements anticipés et des précomptes est discuté et approuvé en toute transparence ici même. Par le biais de questions trompeuses, on a toutefois voulu faire promettre davantage au premier ministre que ce qui est prévu par la loi. Les communiqués gouvernementaux diffusés début et fin 2004 à la suite de la parution de deux articles de presse émanant d'un même journaliste, présentent les mêmes chiffres. Par le passé, tout était réglé par arrêté royal, alors que ce gouvernement travaille de manière beaucoup plus correcte et transparente. La réforme fiscale a été correctement annoncée et est correctement exécutée.

L'opposition tente de faire croire n'importe quoi à la population. Le fait que celle-ci ne ressente pas les effets de la réforme fiscale est dû à sa sensibilité subjective. Il est indéniable que la pression fiscale n'a cessé d'augmenter depuis 1990 mais cette tendance s'est inversée en 2003. Une augmentation de la fiscalité a en effet encore été constatée en 2002 car nous avons à l'époque consenti d'importants investissements en matière de sécurité sociale. Il avait été convenu au sein du gouvernement d'agir d'abord dans le domaine de la sécurité sociale et de procéder ensuite à une réduction des impôts. La population est ainsi remerciée pour les efforts indispensables qu'elle a fournis au cours des années nonante.

In elk geval, de curve vanaf 1990 tot vandaag toont wel één duidelijke cesuur, met name dat er meer wordt uitgegeven aan de sociale zekerheid en dat er inderdaad een lastenverlaging is. We hebben er met deze regering voor gekozen om inzake belastingen en sociale zekerheid een aantal zaken anders te doen en niet blind wat ooit geweest is, zo maar door te trekken. Het is nooit goed zo maar door te trekken wat geweest is: alles heeft zijn tijd. Wij hebben moeten besparen in de jaren negentig en de gewone burgers hebben daarvoor betaald. Vanaf 2000 hebben wij een deel terecht teruggegeven en wij zijn daar ook fier op!

01.143 Hendrik Bogaert (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, elke keer dat de regering in het nauw gedreven is, komt heel wat emotie bovendien. U weet wat er gebeurt als een kat in het nauw gedreven wordt!

Vorige week heb ik hetzelfde scenario meegemaakt. Als de regering in het nauw komt, begint ze te klauwen. Vorige week moesten we vernemen dat de advocaat van de regering de mislukking van de fiscale amnestie persoonlijk zou verhalen op mij. Collega Tommelein, ik doe een warme oproep aan al uw vrienden dat ze mij een beetje komen helpen!

Zopas heb ik op het spreekgestoelte gesteld dat de correcties van de regering in de sociale zekerheid een goede zaak is.

Kern van de zaak is echter dat de belastinghervorming zoals aangekondigd door de regering en de tabel 15 waar steeds naar verwezen wordt, loopt over de inkomstenjaren 2001, 2002, 2003 maar stopt bij inkomstenjaar 2004. Indien de leden het wensen, ben ik bereid het bewuste document te laten ronddelen. Het document stopt bij inkomstenjaar 2004.

Voor het inkomstenjaar 2005 werd er dit jaar een politieke beslissing genomen die in de lijn ligt van het document maar die ook anders kon geweest zijn. We zullen hetzelfde meemaken in het inkomstenjaar 2006. Het document van de regering loopt tot en met het inkomstenjaar 2004 en er zal een politieke beslissing moeten worden genomen in 2006 of men de bedrijfsvoorheffing al of niet aanpast aan de inkohiering. Dat is de enige waarheid en dat zal een blijvende waarheid zijn op dat vlak.

Ten derde, op het vlak van de inkohiering bedrijfsvoorheffing verwijst u naar het verleden. In het verleden was het zo dat het huwelijksquotiënt 75% via de bedrijfsvoorheffing werd doorgerekend en 25% via de inkohiering. De belastinghervorming van deze regering is net het omgekeerde, 75% via de inkohiering en slechts 25% via de bedrijfsvoorheffing. Ik sluit mij aan bij collega Van Biesen van de VLD dat het hoogdringend is dat dit wordt geconvergeerd. Mijn punt is alleen dat u op dit ogenblik nog niet beseft wat voor een budgettaire bom dat is.

De **voorzitter**: De vergadering is gesloten.
La séance est levée.

De vergadering wordt gesloten om 18.50 uur. Volgende vergadering dinsdag 21 december 2004 om 19.00 uur.

01.143 Hendrik Bogaert (CD&V): Manifestement, quand le gouvernement est dans l'impasse, tout le monde dit ce qu'il a sur le cœur.

Pour le reste, nous approuvons les correctifs apportés dans le domaine de la sécurité sociale. Mais le nœud du problème, c'est que l'année 2005 ne figure pas dans le tableau n° 15 de la réforme fiscale. Pour 2005, le gouvernement a pris une décision politique qui aurait tout aussi bien pu induire une autre évolution et il en ira de même de l'année 2006 car ce n'est qu'alors que le gouvernement décidera si le précompte professionnel sera adapté à l'enrôlement.

Lors de la réforme fiscale précédente, le quotient conjugal a été imputé, pour 75%, par le biais du précompte professionnel et, pour 25%, par le biais de l'enrôlement. Aujourd'hui, ce rapport est inversé. La convergence est une bombe à retardement budgétaire!

La séance est levée à 18.50 heures. Prochaine séance le mardi 21 décembre 2004 à 19.00 heures.

ANNEXE**BIJLAGE****SÉANCE PLÉNIÈRE****PLENUMVERGADERING****MARDI 21 DÉCEMBRE 2004****DINSDAG 21 DECEMBER 2004****DECISIONS INTERNES****INTERNE BESLUITEN****DEMANDES D'INTERPELLATION****INTERPELLATIEVERZOEKEN****Dépôts****Ingekomen**

1. M. Pieter De Crem au premier ministre sur "le plan en sept points' du premier ministre".
(n° 497 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

2. M. Bart Laeremans au premier ministre sur "les solutions que le premier ministre propose pour la scission de Bruxelles-Hal-Vilvorde".
(n° 498 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

3. M. Gerolf Annemans au premier ministre sur "le message de Noël du premier ministre".
(n° 499 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

1. de heer Pieter De Crem tot de eerste minister over "'het zevenpuntenplan' van de eerste minister".
(nr. 497 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

2. de heer Bart Laeremans tot de eerste minister over "de oplossingen van de eerste minister voor het splitsen van Brussel-Halle-Vilvoorde".
(nr. 498 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

3. de heer Gerolf Annemans tot de eerste minister over "de Kerstboodschap van de eerste minister".
(nr. 499 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

COMMUNICATIONS**MEDEDELINGEN****COMMISSIONS****COMMISSIES****Rapports****Verslagen**

Les rapports suivants ont été déposés:
au nom de la commission des Finances et du Budget,
- par MM. Dirk Van der Maelen et Hendrik Bogaert, sur:
. le budget des voies et moyens pour l'année budgétaire 2005 (ns° 1370/2 et 3);
. le projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2005 (n° 1371/37);
- par M. Luk Van Biesen, sur le projet de loi contenant le troisième ajustement du Budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2004 (n° 1488/3);
au nom de la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique,
- par Mme Jacqueline Galant, sur:
. le projet de loi relatif à la simplification administrative (n° 1439/3);

Volgende verslagen werden ingediend:
namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,
- door de heren Dirk Van der Maelen en Hendrik Bogaert, over:
. de rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2005 (nrs 1370/2 en 3);
. het ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2005 (nr. 1371/37);
- door de heer Luk Van Biesen, over het wetsontwerp houdende derde aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2004 (nr. 1488/3);
namens de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt,
- door mevrouw Jacqueline Galant, over:
. het wetsontwerp houdende administratieve vereenvoudiging (nr. 1439/3);

. la proposition de loi (MM. Bart Laeremans et Bert Schoofs) modifiant le décret des 22-28 juillet 1791 qui règle la couleur des affiches et portant le texte néerlandais dudit décret (n° 698/2);

au nom de la commission de la Justice,

- par M. André Perpète, sur le projet de loi modifiant les articles 259bis-9 et 259bis-10 du Code judiciaire et insérant les articles 187bis, 187ter, 191bis, 191ter, 194bis et 194ter dans le Code judiciaire (n° 1247/7);

au nom de la commission chargée des problèmes de Droit commercial et économique,

- par M. Eric Massin, sur:

. le projet de loi modifiant l'article 82, alinéa 2, de la loi du 8 août 1997 sur les faillites (n° 1320/2);

. la proposition de loi (M. Melchior Wathelet) modifiant l'article 98 de la loi du 8 août 1997 sur les faillites en vue d'étendre les effets de l'excusabilité au conjoint du failli (n° 1276/2).

GOVERNEMENT

Dépôt d'un projet de loi

Le gouvernement a déposé le projet de loi suivant:

- projet de loi modifiant les articles 53, § 6, et 54bis de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire et y insérant un article 54ter et un article 66bis (n° 1515/1) (matière visée à l'article 77 de la Constitution) pour lequel l'urgence a été demandée par le Gouvernement en application de l'article 51 du Règlement de la Chambre des représentants.

Renvoi à la Commission de la Justice

Budget général des dépenses

En exécution de l'article 15, 2^{ème} alinéa, des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget et des Entreprises publiques transmet :

- par lettres des 25 novembre et 13 et 14 décembre 2004, sept bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le SPF Santé publique, Sécurité de la Chaîne alimentaire et Environnement pour l'année budgétaire 2004;

- par lettres des 2 et 14 décembre 2004, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le SPF Sécurité sociale pour l'année budgétaire 2004;

- par lettre du 13 décembre 2004, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le SPF Economie, PME, Classes moyennes et Energie pour l'année budgétaire 2004;

. het wetsvoorstel (de heren Bart Laeremans en Bert Schoofs) tot wijziging van het decreet van 22-28 juli 1791 "qui règle la couleur des affiches" en tot vaststelling van de Nederlandstalige tekst van hetzelfde decreet (nr. 698/2);

namens de commissie voor de Justitie,

- door de heer André Perpète, over het wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 259bis-9 en 259bis-10 van het Gerechtelijk Wetboek en tot invoeging van de artikelen 187bis, 187ter, 191bis, 191ter, 194bis en 194ter in het Gerechtelijk Wetboek (nr. 1247/7);

namens de commissie belast met de problemen inzake Handels- en Economisch Recht,

- door de heer Eric Massin, over:

. het wetsontwerp tot wijziging van artikel 82, tweede lid, van de faillissementswet van 8 augustus 1997 (nr. 1320/2);

. het wetsvoorstel (de heer Melchior Wathelet) tot wijziging van artikel 98 van de faillissementswet van 8 augustus 1997 teneinde de gevolgen van de verschoonbaarheid uit te breiden tot de echtgenoot van de gefailleerde (nr. 1276/2).

REGERING

Ingediend wetsontwerp

De regering heeft volgend wetsontwerp ingediend:

- wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 53, § 6, en 54bis van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en tot invoeging van een artikel 54ter en een artikel 66bis (nr. 1515/1) (aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet) waarvoor de spoedbehandeling door de Regering werd gevraagd bij toepassing van artikel 51 van het Reglement van de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Verzonden naar de Commissie voor de Justitie

Algemene uitgavenbegroting

In uitvoering van artikel 15, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting en Overheidsbedrijven:

- bij brieven van 25 november en 13 en 14 december 2004 zeven lijsten met herverdelingen van basisallocaties voor het begrotingsjaar 2004 betreffende de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu;

- bij brieven van 2 en 14 december 2004 twee lijsten met herverdelingen van basisallocaties voor het begrotingsjaar 2004 betreffende de FOD Sociale Zekerheid;

- bij brief van 13 december 2004 een lijst met herverdelingen van basisallocaties voor het begrotingsjaar 2004 betreffende de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie;

- par lettre du 14 décembre 2004, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le SPP Politique scientifique pour l'année budgétaire 2004;
 - par lettre du 15 décembre 2004, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le SPF Intérieur pour l'année budgétaire 2004;
 - par lettre du 16 décembre 2004, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant l'Administration des Pensions pour l'année budgétaire 2004
- Renvoi à la commission des Finances et du Budget*

- bij brief van 14 december 2004 een lijst met herverdelingen van basisallocaties voor het begrotingsjaar 2004 betreffende de POD Wetenschapsbeleid;
 - bij brief van 15 december 2004 een lijst met herverdelingen van basisallocaties voor het begrotingsjaar 2004 betreffende de FOD Binnenlandse Zaken;
 - bij brief van 16 december 2004 een lijst met herverdelingen van basisallocaties voor het begrotingsjaar 2004 betreffende de Administratie der Pensioenen.
- Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting*

COUR D'ARBITRAGE**Arrêts**

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- l'arrêt n° 200/2004 rendu le 15 décembre 2004 relatif à la question préjudicielle concernant la loi du 23 décembre 1986 relative au recouvrement et au contentieux en matière de taxes provinciales et locales et la loi du 24 décembre 1996 relative à l'établissement et au recouvrement des taxes provinciales et communales, telle qu'elle était applicable avant sa modification par la loi du 15 mars 1999, posée par la cour d'appel de Liège par arrêt du 14 novembre 2003;

(n° du rôle: 2845)

- l'arrêt n° 201/2004 rendu le 15 décembre 2004 concernant la question préjudicielle relative à l'article 19 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, posée par le Conseil d'Etat par arrêt du 24 novembre 2003.

(n° du rôle: 2848)

Pour information

Recours en annulation

En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- le recours en annulation de l'article 9, alinéa 1^{er}, 1°, du décret de la Région wallonne du 1^{er} avril 2004 relatif à l'agrément et au subventionnement des organismes d'insertion socioprofessionnelle et des entreprises de formation par le travail, introduit par l'ASBL Association libre des entreprises d'apprentissage professionnel et autres.

(n° du rôle: 3174)

Pour information

ARBITRAGEHOF**Arresten**

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- het arrest nr. 200/2004 uitgesproken op 15 december 2004 betreffende de prejudiciële vraag over de wet van 23 december 1986 betreffende de invordering en de geschillen terzake van provinciale en plaatselijke heffingen en de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen, zoals van toepassing vóór de wijziging ervan bij de wet van 15 maart 1999, gesteld door het hof van beroep te Luik bij arrest van 14 november 2003;

(rolnummer: 2845)

- het arrest nr. 201/2004 uitgesproken op 15 december 2004 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gesteld door de Raad van State bij arrest van 24 november 2003.

(rolnummer: 2848)

Ter kennisgeving

Beroep tot vernietiging

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- het beroep tot vernietiging van artikel 9, eerste lid, 1°, van het decreet van het Waalse Gewest van 1 april 2004 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de instellingen voor maatschappelijke integratie en inschakeling in het arbeidsproces en van de bedrijven voor vorming door arbeid, ingesteld door de VZW "Association libre des entreprises d'apprentissage professionnel" en anderen.

(rolnummer: 3174)

Ter kennisgeving

Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- les questions préjudicielles concernant les articles 2 et 3 de l'ordonnance de la Région Bruxelles-Capitale du 22 décembre 1994 relatif au précompte immobilier, posées par le tribunal de première instance de Bruxelles par jugement du 19 novembre 2004;

(n° du rôle: 3171)

- la question préjudicielle concernant l'article 5, § 9, de l'arrêté royal du 23 décembre 1996 portant exécution des articles 15, 16 et 17 de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions, confirmé par la loi du 13 juin 1997, posée par le tribunal du travail d'Anvers par jugement du 26 novembre 2004;

(n° du rôle: 3175)

- la question préjudicielle relative à l'article 161, 1°bis, du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, posée par le tribunal de première instance de Bruxelles par jugement du 26 novembre 2004

(n° du rôle: 3187)

Pour information

En application de l'article 72, alinéa 2, de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- les conclusions des juges-rapporteurs concernant les questions préjudicielles concernant l'article 29 des lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées le 16 mars 1968, tel qu'il a été remplacé par l'article 6 de la loi du 7 février 2003, posées par la Cour de cassation et le tribunal de police de Marche-en-Famenne par jugements du 6 décembre 2004; l'ordonnance de jonction des affaires n°s 3197 et 3198 aux affaires déjà jointes n°s 3111 et 3144 à 3165; l'ordonnance prorogeant le délai pour l'introduction d'un mémoire justificatif pour les affaires n°s 3197 et 3198.

(n°s du rôle: 3111, 3144 à 3165, 3197 et 3198)

Pour information

AVIS

Conseil central de l'Economie

Par lettre du 6 décembre 2004, le président du Conseil central de l'Economie transmet, en application de l'article 1^{er} de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie, les avis suivants:

Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- de prejudiciële vragen over de artikelen 2 en 3 van de ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 22 december 1994 betreffende de onroerende voorheffing, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bij vonnis van 19 november 2004;

(rolnummer: 3171)

- de prejudiciële vraag betreffende artikel 5, § 9, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen, bekrachtigd bij de wet van 13 juni 1997, gesteld door de arbeidsrechtbank te Antwerpen bij vonnis van 26 november 2004;

(rolnummer: 3175)

- de prejudiciële vraag over artikel 161, 1°bis, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bij vonnis van 26 november 2004.

(rolnummer: 3187)

Ter kennisgeving

Met toepassing van artikel 72, tweede lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- de conclusies van de rechters-verslaggevers over de prejudiciële vragen over artikel 29 van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, zoals vervangen bij artikel 6 van de wet van 7 februari 2003, gesteld door het Hof van Cassatie en de politierechtbank te Marche-en-Famenne bij vonnissen van 6 december 2004; de beschikking tot samenvoeging van de zaken nrs 3197 en 3198 met de reeds samengevoegde zaken nrs 3111 en 3144 tot 3165; de beschikking tot verlenging van de termijn voor het indienen van een memorie met verantwoording voor de zaken nrs 3197 en 3198.

(rolnummers: 3111, 3144 tot 3165, 3197 tot 3198)

Ter kennisgeving

ADVIES

Centrale Raad voor het Bedrijfsleven

Bij brief van 6 december 2004 zendt de voorzitter van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, met toepassing van artikel 1 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven, de volgende adviezen :

- l'avis sur le projet d'arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 22 mai 2003 concernant la mise sur le marché et l'utilisation des produits biocides;

- l'avis relatif au programme fédéral de réduction des pesticides à usage agricole et des biocides en Belgique;

Renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture et à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société

- l'avis relatif à l'intervention des employeurs dans le prix des cartes train annuelles en application au 1^{er} octobre 2004;

Renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture, à la commission des Affaires sociales et à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques

- l'avis sur la proposition de directive relative à l'efficacité énergétique dans les utilisations finales et aux services énergétiques;

Renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture

- l'avis relatif au cadre financier de l'Union européenne 2007-2013.

Renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture, à la commission des Relations extérieures et à la commission des Finances

- het advies over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 mei 2003 betreffende het op de markt brengen en het gebruiken van biociden;

- het advies over het federaal programma voor verminderd gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en biociden in België;

Verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de Nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw en naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing

- het advies betreffende de werkgeversbijdrage in de prijs van de jaartreinkaarten van toepassing sinds 1 oktober 2004;

Verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de Nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw, naar de commissie voor de Sociale Zaken en naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven

- het advies over een voorstel voor een richtlijn betreffende energie-efficiëntie bij het eindgebruik en energiediensten;

Verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de Nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw

- het advies over het financieel kader van de Europese Unie 2007-2013.

Verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de Nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw, naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en naar de commissie voor de Financiën en de Begroting